

கல்கி

KALKI
13.12.87
பு. 2.

குவம்:

**பழைய குன்றுகளும்
புதிய சிட்டுகளும்!**

இலவசம்

இப்போது பில் உபயோகப்படுத்துவீர்
விளம்பரத்திலுமீர்...வாதிமனமா கூதிரம்!

Lavender dew

The luxury soap with perfect de lauride

ஒரு இலவச லவண்டர் டீயூ
லக்ஷரி சோப் (குறிப்பிடப்பட்ட
விலை ரூ. 6.40)—2.5 கிலோ
பேக் ஸ்டிப்பர் மீது
லாவகுந்தோறும்.

செது உபயோகப்படுத்த உங்கள் கையகத்தை
பாத்திரங்கள்; கண்ணாடிகள் பாத்திரங்கள்
தகை மற்றும் வாஷ் போடிகள், பளபளப்புகள்
பெறலிக்கும்.

இப்போது நீங்கள் புத்தாளக்கரி பெற
முடியும்—லவண்டர் டீயூ கொண்டு
காரணம் அது இலவசம்—மீது வாங்கும்
பெண்டருக்கு!

**SUPER
BIZ**
multipurpose
CLEANING
POWDER

5-refill
pack

GEORGE SOMMERFELD LIMITED
BOMBAY-400071

NET WT.
2.5 kg.

MADE IN INDIA

Godrej
A PRODUCT

MAK PRICE Rs

LOCAL TAKES EXTRA PACKING

சென்னை மாநகரில் நடைபெற்று வரும் போட்டி

யாழ்ப்பாணத்தில் நமது நீருபர்

இந்திய அரசு, சென்றவாரம் இலங்கைக்கு அழைத்துச் சென்ற பத்திரிகை யாளர் குழுவில் தமது நிருபரும் இடம் பெற்றிருந்தார். யாழ்ப்பாணம் சென்று வந்த அவர் எழுதுகிறார்.....

வெகு வேகமாய் யாழ்ப்பாணம் சேர்ந்து நியமனக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. பொது மக்கள், காவலு ஏழு மணிவிழித்து மாலை ஐந்து வரை ஊரடங்குச் சட்டம் தரைத் தப்படும்தொது காலங்களில் நடமாடுகிறார்கள்; சைக்கிளில் போய் வருகிறார்கள்; சின்னப் பையன்கள் விளையாடுகிறார்கள்; தெருவில் இந்திய ராணுவ டிரக் போனால் கையசைக்கிறார்கள். ஒய்வொரு விட்டிலும் கொம்பு ஒன்றில் வெள்ளைத் துணி கூடி, தாய் அமைதிவை விரும்புவதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். கூடவே ஆங்காங்கே இந்திய ஜுவான்கள் துப்பாக்கியுடன் நிற் றார்கள். 'பாஸ்' என்று எழுதி ஒட்டை தளியார் மினி பஸ்கள், தீவிரப்பயணிகளுடன் ஓடுகின்றன. அக்கம் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து தேவை யானவற்றை மக்கள் வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி வந்தவர்களுள் ஒருவரான ஜெயசிங்கத்துடன் ஒரு மினி பேட்டி: "உங்களுக்கு என்ன தொழில்?" "பலிசு தொழில்!" "நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தீர்?"

"எனக்கு மண்டைத் தீவு!"
"இப்போது யாழ்ப்பாணம் எப்படி இருக்கிறது?"

முதலில் ஒன்பது பத்து ரூபாய்க்கு விற்பது அரிசி. அப்பறம் இருபத்திரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறது; இப்போது பத்திரை ரூபாய். ஒரேயடிவாய் ஏறிய விலையாகி நுரைத்து வருகிறது.

யாழ்ப்பாண நகர நிர்வாகத்தில் முக்கிய பொறுப்புகளிலும் இத்தியராணுவ அதிகாரி யான ஆர். ஜி. எஸ். காலான், "இப்போது விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறிக்கும் பணிக்குடம் கூட நிவாரணப் பணிகளை யும் முழு வேகத்தில் செய்து வருகிறோம். பாதுகாத்த கட்டடங்கள், ஆஸ்பத்திரி பகுதிகள் ஆகியவற்றைப் புனரமைக்கும் பணியில் சடுபட்டுள்ளோம். ரேஷன் கடைகளில் ஊரடங்கு இல்லாத நேரங்களில் கூலாய் பொருள் விற்பனாகும் நடக்கிறது. ஆஸ்பத் திரியில், அமைதிப் படைகள் பணியில் பொது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தேவிர சிவீசை தடை பெற்று வருகிறது." என்று.

யாழ் நகர ஆஸ்பத்திரியின் ஒரு வாரி

* காவலு நாயகன்

* ஜெயசிங்கம் (விவரம்)

* நம்முள் கந்தசாமி கோவில்.

பூல், நாம் சந்தித்த பெண்மணி இந்திராணி, சில வருடங்களுக்கு முன்பு கணவரைப் பறி கொடுத்தவர். இவரது ஒரே மகன் செவந்திர ராஜா, சமீபத்தில் ஒரு கைக்குண்டு வீச்சில் இறந்து போனான். மகள் செவந்திரமணிக்கு ஒரு காலில் பாதிப் பகுதி கிடையாது! ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த துயரங்கள் சவே... சவே... என்று அவரைப் படுத்தினாலும், இந்திராணியை, "கங்கன் குடும்பத்துக்கு இந்திரை கட்டும் கொடுத்துவிட்ட இந்திய ராஜ்யவந்தின் மீது கொய்தாயினா?" என்று கேட்டபோது, "ம்... எல்லாம் தலைவிதி... இனிமாவது அமைதி நிலக்கூறும்" என்கிறார் கலங்கிய கண்களுடன், அவருடைய பெருந்தன்மையும் பரந்த நோக்கும் என்னுடைய கண்களையும் கலங்கச் செய்துவிட்டது!

அந்த வார்டு முழுவதும், எல். டி. டி. - இந்திய ராஜ்யம் போதலில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மயம், மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் ராஜ்யம் செயல்படும்போதே இப்படி என்னுள் முழு வேகத் தாக்குதலின் பின் விளைவு எப்படி இருக்கும்! போர் என்பது எவ்வளவு கொடுமைமாயானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

இந்திய ராஜ்யம், களவுப் பொருள் களைப் பங்கோக்குக் கூட்டுறவுக் கடைகள் மூலம் வறுமில்லாதவது பற்றிப் பரவலாய்த் திருப்தி தெரிவித்தாலும் ஓரோரம் இது பற்றிக் குறைகள் சொன்னார்கள். சஞ்ஞதாதன் என்ற சங்கராஜன் வாசி, "ரேஷன் கடைகளில் சில சமயங்களில் பொருள்கள் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை," என்று கூறினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போது காவல் துறையில் உள்ள துறிகளைக் கொண்டு, காவல்நிலையங்களை அமைத்து, அவர்களுக்கும் பணிகளில் ஒத்துழைக்கச் செய்கிறது இந்திய ராஜ்யம்.

யாழ் நகர ஆஸ்பத்திரிக்கு எதிரில் நாம் சந்தித்தவர் ரிச்சர்டு என்பிற துரைவர். "கங்கன் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்தை நம்ப

வில்லை; எங்களைச் சிங்கள ராஜ்யவந்தினரிடமிருந்து பாதுகாத்த புலிகளிடமிருந்து ஆயுதங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன; இந்திய ராஜ்யம் இருக்கும் வரை எங்களுக்குக் கவலை இல்லை; ஆனால் இவர்கள் போய்விட்டால் எங்கள் கதி என்ன ஆகுமோ?" என்று தம் பயத்தைத் தெரிவித்தார்.

நம்முள் கந்தசாமி கோவில், அமைதிப்

* காவல் சேரி - பொதுமக்கள் கூடு

படைவீரரால் கத்தம் செய்யப்பட்டு, புண்து கள் சரிவர நடைபெறுகின்றன, மக்கள் வந்து வழிபடுகிறார்கள். கோவிலுக்கு எதிரே சிறு மக்கள் கூட்டம் சேர வைத்து அவர்களுடன் பேசியபோது வெளியிட்ட கருத்துக்களின் சாரம்: மக்கள் அமைதிப்படைவின் பணிகளை வரவேற்கிறார்கள். அதே சமயம் சாதாரண மக்களைச் சிங்கள ராஜ்யவந்திடமிருந்து காத்த புலிகளின் பால் இன்னும் அனுதாபம் இருக்கவே செய்கிறது. ஆனால் தங்கள் பிரச்சினைக்கு, ஒரு முழுமையான தீர்வு காணப்பட்டு, புணை அமைதி நிலை வரை இந்திய ராஜ்யம் அவகேசம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். தமிழ்ப் பெண்களை இந்திய துயரங்கள் கற்பறிக் கிறார்கள் என்ற பிரபலரானின் குற்றச்சாட்டு பற்றிக் கேட்டபோது, "அப்படி பெய்லாம் கிடையவே கிடையாது" என்றார்கள் ஒட்டு மொத்தமாக.

ஆனாலும் புலிகள், மற்ற நாம் ஆயுதங்களைத் தெருள் இந்திய அமைதிப் படை வீரர்கள், பெண்களிடம் தவறாக நடக்க முயற்சி செய்கிறார்கள் என்று ஒருவரும், சில துயரங்கள், வீடுகளிலிருந்து கோழி முதலியவற்றைக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்று இன்னொருவரும் தெரிவித்தார்கள்.

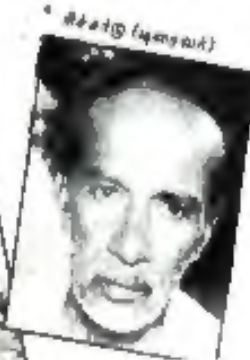
யாழ் நகரின் துறையும் பகுதியில், புலிகளைச் சரணடைவச் சிசுவானியும், அதனால் அளிக்கப்படும் சலுகையைப் பெற்றுப் பல னையக் கொரியும் துண்டுப் பிரகாரங்கள் அமைதிப் படையினரால் விதிபோகிக்கப் படுகின்றன.

ஈஃபுக் சேரி பகுதி என்பது யாழ்ப்பாணத்துக்கு அடுத்தபடியாகப் புலிகளின் கைவசத்திலுள்ள முக்கியமான இடம். இன்று இப்பகுதியில் பெரிய அளவில் கடைகளின் வரம் நிறுக்கப்படவில்லை என்றாலும், மக்கள் நடமாட்டம் சகலமாய் இருக்கிறது. ரேஷன்

* பிபிபேவர்
ஜெ. எஸ். இலாண்ட்

* சிசுவானியர் (புணைவர்)

கண்ட முன்பு ஆவிரத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் கூடிப் பொருட்களைப் பெறக் காத்திருந்தனர். இப்பகுதியில் சில நாட்களுக்கு முன்பு, குண்டு வீசியதால் சிலசிலிவியர்கள் மாண்டனர். ரவி என்ஹி இளைஞனைக் கொன்று, கம்பத்தில் சுட்டி கீழே, பள்ளிகளையும் அரசு அலுவலகங்களையும் பிடிக்கரிங்கள். ராணுவத்துக்கு உதவுபவர்கள் தேசத்துரோகிகளாய்க் கருதப்பட்டு மரண தண்டனை வழங்கப்படுவார்கள். எச்சரிக்கை" - என்று எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தது. "இது

ஒன்ன. இப்போது கரணடைந்த புலிகளே. எங்களுக்கு மற்ற புலிகளின் மறைவிடங்கள் பற்றித் தகவல் தருகிறார்கள்; ஆயுதங்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் இடங்களுக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள். வெடி மருந்துப் பொருட்களைக் கைப்பற்றி, அவ்கேயே அழித்து விடுகிறோம். ஆயுதங்களை மட்டுமே பறித்துக் கொண்டு வருகிறோம். நமது வீரர்கள் மிகத் திறமையாகச் செயல்படுகிறார்கள்..." என்றார்.

புறப்படும் முன்பு, அமைதிப்படைகள்

• மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கிந்திங்.

• இத்திராணி தம் குழந்தைகளுடன்.

அமைதிப்படைக்கான மக்களின் ஒத்துழைப்பு அதிகரித்து வரும் வேளையில், மக்களிடையே பதிலை ஏற்படுத்தும் தந்திரம்!" என்றார் ராணுவ அதிகாரி தில்லான்.

"சாவகச் சேரி மக்கள் குழர் என்ஹி பதின்மூன்று பேர் கொண்ட குழு ஒன்று அமைதிப்படைக்கும் மக்களுக்கும் பாலமாய்ச் செயல்படுகிறது. "எங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துத்தான் நாங்கள் வாழ்கிறோம்" என்றார் குழு உறுப்பினர் ஒருவர். "புலிகள் இளைஞர்கள். இனம் ரத்தம் துடிக்கத்தான் செய்யும். புலிகள், அமைதிப்படுத்தி, பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்" என்று உறிஞர் இன்ஜேர் உறுப்பினர். குழுவில் இடம் பெற்றுள்ள இன்ஜெருவரான கிறிஸ் துவப் பாதிரியார் ரெவரன்ட் சாம் தாம்பே, மக்களிடையே பீதி உண்டாக்கும் போக்கைக் கண்டித்தார். "நாங்கள் இங்கே அமைதியைத் தான் விரும்புகிறோம்; அதற்காக இந்தியப் படைக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம்; மக்கள் இத்திய ராணுவ நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறார்கள்" என்றார் அவர். ரேஷனியர் காத்திருந்த மக்களுடன் பேசிய போது அவர்களுடன் இதைவே உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

ராணுவ அதிகாரி தில்லான், திருபர்களுக்குப் புலிகளிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைக் காட்டியபடி. "இத்தாலிய, பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க ஆயுதங்கள் பிடிபட்ட

பொறுப்பாளரான மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கிந்திங், "நமது ராணுவ வீரர்கள் வீடு வீடாகப் புலிகளைத் தேடும் பணிக்குச் செல்லும்போது, நகரில் உள்ள தீதிபிகள், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுடன் தான் சோதனைக்குப் போகிறார்கள். எனவே தவறாக நடந்து கொள்வீர்கள் என்பது அமைதிப் படைக்கு எதிராகப் பரப்பப்படும் பொய்வான பிரசாரமே" என்றார்.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு முடிந்து விடைபெறும் சமயம் மேஜர் ஜெனரலுடன் கைகுறுக்கியபடி இரண்டு கேள்விகள் கேட்டேன்.

"தீங்கள் பறிமுதல் செய்யும் ஆயுதங்களை என்ன செய்வீர்கள்?"

"நாங்கள் கைப்பற்றுவது நம்முடையது."

"பிரபாகரனைப் பிடித்தால் என்ன செய்வீர்கள்?"

"என் இனிவ நண்பா! சரித்திரம் படித்திருக்கிறாயா? போரன் மன்வரை வெற்றிகண்ட அலெக்ஸாண்டர் என்ன செய்தார்? அதுதான் இங்கேயும் நடக்கும்" என்று அழுத்தமாய்ச் சிரித்தார் மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கிந்திங்.

கட்டுரை, படங்கள்:

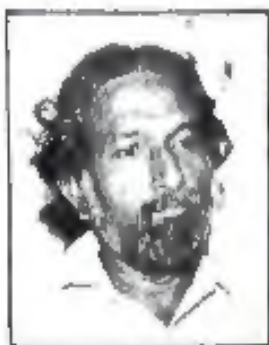
எஸ். சந்திரமௌலி.

கூவம்: கந்தவேர ஆக்கிரமிப்புகள்.....

கூவம்: பறைய சூழ்நிலைகளும் புதிய சீட்டங்களும்!

கூவம் ததியின் அகத்தம் பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணை வேந்தர் பி.பி. கந்தவேசன் முதல், பற்பல பேராசிரியர்களும் மாணவர்களும் பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்து டாக்டர் பட்டம் வாங்கிவிட்டார்கள். கூவம் கத்திகரிப்பின் அவசியம் பற்றிப் பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு செமினார்கள் நடத்தி, ஆய்வறிக்கை விரித்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்த ஆய்வறிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான் இந்தக் கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.....

* வெய்யால் அலாரியர்.

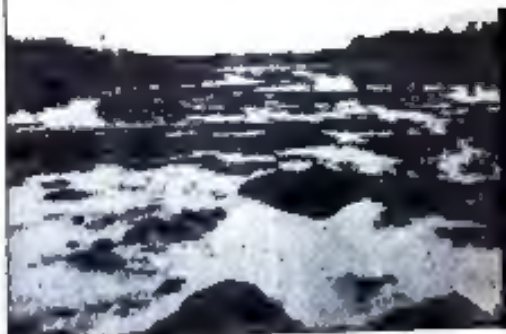
உலகின் மூன்றில் இரண்டு பங்குப் பகுதி நீரால்தான் சூழப்பட்டுக்கிறது என்பது அந்நிலை 97.4 சதவிகிதம் உப்புத் தண்ணீர் என்பதால், அதை நாம் உபயோகப்

படுத்த முடியாது. மீதமுள்ள 2.6 சதவிகிதத்தில் 1.8 சதவிகிதத் தண்ணீர் துருவப் பிரதேசங்களில் பனிக்கட்டிகளாக சேறற்று சிதப்பதால் அனதவும் நாம் உப

யோகப்படுத்த முடியாது. ஆக, நாம்
செயோதிக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ள தன்
னரின் அளவு 0.8 சதவிகிதம்தான்.

இந்நிலையில் நமது செயோகத்திற்கான
தண்ணீரைத் தரும் ஆறுகளையும் குளங்களையும்
புரிகளையும் நாம் எந்த அளவுக்குப் போற்
றிய பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்க
லாம் என்பது தெளிவாகப் புரியும். என
தும் இந்தப் பிரச்சனை நமக்குக் கத்தமாகவே
நிலை என்பதுதான் நமது அரசிற்குட்பட்ட
நிலையென்றால் ஆறுகளும் கால்வாய்

கடல் அருமபாக்கம் அருவில் - சென்னைக்குள்
நுழையும்போது -

கடல் கடலில் கலந்துவிடும்... மூன்றெல்லாம்
இங்கே வலுவிற்காக உள் செல்க்கும். இப்போ
தென்கிடை கட அடிப்படையிலும்... என்னைப் பின்னர்
சிறுத்திரம்.

களும் ஏராளமான ஏரி, குளங்களும் திறைத்
திருத்த ஒரு மாடுபெரும் பசுமையான பன்னத
தாக்குப் பகுதி, இப்படி இந்தியாவிலுள்ள
நான் காவது பெரிய நகரமான சென்னை
மாநகரமாக உருவாகியிருக்கவே முடியாது.
ஆம்; அழகான சிறு சிறு கிராமங்களைக்
கொண்ட ஒரு பசுமையான பன்னதாக்குப்
பகுதி அழிக்கப்பட்டு நகரமாக உருவாக்கப்
பட்டதால்தான், இன்றைய சென்னை நகரின்

வடிகால் பிரச்சனை ஒரு மாடுபெரும்
பிரச்சனையாகவும், அத்தனை கலவத்தில் தீர்வு
காண முடியாததாகவும் இருக்கிறது. மேலும்
1910-இல் அறு வட்சம் மக்கள் தொகைக்கு
வறப் வடிவானமக்கப்பட்ட வடிதால் வசதி,
இன்ன ஏதாவது நூற்பத்திரண்டு வட்சம்
மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப வின் தரிக்கப்பட
வில்லை என்பதும் இப்பிரச்சனைக்கு ஒரு முக்
கிய காரணம்.

இக்காரணங்களால்தான், தனது மொத்த
பிரயாண துரமான அறுபத்தைத்தி. மீ. வில்
பதினெட்டு மீ. மீ. தூரத்தைச் சென்னை
தருக்குள்ளேயே சுற்றிச் சுழன்று தொடரும்
குவம் நதி அகத்தப்படுத்தப்படுகிறது. சென்
னையிலுள்ள சுமார் 6,600 சிறிய, பெரிய
தொழிலகங்களின் கழிவு நீரோடு, சென்னை
சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன், மத்திய சிறை,
அரசினர் பொது மருத்துவமனை, பல்லவன் -
இருவன்னுவர் பஸ் தொழிலகங்களின் கழிவு
நீர் எல்லாமே கலத்தில் தான் விடப்படுகின்
றன. இதேபோல் சேப்பாக்கத்திலுள்ள அரசு
அலுவலகங்கள், மாநில கல்லூரி மற்றும்
திராணிமேரிக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் கழிவு
நீரும் கழிவுநீர் இடம் ப்புகளோடு இடைய
க்கப்படாமல் அப்படியே நேரடியாகப் பக்கில்
கடல் கால்வாய் மூலம் கலத்தில் தான்
நிலை க்கப்படுகிறது. மேலும் கூடவும் அதன்
இருபதற்களையும் ஆக்கிரமித்துள்ள சுமார்
இருபதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட குடிசை வாழ்
மக்களின் கழிப்பிடமாகவும் இருக்கிறது.
ஆண்டுதோறும் சென்னைத் தீவத் திடனில்
தடக்கும் சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்
பித்து வந்து செல்லும் சுமார் ஒரு கோடி
மக்களாலும் அத்திடலை சுற்றியுள்ள கூடம்
நதிப் பகுதி அகத்தப்படுத்தப்படுகிறது.

சென்னைக்குடியிருப்புப் பகுதிகளிலிருந்து
வெளியேறும் கழிவு நீர் அனைத்தும் கோவம்
பேடு, கொடுங்கைபுரம், செல்பாக்கம்,
பெருங்குடி ஆகிய இடங்களிலுள்ள சுத்தி
கரிப்பு நிலையங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்
பட்டு, அங்குள்ள புல் பண்ணைகளுக்குப்
பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று கொள்கையன்
வில் கூறப்பட்டாலும் எந்த அளவுக்கு
அங்கே கழிவு நீர் கொண்டு செல்கப்பட்டுப்
பயன்படுத்தப்படுகிறது - சுத்திகரிக்கப்படு
கிறது என்ற கேள்விக்குக் கரியான பதில்
இல்லை. எனவே, ஏராளமான திரேற்று
நிலையங்கள் இருந்தாலும் பெருமளவு தீர்
கத்திகரிப்பு நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்
பட்டாமலேயே கலத்தில் கலக்கவிடப்படு

கிறது என்பதுதான் உண்மை. இவற்றோடு, ஆங்காங்கே சலவைத் தொழிலாளர்கள் துணி துளைப்பதால் ஏற்படும் அகத்தழும்பு கால் நடைகளில் சாணமும் ஏராளமாகக் கலப்பதால் அகத்தந்தின் அளவு அபாய கட்டத்தை எட்டியுள்ளது.

அதற்கும் அதிகமாக, கூவும் நீரில் ஆக்ஸிஜன் அளவு மிகமிகக் குறைந்துபோனதால் மீனினங்கள் உயிர்வாழ முடிவதில்லை. உயிரோடு இருக்கும் ஒரு மீன்ப் பிடித்து வந்து கூவத்தில் போட்டால் இரண்டு மணி நேரம் கூட அது உயிரோடு இருக்க இயலாது என்பது சத்தேகமே. இதுமட்டுமல்லாமல் நோய்களைப் பரப்பும் பாக்டீரியாக் கூவும் ஏராளமான உள்ளன. பரிசோதனை செய்து பார்த்த போது, நூறு மில்லி கூவும் நீரில் சுமார் ஒரு லட்சம் முதல் ஒரு கோடி வரை நோய்க் கிருமி இருப்பதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. அதாவது சாதாரணமாக அனுமதிக்கப்படும் கழிவுநீரில் உள்ள பாக்டீரியாக்களின் அளவை விடக் கூவும் நீரில் ஆயிரம் சதவீதம் அதிகம் என்று கணக்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

1972 - முதல் 86 - வரை எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி சென்னை நகரில் 24, 784 பேர் காலராவினால் 38,157 பேர் வயிற்றுப் போக்கினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 71 - முதல் 78 - வரையிலான காலத்தில் 3,611 பேர் மஞ்சள் காமாண்டியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சென்னையிலுள்ள சுமார் ஒன்பதாயிரம் பெருக்கு யானைக்கால் வியாதி தொடர்பான மருத்துவக் கவனிப்புத் தேவை என்று அந்த ஆய்வு கூறுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் கூவத்தின் அகத்தமே காரணம்.

சாதாரணமாக ஒரு ததியில் அகத்தங்கள் செய்யப்பட்டாலும் குரிய ஒளி, வெள்ளப் பெருக்கு ஆகியவற்றுால் அது தன்னைத்தானே சுத்திகரித்துக் கொள்ளும் தன்மை கொண்டதுதான். ஆனால் கூவும் ததியால் பொறுத்த வரையில், சுற்றளக்கெட்டாத அளவுக்கு அகத்தப்படுத்தப்படுவதால் இவற்றைச் சுத்திகரிப்பு பொதுமானதாக இல்லை. மேலும் கூவும் நதி கடலோடு கலக்கும் முகத்துவாரத்தில் ஏராளமான மணல் அடைப்பு இருப்பதால் வெள்ளப் பெருக்கு நேரத்தில்தான் அந்த மணல் அடைப்பை உடைத்துக் கொண்டு கூவும் கடலோடு கலக்க இயலுகிறது. மற்ற காலங்களில் கூவும் குட்டை போல் தேங்கிக் கிடந்து காதாரக் கேட்டை விளைவிக்கிறது.

இந்த நிலையில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்ததான் 68 - 72 - ஆண்டுகளில் 3.29 கோடி செலவில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. அத்திட்டம் முகத்துவாரத்திலுள்ள மணல் அடைப்பை நீக்குவதிலேயே முக்கிய கவனம் செலுத்தியது. கூடவே, செத்துப் பட்டியிருந்து முகத்துவாரம் வரையிலான நதிக்கரைவோரங்களில் சிமென்ட் பலகைகள் பொருத்தப்பட்டன. முகத்துவாரம் அருகில் ஆங்காங்கே படகுத் துறைகளும் அமைக்கப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் கூவும் சுத்தமான பாடியில்லை.

காரணம், அத்திட்டத்தில் மேலும் மேலும்

* டெ.போரா இயக்காராள்

“தெழுக் கிடைக்கும் 2ரிமை மக்களுக்கு 2ண்ட!”

இந்திய தேசிய கலாசார அறக்கட்டளை (Indian National Trust for Arts and Cultural Heritage) என்னும் கயாட்சி நிறுவனத்தின் அமைப்பாளர் திருமதி. டெ.போரா இயக்காராள், அமெரிக்காவில் பிறந்த அவர் திருமணத்தின் மூலம் இந்திய மருமகனாகச் சென்னையில் குடியேறி விட்டார். அவருடன் ஒரு சந்திப்பு.....

திருப்ர! “இன்டாக்” அமைப்பு கூவும் பற்றிய பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் தரக்காரணம் என்ன?

டெ.போரா: “இன்டாக்”-ின் முக்கியமான குறிக்கோள் சுற்றுப் புறச் சூழல்

அகத்தங்கள் கூவத்தில் கலப்பதைத் தடுப்பதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதுதான். அதோடு அத்திட்டம் முழுக்க முழுக்கப் பொறியியல் வல்லுனர்களாகக் கொண்டுவருக்கப்பட்டதால், இவற்றை நிகழ்வுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டமிட முடியாமலும் போனது.

கூவும் முகத்துவாரத்தில் உள்ள மணல்

மாகபுடாமல் பாதுகாப்பதுதான். சென்னை நகரம் பொதுத்தவரையுடையது. ஆகவே மற்றுமுள்ள அடைவாறு, பக்கிங்காம் கால்வாய் போன்றவையும் சென்னை நகர மக்களின் காதார வாழ்க்கையை எந்த அளவுக்கு மோசமாய்ப் பாதிக்கிறது என்பது வாயறும் அறிந்த ஒன்று. எனவே கூலம் நதிமற்றும் அதுபோன்ற நீர் வழிகளைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருதி அதற்கான பணிகளைச் சீரமைப்பது.

நிருபர்: இது விஷயமாக நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?

டெபோரா: இன்னொருபக்கத்தில், மக்களின் பணி என்னவென்பதே இங்குள்ள பலருக்குத் தெரியவில்லை. அரசாங்கமே எல்லா வற்றையும் செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது தவறு. நம் தேவை என்னவோ, அதைச் சொல்லிவிட்டு, அதனைச் செயல்படுத்த அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பும் தர வேண்டும். அவர்கள் செய்யத் தாமதப்படுத்தினாலோ, தவறினாலோ, தட்டிக் கேட்கிற உரிமையும் மக்களுக்கு உண்டு. எனவே இந்த நிலைமையைப் பற்றி மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் பணியில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

நிருபர்: விழிப்புணர்ச்சியுடைய நீங்கள் என்னென்ன வழிகளில் முயலுகிறீர்கள்?

டெபோரா: கூலம் நதி சுத்திகரிப்புப் பணியை உடனடியாகத் துவக்கக் கோரி சென்னை நகர மக்களிடமிருந்து பத்து லட்சம் கையெழுத்துக்கள் வாங்கி அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதன் கூடுதலாக கையெழுத்துப் போடும் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் ஒவ்வொரு ரூபாய் நன்கொடை பெற்றுக் கொடுக்கிறதில் அந்தப் பணத்தைக் கூலம் சுத்திகரிப்புப் பணிக்காக அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கவும் இருக்கிறோம். இதுவரை அமர் ஒரு லட்சம் பேரிடம் கையெழுத்துக்களும் பணமும் வாங்கி விட்டோம்.

நிருபர்: கையெழுத்து வேண்டி நவீர வேறென்ன செய்கிறீர்கள்?

டெபோரா: பொது மக்கள் நவீர, மாணவ, மாணவியரிடமும் கற்றுப் புறச் சூழல் பாதுகாப்புப் பற்றி முகாம்கள் நடத்தி எடுத்துரைத்து வருகிறோம். இது

நவீர, கடந்த வருட கற்றுலா வந்தகப் பொருட்காட்சியில் ஒரு அரசாங்க நிறுவனப் பொது மக்களிடமும் கற்றுப் புறச் சூழல் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தோம்.

நிருபர்: மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்று விட்டால், கூலம் சுத்தமாகி விடுமா?

டெபோரா: மக்கள் விழிப்புணர்ச்சி பெற்றால், பிரச்சனைகளை நவீரம் அரசாங்கத்தால் தீர்ப்பப்படும். அதனால் அரசாங்கம் விளையாடச் செய்யப்படும். இதில் அரசாங்கத்துடன் லயன்ஸ் கிளப்புகள், ரோட்டரி கிளப்புகள் போன்ற சமூக சேவை நிறுவனங்களும் பங்கேற்க வேண்டும் என விருப்பமுள்ளது.

நிருபர்: நீங்கள் கூலத்தை சுத்தப்படுத்தும் திட்டத்தில் இந்த நவீரமாய் இருக்கிறீர்கள் என்பது தமிழக அரசுக்குத் தெரியுமா?

டெபோரா: தெரிவும். நாங்கள் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளின் உயர் அதிகாரிகளுடனும் இது பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் பல துறைகள் இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன (பொதுப் பணித்துறை, நீர்ப்பாசனத்துறை, குடிநீர் வடிகால் வாரியம் என்பவை பல) என்பதால் கோப்புக்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு வேகமாய் நகரவில்லை.

நிருபர்: இதுபற்றி முதலமைச்சருடல் பேசியிருக்கிறீர்களா?

டெபோரா: முதல்வரைச் சந்திக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நிருபர்: கங்கையைச் சுத்தப்படுத்தும் திட்டத்தில் நவீர ஆர்வம் காட்டும் பிரதமரிடம் இதுபற்றிப் பேசினால் பயனுக்குமே?

டெபோரா: உண்மைதான். ஆனால் கூலம் பிரச்சனை என்பது தமிழகம் முழுமைக்கும் கூட இல்லை. சென்னை மாநகரம் மட்டுமே சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். இது முழுக்க முழுக்க மாநில அரசு சம்பந்தமான விஷயம் எனவே நாமும் மாநில அரசுத்தான் வற்புறுத்த வேண்டும்.

பேட்டி: ஜெனரி

அடைப்பை நீக்குவதென்பது ஏதோ ஒரு தரையில் - ஒரு மாதத்தில் செய்து முடித்து விட்டுச் சாதனை விளாக் கொண்டாடுகிற விஷயம் அல்ல. அது ஆண்டு முழுவதும் நடந்து கொண்டே இருக்கவேண்டிய பணி.

காரணம், கடலுக்குள் நியவும் நீரோட்டத்தின் சக்தி அத்தனைவதும். சென்னைப் பெருங்கடலில் ரோட்டர் சக்தி என்பது வடக்கிலிருந்து தெற்காகச் சமூகம் தன்மை படைத்தது. எனவே, கடலுக்குள் ஒரு தடுப்பு

ஏற்படுகிற பொது அத்தடுப்பிற்கு வடபகுதியிலுள்ள மணலெல்லாம் சிறுக்க சிறுக்க இந்த நீரோட்டம் அடித்துக் கொண்டு வந்து தெற்குப் பகுதியில் குவித்துக் கொண்டே வருகிறது. இதன் காரணமாகத்தான் சென்னைத் துறைமுகம் என்ற சிறு தடுப்பிற்கு வடபகுதியில் இருவொற்றியூர்ப் பகுதிகளில் மணல் அரிப்பு ஏற்பட்டு, தென்பகுதியில் கூலம் முகத்துவாரம் அடைபட்டுக் கொண்டே வருகிறது. இன்னும் சொல்லப்

போனால், சென்னைத் துறைமுகம் என்ற சிறு தடுப்பு இருப்பதால்தான் - வட பகுதியில் மணல் அரிப்பு ஏற்பட்டு அம்மணல் தென் பகுதிக்கு வந்து செருவதால்தான் - மெட்ரா கடற்கரை என்பது உலகியேயே இரண்டா வது மிக நீண்ட கடற்கரையாகத் திகழ்ந்து என்பது இயற்கையியல் வல்லுனர்களின் கருத்து. (இந்த இயற்கைச் செய்வதை நாம் துப்புரவாகவும் அறக்கவும் பராமரிக்கி னோமா என்பது வேறு விஷயம்.)

ஆகமொத்தம், இயற்கையாக திகழும் இந்த முகத்துவார மணல் அடைப்பைப் பிடி யத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் எப்படி போதுமானதாக இருக்கும்? அகத்த சாக்கடை நீரைக் கூவத்தில் கலக்க விடு வதைத்தடுப்பதில்லையே கவனம்செலுத்துவது தான் கூவம் கத்திகரிப்பின் தவிவாய் பணி.

இவை பற்றியெல்லாம் நமது அரசாங்கம் ஆய்வுகளாகக் கண்டு கொண்டது ஒரு நிமி ஷத்தான். கூவம் கத்திகரிப்பின் அவசியத்தை கணர்த்த பல்வேறு அறிஞர்களும் இந்திய தேசியக் கலாசார அறக்கட்டளை (INTACH) யும் இவ்வாறு அரசை வற்புறுத்தினார்கள். ஏராளமான தகுத்தரங்களை நடத்திக் கடுமையான விமர்சனங்களைக் கூடக் கூர்வமான திட்டங்களையும் வெளியிட்டார்கள். இந்த நெருக்குதல்தான் தாங்க முடியாமல் தான் அரசும் சிறப்புத் திட்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை நியமித்துப் பரிந்துரை செய்வச் சொன்னது.

அந்தக் குழுவும் முகத்துவார மணலைத் தொடர்ந்து அகற்றுவது; களையோர் ஆக்கிர மிப்பாளர்களை அகற்றி மாற்று இடங்களில் குடியேற்றுவது; இரு மருங்கிலும் மழை, செடி கொடிகளைப் பறித்துவது; தொழிற்சாலைக் கழிவுநீர் கலக்காமல் தடுப்பது... என்று பல்வேறு திட்டங்களைப் பரிந்துரை செய் திருக்கிறது.

சுத்தம் செயல்படாத கழிவுநீரிலிருந்து ஏராளமான எரிவாயு உற்பத்தி செய்கு, நவீனத் பிரிவினாக்கும் சத்துணவுக் கூடங் களுக்கும் மலிவு விலையில் வழங்கலாம்

என்பதும் சில வல்லுனர்களின் ஆலோ சனை.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவங் கியல் பேராசிரியர் டாக்டர் ஜெயபால் அனாசிரிய வேறொரு வித்தியாசமான ஆலோசனையையும் சொல்லியிருக்கிறார்: கடலாழி என்ற ஒருவகைக் கிளிஞ்சல் (Mussels) உயிரினங்கள் இயற்கையாகவே நீரிலுள்ள அகத்தங்களை உண்டு உயிர் வாழும் தன்மை கொண்டவை. இவற்றைக் கூவம், அடைவாறு போன்றவற்றில் ஏராள மாக வளர்த்தால், முகத்துவாரங்கள் மணல் மூடி அடைபட்ட காலங்களிலும் தேங்கி திரும்ப தண்ணீரைச் சுத்தப்படுத்தி விடும். மேலும் இந்தக் கடலாழிகள் மிகச் சிறந்த சத்துணவாகவும் பயன்படும். மேல் நாடு களில் இதற்கு ஏகக் கிராக்கி. இங்குள்ள குடிசையாழ் மக்கள் கூடத் தாங்கள் மாமிசத் திற்காகச் செலவிலும் பணத்தில் நாற்பது சதவிகிதத்தை இதற்காகச் செலவிடத் தயா ராய் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாய்களை எடுத்த ஒரு புள்ளி விவரத்தில் தெரிந்து கொண்டோம். நல்ல முறையில் வளர்த்து அறிமுகப்படுத்தினால் இதை அணவப்பிரிவர் கள் அண்வருமே விடும்பிச் சாப்பிடுவார் கள்; அந்த அளவுக்கு குடியானவை... என்விரா அவர்.

ஆக, பண்டிய குற்றங்களைப்பெல்லாம் களைத் தெரித்துவிட்டுப் புதிய திட்டங்களைச் செயல் படுத்துவதன் மூலம் கூவத்தைச் சிறப்பாகச் சுத்திக்கக் முடியும்; சென்னை மாநகரையும் அழகுமிக்கதாக மாற்ற முடியும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஆனால் அதற்குரிய மனித னிடமும், தீர்க்கதரிசனமும், செயலாற்றலும், நேர்மைத் திறனும் ஆட்சியாளரிடம் உண்டா என்பதுதான் சந்தேகம்!

— இளங்கோவன்

அட்டையில் கூவம் நதி மற்றும் திருமதி டெபோரா தியாகராஜன், வண்ணப் படங்களும் மற்ற படங்களும்;

கே. வி. ஆனந்த்

கட்டுறவு வந்தி அதிலாகி: "உங்களுக்கு மாடு கடலுதவியாகத் தருவிரேன், மாட்டுத் தீவனம் தருவிரேன், வறட் சிலை முன்னிட்டு வைக்கோலும் கட லுதவியாகத் தர எண்ணியுள்ளோம்."

"சாட்... மாடு குடிக்கிறதுக்குத் தண்ணி கடலுக்குத் தருவிக் கணா சாட்!"

— ஆர். கே. விக்கேசன்.

அமைச்சர்: "தொட்பு அறக்கட்சி"

அரசன்: "எது அமைச்சரே?"

அமைச்சர்: "செத்துப்போன சிற்றரசன் சின்னப்பவர்களின் பிணத்தைப் பார்க்கு' குழுவாக எப்பம் கட்டிக்கிட் டிருக்கறேர் ஆன் தீதான்! தீயம்போலிட் துன்' என்று நீங்க புலம்பியதுதான்!"

— உ. ராஜாஜி

இந்து எக்ஸ்போர்ட்ஸ்

(a unit of Indu group companies)

155, வடக்கு உஸ்மான் ரோடு, தி. நகர், சென்னை-600 017.
போன் : 445529 & 447333. டெலக்ஸ் : 8868 TANEX-IN

கீழ்க்கண்ட வட்டி விகிதங்களில்
பிக்சட் டெபாசிட்டுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

பின்னரே தெரிவிக்கப்படும் வட்டி விகிதங்கள்
முன்னர் தராதவை அல்லாதவையாக இருக்கும்.

3 வகுடங்கள்

20%

ஒப்பளிப்பு
22 ச. யூ.இ.வி
மூக்குத்தி

2 வகுடங்கள்

19%

1 வகுடம்

18%

Deposits will be accepted upto a limited
numbers only, first come first served basis
with compliments from :

இந்து லீசிங் & பைனான்ஸ் லிமிடெட்

இந்து பைனான்சி யர்ஸ்

இந்து சிட் பன்ட்ஸ் (மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட்
தமிழ்நாடு எக்ஸ்போர்ட்ஸ் (பி) லிமிடெட்

154, வடக்கு உஸ்மான் ரோடு, தி. நகர், சென்னை-17. போன் : 447888
220, N.S.C. போஸ் ரோடு, G.T. சென்னை-1, போன் : 25901 & 25178
194, வக்கீல் புது தெரு, மதுரை-625 001. போன் : 34940 & 31351
106, பெரிய தெரு, திருவண்ணாமலை-606 601. போன் : 2681
22, வணிகர் தெரு, காஞ்சிபுரம்-631 501. போன் : 3048

GROW RICH WITH INDU

அருணோதயம் தரும்

அற்புதமான நாவல்கள்! அருமையான கதைகள்!

ராஜேந்திரமார் எழுதியவை

ரூ. ரூப

ரமணிசத்திரன் எழுதியவை

ஆனந்த, ஆனந்த, ஒரு அக்டோபர் மாதம்	18.00
மாண்டலன் கட்டளை	16.00
தூன், கனம், மனோ	14.00
ஒரு ஆகஸ்ட் மாத ஆகாசம்	17.00
கொலிலாவும் ஒரு கோஸ்காவும்	15.00
எங்கிருந்தோ ஆசைகள்	20.00
கலியாடுக்கும் உதடுகள்	16.00
இருள், பொருள், இன்பம்	16.00
நான் தெனும் ரோஜாப்பூ	17.00
மற்றவை நன்னிரவு 1.05-க்கு	17.00
ஒரு துளையில் நொய்ந்துக்கிழமை	18.00
கவல்கள் இங்கே	16.00
கவலின் விரை பந்து வட்சம்	11.00
ஒரு விடியற்காலை விபரீதம்	11.00
எங்கும் நொயா, எதிலும் நொமா	18.00
கண்ணாக்குத் தெரியாத ஒரு வரீல	12.00

மெல்லத் திறந்து கதை	10.00
மாணே! மாணே! மாணே!	15.00
ஒரு கல்யாணத்தில் கதை	10.00
மயங்குகிறேன் ஒரு மாத	20.00
காதலெனும் சொல்லியே	20.00
வெண்மையில் எத்தனை நிறங்கள்	22.00
தொடுகொடுகள்	13.00
விடியலைத் தேடும் பூபாளம்	15.00
நாதகர ஒளையிலே	10.00
கண்மணை கண்மணியே	14.00
ஒரு மலர்	16.00
மதுமதி	10.00
நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால்	2.00
வாய்ஷமா	12.00
அவனும் அவளும்	12.00

அனுராதா ரமணன் எழுதியவை

தெருப்பாகத்	20.00
தொடர் சொல்லும் தாடுயாவும்	16.00
பெண்ணாயே பேசு வா	16.00
நமக்குள் இருக்கும் ரகசியம்	10.00
கறுவுகள் புரிகும்போது	9.00
வினக்கை கொளுக்கும் கிட்டில்கள்	16.00
முதல் காதல்	12.00
ஆவசக்கிளியே அழகிய ராணி	12.00
இந்த இசுழில் ஆரம்பமாகிறது	12.50
ராத்திரி வந்த மான்	22.00
நாகர் தீர்க்காத மெகங்கள்	15.00
ஆகாயம் மண்ணில் வரும்	10.00
இனியான் என்னைத் தொடர் ராஜே	12.00

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

துப்பாக்கி விடு தூது	10.00
மண்ணிக்கவுள் வெறு வதிலில்ல	8.00
நிற்காதே கவனிக்காதே	16.00

ஜோதிடக்கவிக்கோ ஏ. எம். பிள்ளை எழுதிய

ஜோதிடக் களஞ்சியம் - 2 பாகங்கள்	98.00
ஆயுள் பலம் அறிவது எப்படி	8.00
எங்களுக்கு முந்தாத பாக்ஷியம்	
உண்டா?	8.00
புதிய ஸ்டீயடி சாஸ்திரம்	8.00

ராஜேந்திரமார் எழுதியவை

ஒரு ஆரம்பம் பல முடிவுகள்	16.00
தூய்மையானவர்	14.00
கொத்தம் கலங்கை	14.00
மதுபாஷும் மரணம்	10.00
மின்னல் இடி பூகம்பம்	12.00
நிழலாக ஒருத்தி	10.00
ரயிலில் வந்த மலில்	12.00
கோளம் யில் பனிமழை	16.00
மகளிர் மய' நும்	11.00
கணமக் கரு	10.00
பாதி மணிதல்	12.50
ஒரு இரவு நொ ஒத்திகை	16.50

'கலா' எழுதிய புதிய நாவல்கள்

வில்லர் சின்னக் கவல்கள்	17.00
மறக்காதே மண்ணிக்காதே	14.00
மயானப் பிரசவங்கள்	14.00
நிலவே தீயும் விலகாதே	14.00
மேலே சில கழுதுகள்	20.00
கிப்பாய் சில மேகங்கள்	18.00

இன்னும் ஏராளமான நாவல்கள், நெயர் தூக்கம் தேவையான புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் செலவுக்கு ரூ. 5 சேர்த்து மணி யாசீர் அனுப்பவும்.

அருணோதயம்

3, கௌடியா மடம் சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

இனாங்க

காதலன் அளத நம்பி, ஆராயத் தொடங்கு கிறேரே - அங்கே வீரபு அல்ல - பாடகர் ஆனத்த கொஞ்சம் சறுக்கி விடுகிறார்.

அப்புறம் காதலனும் காதலியும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளாமலேயே போய் ஒரு கொடை, ஒரு மாணம், ஒரு நெயில் தண்டனை என்று கதை நிறும்பிட... பச்சை சொகம்!

விரட்டானஸ் ஆடுகிறார், பரவாயில்லை, பாட்டுக்கு வாயடைக்கிறார், பரவாயில்லை, ஆனால் காதலை வெளிப்படுத்துவதற்கென்று ஒரு மென்மையான முகப்பாவம் வைத்திருக்க வேண்டும். அது தம் ஹீரோயிட்டும் எம்மன்ஸ், அதனுலேயே என்னவோ, பிரபுளஸ் விட 77-தா ஒரு படி உயர்மானம் போய் விடுகிறார் (நடிப்பில் நடிப்பில்).

காதலர்களு என்ன தடை வந்தாலும் எல்லாவிதங்களும் எதிர்த்து ஊழல் போல ஸ்டெடியாக இருக்க வேண்டும் - வசனம் வேலிக்குப்பலர் வார் என்று தெரிந்திருக்கிறேன் கரெக்ட், சொதான்! அங்குப்போது அரவியல் நெடி.

செனகாசு ஜாஸதி, ஓம், ஹி, மிகெத்திரன், வெண்ணிற ஆடை ஸ்ரீத்தி இவர்களை எல்லாம் பார்த்தாலே சிரிப்பு வரும் என்பதற்காக ஆப்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

பாட்டு வரிசை ஹி இளைவராஜாவின் தட்டை தம்மான் காலு ஹிவர்களை கிழிக்க முயற்சி செய்கிற மாநிலி தோன்றுவதால் - இளைவரேத்த இளைவராஜா நிற்கிறார், கவிதை எழுதிய கம்பகை அமரன் படுத்து

விடுகிறார், ஒழைவோரோ என்று சொல்விற மாநிலி உம் இயல்.

உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொள்ளுகிற மாநிலி உம் இயல்.

— தெயயம்மதன்

இனாங்க நாயக்க ஆனத்த, ஆனத்த என்று ஒரு பாடகர் பின்னால் எப்பதியமாய்ச் சுற்றுகிறது, முதுகில் ஆப்டே ரிசொல்ப் வாய்க்கிக் கொள்ளும், வெவ்வேறுக்குக் கூடப் போகப் பெண்கள் தயாராகிறார்கள், பாடகருக்கு நீங்கள் சுற்றிக் கொடுக்கப் பெண்கள் ஒகே, சொல்கிறார்கள், ஆனால் ஆனத்திற்கு அந்தப் பெண்கள் எல்லாருக்கும் மாதிரிம், தேர்ப்பட்டில் ரிசொல்வின்பு வந்தான் அலர் தம் காதல்: உபநாதுவர் ஸுலம் பார்க்கிறார், முதுகில் மோதல், அப்புறம் காதல், பிரிபாடு வாய்க், அதற்கப்புறம்...

சொதான் பாடகர், ராதாதான் ரிசொல்வின்பு, இருவரையும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு வசந்தமானிசைவைக் கூட்ட முயற்சி செய்கிறார்கள்.

தந்தி செலக்டரிஸ் க்யூவில் நிற்க வைத்துக் காதலைச் சொல்லுவது, காரின் கண்ணாடியில் காதலைச் சொல்லுவது, அப்புறம் ராதா செட்டுக் கொண்ட படி தெருளரை சுத்தம் செய்வதில் காதலைச் சொல்லுவது என்று வித்திசாரமாக கிச்சுவேஷன்களைத் தேடி விடுகிறார்கள்.

காதல் உருவாகும் வரை இளமை, கிறுகிறுப்பு, கிட்டல், கிட்டல் என்று படத்தை நகர்த்திக் கொண்டு போவதால், சாத நின்றுதலும், கடினா ஸ்டைல் வேளாக நகர்த்தி விடுகின்றன.

ஒரேனா ஒரு மொட்டைக் கடிதம் வரப் போக, தாய்மையான காதல் கொண்ட

கல்கி

1957 டிசம்பர் 13
மலர் 46 இதழ் 10
பிரபல கார்த்திகை 27

வரியைக் "குறைக்கிறார்" வீரப்பன்!

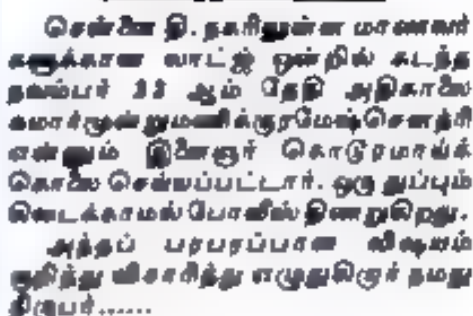
[illegible][illegible]

வீரப்பன் இவ்விருது விஷயமும் “தெனியு” பகுத்துவதாகக் கூறுகிறார். அதாவது Property Tax என்பதை விட்டு வரி என்பதாகப் பலர் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது விட்டு வரி அல்ல, சொத்து வரிதான் என்பதற்கு, சொத்து வரி என்பதை இவர் விரு. விரு. அமைத்துள்ள நிலம் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்துக் கொள்கிறதாகத் தாம் அனுமதிக்கலாம். ஆனால் நிலம் என்பது தனிப்பகுதிகளாகப் பொதுதரம் பூசும். வீதம்படும் போதுதான் மதிப்பிடப்படும். மற்றபடி அதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும் மிக அபூர்வம். நிலத்தில் விருது அல்லது கொட்டகை எழுப்பி வரலாகக்கூடுவதற்குப் போதுதான் வருமானம் கிடைக்கிறது. நிலத்தை வீறப்பப் போட்டுக்கொள், அரகம், கட்டாடிப் போய்ச், சீதிலித் தட்டினால், குடிதன் மதிப்பு உயர்வு வரி (Capital gains tax) என்று பலவீதமாகிறது. வசூலும் பெற்றுவிடுகிறது. இவ்வீர தனிப்பகுதி எவ்வளவு வரம்புச் சட்டம். தம் தனிப்பகுதி நில வரி விதிப்பும் உள்ளன. மேலும் பூகுளர் கைத்திருக்கும் சொத்துக்கு மத்திய அரசின் செலவு வரி போது இருக்கிறது. இவற்றிற்கும் வேளாட்சை வரிப்பன், சொத்து வரி என்பது விரு. விரு. வரி மாற்றமல்ல, விருது மதிப்பையே உள்ளடக்கிய வரி என்று வாதிடுவது இரட்டை வரி விதிப்புக்கு ஒப்பாகும்.

[illegible]

பெச்சளவிகள் திரும்பும் அளவுக்கு மீறிய செலவை வரிகளில் கட்டுவதால் பணிகளைக் கைவிட்டு விட்டு, குடியிருப்புப் பகுத்துவாரியம் உருவாகி, வரிகள் மேன்மேலும் உயரவேண்டியிருக்கிறது. எனவே தான் அமைப்பதற்காக,

கவிஞர்-திரு. சா.நேருக்கோன் பெற்ற
 ௪. சென்ற கந்திடது பரம்பர — பரந்தோன்

போலீஸ் விசாரணைகள் போது, கழுத்தில் வெட்டப்பட்ட ரேமஸ், எதிர்த்தாலும் கைகள் கழைக்காத நடிகை போது தூக்கம் வரக்கூடிய கணவர திரைத்துயார்த்த அபராதம். முதலில் ரேமஸ் வெட்டப்பட்டதை அனுபவிக்காத ரத்த வார்ப்பி எழுப்பாத சில நிமிஷங்களுக்குள் வரப்பெறும். அவர் கீழே விழுந்து விடக்கூடியதால் கழுத்தில் வலது புறத்தில் கழுமால் வெட்டப்பட்டிருப்பது தெரிந்து போனதற்குத் தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிய வந்திருக்கிறது.

அப்பயிற்சி அப்பா, வி.கே. ராவ், தந்திராலுள்ள ஸ்ரீராமப்போட்டி கம்ப்ளீஷ்ஸ்சில் டெப்போ மாணேஜர், அதுமே ஒரே ஸ்பாஸ்து ரமேஷின் கொடிக், அவரை வலுக்கி விட்டது.

என் வாயைச் சொல்பதே சாது மாயிடமுள்
கைகை தன்வந்து பேச மாயினான்; தான்
என்று: தன்னை வெளி உண்டு என்று இருப்
பான். ஒரு கெட்ட பூக்களும் கிடையாது.
நவநீரப் போய் இதனை கொடுமாறாக்

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவியவர்களுக்குப் பதிலாக
செவ்வியல் உள்ளது. பூங்கா கல்லாமை என்பது
மேல் தவறத் தவறவில்லை என்பது தவறாக முத்த
மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
பதிலாக இருக்கலாம். அதற்கும் தாமதம்
பாடுகளில் காட்டி தவறாதது. அவை
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.
தவறாக இருக்கலாம். தவறாக இருக்கலாம்.

மூன்றாம் மாடிக் குன்று மூலமும் போகே
மதித்தாற்போல ஒரு அடை அறிகுத்து
பாடி டிக்குச் சமீபமாய் ஒன்றும், இன்னும்
கொஞ்சம் தள்ளி ஒன்றுமாய் இருக்கிற
காடிலார்கள் பிரிவின்றை. முதல் காடின்
இரண்டு புறங்களிலும் அன்றகன், அடுத்த
தில் ஒரு புறம் தாண்டி அன்றகன், அதை
மதித்த மறுபுறம் ஓர் அன்ற. இரண்டு
பாங்கும்கள். அதை அடுத்து டாவிடம் தன்.
காடில் புக்கள் அகலம் குறைவானவை.
கொடி செவ்வாய்ப் பரமேஸ்வரர், அந்தக் காடு

தினாநிழிக்கும் கொலைகேள்!

கொண்டிருக்கிறார்கள்...'' என்று
தெருவிலே ஓடிக்கொண்டு போன கிழந்த
பாண்டியன்.

“நான். இன்னும் சில நாளில் எங்கள்
மதுக்காடி ஒருவர் திருமணத்துக்காகச்
செல்லவருவது வந்து, இவர்களுடைய அழகுத்
தொண்டு பிழைகள் என்னுடைய பிழைத்
தொண்டை நூலும் செல்லவருகின்ற இப்பொழுது
செல்லவருகாதவரை இவ்வழகத்திலே
இதை அளவாகத் தாழ்க்கும் யாரும் இருப்
பவர்கள் என எனக்குத் தெரியவருகிறது.
என் துணை கொள்ளுபவர்களை” — கண்கள்
கலங்கி வருகின்றன.

[illegible]

இன்று பரமசிவன் செனதிரி காலை காட்டு
மணலுக்கு வெளியில் பிராணஸ் இரவுதான்
குழங்குத் திருந்துவாய். மல நாள் காட்டு இரவு
திருந்துப் போது மலலிதாபாச அலந்து...
தருக்குகளைக் கொண்டு வருவாய். அருவந்த
இரவின் குழிக்கு மலலிதாபாச கொண்டு
வருவாய். இரவுதான் காலை மலலிதாபாச
கொண்டு வருவாய்... என்று சொல்லப் படுகிறது.
தான் பரமசிவன் கந்தர்வ கருத்தினைப் பகருகும்
பாட்டுவது சரியாகும். இருக்கும் என்று

யோனியாவுக்குச் சந்தேகம். மேலும், பரமசிவ
கழுந்தில் யோனாவுக்குத் தங்கச் சங்கிலிக்
காசாய் நுமர் இத்தக் கொடை திருப்பந்திதக்க
முடியும். வாய்ப்பும். செருகுகிறது.

இது தவிர, ரேஷனில் மாதாந்திரச் செலவுக்காகக் கமரரி ரூ.800 முதல் ரூ.800 வரை சரிவிலிருந்து அனுப்புவதற்கான ஆவணம் அளவு, ரேஷனில் இருந்தில்லா இர. ஸ்தாந்தி வெவ்வேறு பாகங்களுக்கிடம் அக்கவுண்டுகள் வைத்திருக்கிறார், எவ்வாறு தான் செய்வதில், செலவுக்கு அபாயவழி மிகுந்த பணத்தை எதிர் பார்த்திருவாரா? இருந்தால், ரேஷனில் ஸ்தாந்தி மேலிட்டிருக்கணுக்கான சாவத்திற்குக் கொண்டு போகக்கூடியவர்கள் என்ன? இப்போதுள்ள அரசு கொள்கை.

பேரூர் அந்த வார்த்தின் அளமப்பிரகர்
சற்று கவனமாய்ப் பார்த்தால், பிரதான
வாசகைத் தவிர, என்னே நுழைய வேறு
வழியில்லை. (ரூம்-களைக் கூட இன்னவர்கள்
விடா-மறு) அங்கே ஒரு வாரட் மேன்
உண்டு. அந்த வாரட் மேன் உண்மதான்
தீவிர ரூபரீதி என்று அங்குள்ளவர்கள்
சொன்னார்கள். கூட, வாரட் தின் அளமப்பி.
கொடிக் திருக்கும் வந்தி, கத்தினா அப்
பேரூர் விரட்டுச் சென்றிருப்பது போன்ற
விஷயங்களைப் பார்த்தும் போது, நிச்சய
மாக வாரட் வரிக் ஒருவரே இதில் சம்பந்த
தரப்பட்டுப்பார் என்பது போலினித்
தற்போதே.

பல: முக்கியக் கிராமம் - பலதரப்பட்ட வர்க்கங்களும் போலீஸ் தீவிரமாக கைபிடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் இன்னும் ஆற்றையாளியாக கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்பது கவனப்படும் விஷயம்.

⑤ திரு. என். வி. கார் - திரு. என். வி. கார் :

[illegible]

— தமது நித்யம்

புற்றுநோய்க்கு ஆயுர்வேத முறைப்படி டாக்டர் பாபு ராவினால் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது.

1-1-271/3, சிக்கப்பள்ளி, ஹைதராபாத் - 500 020.

ஆச்சரியம்! ஆனால் உண்மை!

ஸ்ரீமதி சிதாலட்சுமி கோபாலுக்கு 32 வயது ஆகிறது. இவர் கர்ப்பப்பைப் புற்றுநோயால் அவதிப்படுகிறார். அவரே சொல்கிறார்: "நான் மூன்று தடவை சந்திர சிகிச்சை மற்றும் கெமோ தெரபி, மேலும் ரேடியேஷன் சிகிச்சைகள் செய்து கொண்டும் எத்தனிக் முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. நம்பிக்கை இழந்து தவித்த பொழுது ஹைதராபாத் ஆயுர்வேத டாக்டர் பாபு ராவால் பற்றிய வினம்பரம் ஒன்றை மூலத் தமிழ் பத்திரிகையில் படித்தேன். நான் ஐந்து மாதங்கள் தொடர்ந்து அவரது மருத்துவனைச் சாப்பிட்டதினால் நான் குணமடைந்ததை என்னுடைய டாக்டர் மூலமாக அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்."

நான் இந்த வினம்பரத்தை வெளியிடக் காரணம் மற்ற நோயாளிகளும் இந்த டாக்டரை அணுகி குணம் பெறலாம் என்ற நோக்கத்துடன் தான்.

விலாசம்: சிதாலட்சுமி கோபால் B.5c.

N.C-1, சாண்டஸ் காலனி.

கோவ்ஹாட்.

தானு - 400 807.

ஹைதராபாத்.

விலாசம்	போன் நெம்	பார்க்கும் நாட்கள்
டாக்டர் எம். பாபுரால் கேன்வர் இன்பர்மரி 1-1-271/3, சிக்கப்பள்ளி, ஹைதராபாத் - 500 020.	64733	பிரதி விவரமும் பிரதி வெள்ளி
C/o. ஹோட்டல் சுதாரா உஸ்மான் ரோடு, ஜி. நகர், சென்னை - 600 017.	445164	பிரதி சனி
C/o. ஹோட்டல் மிருந்தாவன் எம். ஜி. ரோடு, பெங்களூர்.	573272	பிரதி சூரியன்
C/o. ஹோட்டல் மிட்-டவுன் மேற்கு அந்தேரி ரவிலடி எதிரில், பம்பாய்.	828882	பிரதி புதன்

ஜாண்டி ஜெயிஸ்

பனங்கு பொதுத் தேர்வுமூலம் மாணவர்கள் காப்பியடித்தால் ஓர் ஆண்டுச் சிறைத் தண்டனைவழிப்பதற்கு வகை செய்யும் அவசரச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவரத் தமிழக அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அது குறித்து இவர்கள் கறுவெளிகள்.....

எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் (வழக்கறிஞர்):

பனங்கு மாணவர்கள் காப்பியடித்தால் ஓராண்டு சிறைத் தண்டனை அளிக்கவும் பத்தாண்டு காலத்திற்குத் தேர்வுமூலம் வதைத் தடை செய்யவும் அரசாங்கம் ஓர் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருகிறதாம். பொதுவாகவே மாணவப் பருவம் என்பது எனையும் சீர்திருத்தம் எடுத்துக் கொள்ளாத பருவம் என்பதால் தண்டனையில் சீர்திருத்தம் அளிக்கத்தக்க பரிவாகும். அதுமட்டுமல்லாமல் பத்து ரூபாய் திருடிவதற்கு தரப்படும் ரூபாய் அபராதம் போடுவது?

சத்தியம் (குருநாதன் கல்லூரி மாணவர்):

பனங்கு வேளாறு சரி, கல்லூரி களாறு லும் சரி, பரீட்சையில் போது காப்பியடிப்ப தென்பது இன்றைக்குச் சகலமாவியிட்டது. அதையும் 'மாஸ் காப்பியிஸ்' என்பது தன் னர் பட்ட பாடு அதனுல்தான் ஒழுங்காகப் படித்துப் பான் செய்பவர்களுக்கு மதிப் பில்லாமல் போய்விட்டது. சரிவத்தின் மான் காப்பியடித்ததால் ஒரு பள்ளியில் பரீட்சை எழுதிய அத்தனை மாணவர்களையும் ஃபெரில் ஆக்கி விட்டார்கள் என்று ஒரு செவ்வி படித்தேன். ஒரு தேர்வு மையத்தில் இரண்டொருவர் கூடவா காப்பியடிக்காமல் பரீட்சை எழுதிவிடுக்க மாட்டார்கள்? அவர் களையுமல்லவா இந்த நடவடிக்கை பாதிக்க விட்டது!

எ வ டே வ, காப்பியடிப்பதைத் தடை செய்யச் சட்டம் கொண்டு வருவது நியாய மாணவர்கள். இந்தத் தண்டனை பயமே காப்பியடிப்பதை வெறுவாகக் குறைத்து விடும். ஒழுங்காகப் படித்துப் பான் செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொரு மாணவரும் இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கவே செய்வார்கள்.

காப்பியடிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தண்டனை தரவும் அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு மாணவன் ஒருவன் காலம் சிறையில் இருந்தால் எத்தனை வீதமான குற்றவாளிகளுடன் அவன் டூக் தேரீரும் என்பதை யொசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அத்திவேயில் ஓராண்டு தண்டனை முடிந்து வெளியே வரும்போது அவன் ஒரு நல்ல குடிமகனாகவா முடியுமா? அரசு இந்தத் தண்டனை விசுவத்தின் நன்றாக யொசித்துச் செயல்பட வேண்டும். அவசரம் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதே எனது கருத்து.

பேர்ப்பு: மெனல்ஷி.

உங்கள் குடும்ப நலனுக்காக உழைக்கும்
உங்களைக் கவனித்துக் கொள்வது யார்?

புதிய *Shree* 165 லிட்டர்

உங்களை நன்கு கவனித்துக்கொள்வதே தகுந்தது. வறுமையைப்
பட்டுள்ளது புதிய கோதிரேஜ் 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர், எங்கு
தேவையோ, அங்கு இடவசதி கொண்டது—காங்க்ரீட் டிரேயிலும்,
டோர் பேனலிலும்.

எல்லா 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர்
களைவிட விசுவாசமான காங்க்ரீட் டிரே,
ஸ்டீல் டோர்.

கோதிரேஜ் காங்க்ரீட் டிரேயில் அதிகம் காங்க்ரீட்
வைக்கலாம். சீண்ட காலம் மகனாயாகவும்
இருக்கும்.

டோர் பேனலில் 15 ஸ்டீல் கடைகள் கடை
வைக்கலாம். வேறெந்த ரெஃப்ரிஜரேட்டரையும்
விட இது அதிகம். உங்கள் குடும்பத் தேவை
களுக்கு ஏடு கொடுக்கிறது புதிய கோதிரேஜ்.

10 பெரிய பாட்டில்கள் வைக்கக் கூடிய
ஒரே 165 லிட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர்
திரும்பத் திரும்ப பாட்டில்களை திரும்பச் சேமி
இயலும்.

இடவசதியை எங்கு பயன்படுத்த,
தேவையெங்கு மாற்றி அமைக்கக்கூடிய
ஷெல்ஃபுகள்

ஷெல்ஃபுகள் ஏற்றி, இறக்கி அமைக்கலாம்.
இதற்கு, பெரிய அளவற்ற பணித் துறையுள்ள
மாற்றியமைக்க வைக்கலாம்.

புதிய தொழில்நுட்பத்தின் உதவியால்
விசுவாசம் குவிக்கலாம். மின் செலவு
சேமிக்கும்.

புதிய, கட்டுநுதிர்ப்பான, மின்சக்தி சேமிக்கும்
கம்பிரெஸர், அத்துடன் எவ்வோர டிரைவர்களுக்கும்
பாஸ்பென்ட்ரேன் இன்சுலேஷன் இவை-காரணமாக,
ரெஃப்ரிஜரேட்டர் விசுவாசம் குவியும்.

கனிய தொழில்நுட்பம் மின்சக்திச் செலவைக்
குறைத்து, மின்சக்தியை சேமிக்க உதவுகிறது.

கேள்வியை விளக்கி... எல்லாவற்றுக்கும்
கோதிரேஜ்!

எப்போதும் பாட்டில் சேமித்த டிரைன் ஓரம் கஷ்டத்தி
யாக, திறை விதாந, கீழ்த்துறையில் வெளிப்பதும்.
ஒன்று சொல்லுங்கள்... கடைக்குக் கொண்டு ஒரு புதிய
கோதிரேஜ் காங்க்ரீட் டிரே. அது உமது குடும்பத்தை
எங்கு கவனித்துக் கொள்ளும்.

ரெஃப்ரிஜெரேட்டர்.

Godrej

புதிய ரெஃப்ரிஜெரேட்டர்—உழைக்கும் ஒவ்வொரு
இல்லத்தாசிக்கும் இன்றியமையாதது.

HTA-1610

வேரில்லாத ரோங்கள்

9

கூடப் பி குடிக்கவென தம்னைக்
கையில் எடுத்து வாய்க்கருகில் கொண்டு
சென்று போது, அந்த வானம் துள்ளியமரம்
நாசியில் ஏறி, கண்ணு கவத்தில் வலிந்து
புரட்டியது.

நாளுக்கு நாள் களாய்க் காப்பி, மீ. தய
னீர் என்று எதைக் குடிக்க முனைந்தாலு
ம், வே இற்தக் கவிச்ச வானம் எழுந்தது.
குடில் முடிக்கப் போக எடைக்கிறது.

வானம் ஏறிவிட்ட ஒரே தன்மையே திரும்பத்
திரும்ப வந்து செல்கிறது, இவ்வளவு
இருக்கும் நாளுக்கு நாளாகவோ அக்கிர
மியே இருக்கிறது?

கையில் இருந்த தம்னைப் புரட்டிப்
பார்த்த மனையில் எதுவுமே புரியாமல்
போக, வேசை வரிச்செய்தல் மாதவன்
அதைக் கீழே வைத்தான்.

கவிச்ச வானம் ...

பச்சை முட்டை க்கே உரித்தான அலாதி
யான நாற்றம்...

இவ்வளவு ஆயா லீட்டில் வளர்ந்த
போது, உடம்பு ரொம்பச் சொல்லாக இருக்
கிறது, இப்படியே விரிவாய் போரப் பின்பு
நாசியைச் சரியான நோய்க்கானாகத்தான்
இருப்பான் - என்று போயோர், வகுபொர்
கூற, சர்ப்பாதாவதை, ஆசை அனுஷ்ட
வங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இவன்
நித்தம் முட்டை சாப்பிட்டு ஆயா ஏற்பாடு
செய்த நாளில்தான் இந்த வானம்
அவனுக்கு முதன் முதலில் பரிச்சயம்
ஆனது.

முட்டை என்று கூட வாயால் ஆயா
சொல்ல மாட்டான். பண்டை ஆன அழைத்
துப் போர் சொல்லாத வாய்க்கிட்டு வந்த
யாடா, கண்ணுமீர்? என்று கேட்டு,
அவன் அதை கடைத்து, வேட்டாளில்
வைத்தி, சிப்பனில் அடித்துப் பால், சர்க்கரை
போட்டுக் கலந்து, போர்பின்புலிடம்
கொடுக்கும் வாய், தலைப்பால் மூக்கைப்
பொத்திக் கொண்டாவது கூட வெறிப்பான்!
நாளுக்கு ஆயா என்று முகத்தைச் சுருக்கி

இவன் தான் தப்பாமல் மறுக்க, 'என் தங்க
மில்ல, என் ராசா இவ்வ... 'வயக்' என்று
குடிச்சிடு கண்ணு... இப்ப சமர்த்தா குடிச்
சென்ற, சர்ப்பக்காலம் அதிரும் கட்டுத்
தருவென், கா. பி. மிட்டாய் வாய்க்கக் காக
தருவென்... என்று ஆயாவும் ஓரே
தொட்டை என்று ஆன காட்டுவான்.

மூக்கை ஒரு கையால் அழுந்தப் பிடித்துக்
கொண்டு கண்ணுமீரத்தில் உதவிபோடு
பாம்பளவென்று வேட்டாளில் இருக்கும்
பால் கலந்த முட்டை வாய் வாயில் வைத்தி
தும், வாய்வாய் என்கிற அந்தப் பாவத்தை
விழுங்கிச் சொல்லி வலித்தில் சர்க்கை தளை
கற்பத்தி பின்னி வதிவ், வாய்விடாக
வெளியே வந்து விழுந்ததற்குப் பாதி
நாட்கள் நா. நிதிருக்கிறது...

ஒரு மாதம் போல இப்படி மலுறு
விட்டு, சரி போ... முட்டை சாப்பிட்டு
சரிவாய் போவிரல் - பாணம், தயிரும்,
வெண்ணெயும் கொடுத்துப் போகிக்
தேற்றினால் வாய் என்று நினைவிருந்தது. ஆயா
போர் சொல்லாததை வாய்க்கவதை நிறுத்தி
குடியோ, இவன் பிழைத்தானே!

சின்ன வாயில் வேண்டா கொடுப்பாக,
செய்யக்கூடாத பாவத்தைச் செய்து அவன்
வைக்கா, அதைச் செய்துவிட்டதில் இவ்
வாக்குப்: 'அனாவம்' என்னுமே உடம்பும்,
மனமும் அருகாருப்பில் உதறித்தான் போடு
கின்றான்.

பச்சை முட்டை வானம்...

அனாதியாய் எழும் கவிச்ச வானம்...

ஒரு நாம் கண்ணுமீர் மை தவறிக் கிணற்
றடியில் போர் சொல்லாததைப் போட்டு
உடைத்துவிட்டு, உடனே அதை நன்றாகக்
கழுவிவிட்டு மறந்துவிட்டதில், நாளுக்கு நாட்க
ளுக்கு அந்தப் பக்கம் போனாலேயே என்ன
மாய் நாற்றம் ஆனே விரட்டியது!

அங்குக்கறி விற்கும் கடை வைத் தான்
டிப் போனாலும்கூட, அந்த அளவுக்குக்
கவிச்ச வானம் விடு மாதவன் உணர்ந்த
தில்லைதான்...

இவன் நாட்கள் முட்டை அடிக்க உப
யோகிப்பதற்குள் வேட்டாளில் அந்த நாற்
றம் ஏறிவிட்ட, வே. கண்ணுமீர் மைட்டால்
வானம் வகுதாயோட... தம்பி சொல்லுதே-
வெண்ணை சாத்திக் கழுவி அதைத் தவிர
வக்கோட... மறந்து போய்க்கூட விட்டுப்
பாத்திரங்களைத் துலக்கப் போட்டுடா
தடா... என்று கவலையால் ஆயா அந்த
வேட்டை வைத் தனிமையப்படுத்தியது இப்

சிவசங்கரி

போது நினைவுக்கு வர, மாதவன் கீழே வந்த தமனரை மறுபடியும் எங்கில் எடுத்து, மூக்குருகே கொண்டு சென்றான்.

தப்பாநல் அநீத நூர்மணந்தான்...
நீரிகையல் இது மூன்று வரைய தான்...
நூர்மணந்த துறந்தவன் ஈழநிலை இருந்த
பெயர்மணல் கீழே பிப்பாடுவீடு எழுந்த.
சுளமாயல் தா இத்தான் சென்றது.

இருந்தனர்.

அனாத நலகூறுப்பொது கண்களில் தீர்
பெருகியதற்குச் சாதிவியாய் காசந்தாளின்
கண்களார், மூக்குத் துளியிர் கொந்திந்தவர்.

[illegible]

“என்ன கார்ப்பி சட்டம்? ஸ்காலர்ஸ் சீர்திருத்த சட்டம்”
கூட “தேர்ப்பு”-க்கு கார்ப்பி சட்டம், கார்ப்பி
தொண்டுகள் என்று தங்க சலிக்கக்கூடாது.
சுயங்காமை! ஆர்ப்பிவாந்து வாரம்போ
காது இவ்வ கார்ப்பி சட்டம் அமர்த்த

மாண்புமிகு வி. வி. சுவாமிநாதன் : இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு நான் பதிலளிப்பதற்கு இடம் இல்லை. இது ஒரு கருத்து. இதைக் கருத்துக்குக் கருத்து என்று எப்படிக் கருதுகிறீர்கள்?

"எங்களைச் சிக்கனமா இருக்கச் சொல்லிட்டு நீட்டும் மாசா மாசம் புடைசைக்காகச் செலவு பண்ணறியே!"

"நெருடே பேரும் செலவு பண்ணினு கட்டுப்படி ஆசாதே! அதனால்தான்!"

— நி. ராஜாராம்.

தயக்கமாக இந்தச் சாப்பிட நத்தெண்ணத் தோண்டு பேசுபவனிடம் குற்றப் பத்திரிகை வாசிக்கப் பிடிக்காமல் மாதவன் சில கணங்களுக்குத் தயங்கினான். அப்பறம் மெள்ள தம்மளா அலாசிடம் நீட்டினான்.

"இதைக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் பாரு வக..."

"ஏன்? இதுவ அப்படி என்ன சிபெண்டலா இருக்கு? நீங்க குடிக்க. நான் சாப்..."

"பரவாயில்லை... இந்தத் தம்மாசைவெடுத்து கொஞ்சம்..."

"பூண்டு கையா இருக்கே?"

அவன் நீட்டியதைக் கையில் வாங்காமல் வசந்தா அப்படியே வாயைத் திறக்க, மாதவன் ஒரு வாய் காப்பிசை வைத்தினான்.

"வசந்தா முகத்தைச் சுளித்தான்."

"அறிஞ்சே... இத்தனை கஷ்டப்பட்டு நல்லாக் காப்பி போட்டுத் தந்தா, ஏன் ஆற விட்டுட்டங்க...?"

அவளுக்குப் பதில் சொல்லாமல் மாதவன் எதிர்க்கேள்வி கேட்டான்.

"ஏதாவது வாடை வருதா வக?"

"வாடைவா? காப்பி வாசனை தான் ஐம் மூண்டு வருது... ஏன் கேக்கறீங்க?"

"இப்போ... வந்து..."

வசந்தா பூண்டு உரிப்பதை நினைத்திவிட்டு அவளை ஏறிட்டான்.

எதற்காக இத்தனை தயக்கம் என்று அந்தப் பார்வை கேட்டது.

மாதவன் அவள் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டான். மடிமில்லிமூத்திருந்த பூண்டுத் தோலைத் தட்டிவிட்டான். சின்னக் குரலில் கேட்டான்:

"த... தீ... வந்து... முட்டை சாப்பிடறியா என்வ?"

உடனே பதில் கூறாமல் வசந்தா அவனை வெறித்தாள். சற்று மௌனத்துப் பேசிய போது, கோபம் அந்தக் குரலில் நன்றாகவே மாண்டிருந்தது.

"விட்டுல அசைவம் சமைக்க வேணும்னு கேட்டுக்கிடங்க... நான் சரிசுன்னு ஒத்துக் கிட்டேன்... மாசம் மூணாகப் போவது; நான்கு துப்புரவாக் செத்தாலும்... இன்னும் ஒரு தும் கூட உங்களுக்குக் கொடுத்த வார்த்தையை நான் மீறல... காலை வேலைல இடிலியம் தோசையும் பிடிக்க மாட்டேங்குது... சரி, பச்சை முட்டையைப் பால்ல கலந்து சாப்பிட்டா உடம்புக்குத் தெம்பு, பசியும் ஆறும்னு ஒரு வாரமாக் சாப்பிடறேன்... ஆறு கூட தப்பா? சமைக்கக் கூடாதுன்னிட்டுத்தான் கேட்டுக்கிடங்கங்கே, தவிரவும் பச்சைவா முட்டை கூடச் சாப்பிடக் கூடாதுன்னிட்டு கண்டிஷன் போட

லியே!"

மாதவன் அவசரமாய்க் குனிந்து அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டான்.

"எதுக்காக இப்படிப் படபடக்கறேவது? நான் இப்ப என்ன சொல்லிட்டேன்? நீ?

முட்டை சாப்பிடுவியான்னு சாதாரணமாகத் தானே கேட்டேன்?"

கோபத்தை மௌனப்படுத்தும் கத்தெதத் தோடு எதுவும் பேசாமல் வசந்தா தலையைக் குனிந்து பூண்டு உரிக்க முற்பட்ட, மாதவன் தளர்ந்த குரலில் பேசினான்.

"காப்பி, தண்ணி குடிக்கறப்போ, நான்கு நாளைகவே தம்மாசிலே ஒரு கலிச்ச வாடை வருது... அதான் கேட்டேன்."

வசந்தா சக்கென்று தலையை நிமிர்ந்தினாள்.

"காப்பித் தம்மாசை வருதா? எங்கே?"

கையை நீட்டி அவனிடமிருந்த தம்மளா வரங்கியவன், மூச்சை தீண்டாய் இழுத்து வாசனை பார்த்துவிட்டு, உதட்டைப் பிதுக்கினான்.

"எனக்கொண்ணும் வரலியே?"

"அப்ப, நான் கம்மா சொல்றேன்னு திணிக்கறியா?"

"அப்ப, நான் வேணும்னு மறுக்கறேன்னு சொல்றீங்கதா?"

மாதவன் எழுந்து திண்கூன்.

"விதண்டாளாதம் பண்ணினு, எதைவும் சரிவாப் பேச முடியாது வக... நான் என்ன சொல்ல வரேன்...ஐ..."

அவனை முடிக்க விடாமல் வசந்தா குறுக்கிட்டாள்.

"புதுசா என்ன சொல்வப் போறீங்க? முட்டை சாப்பிட்டாதே, எனக்குப் பிடிக்காதுன்னு... அதானே... அசைவம் சமைக்கக் கூடாதுன்னு சொல்லீங்க, சரி. இந்தச் சின்ன லிஷயத்துல என் விருப்பப்படி நடந்துக்கக் கூடலா எனக்கு வரிமை இல்லை? எதைக்குப் பூண்டு பிடிக்காது... அதுமே... உங்களுக்குக்குத் திண்பும் சமைவல்ல அதைச் சேர்த்துக்கலியா?"

"அ... நான் இப்ப என்ன சொல்லிட்டு என்னுத் இந்தக் குதி குதிக்கறே?"

"குதிக்கறேனா? நானா? அதுசரி, நீங்க உங்க இஷ்டத்துக்கு என்ன வேணுதும் ஒத்தம் சாட்டுறீங்க. ஆனால் நான் யானைத் திரந்து பதிலுக்கு 'இது நியாயமாங்க'ன்னு கேக்கக் கூடாது - அப்படித்தானே? இது என்ன லீடா? இப்போ தெயிலா? சொல்லிடுங்க..."

கத்தெதக் குடிக்க, கண்கள் கவங்கப் பேசியவன், உணவை உயர்த்தி ரசிக்கையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொள்ள, மாதவன் மனசாகாமல் அவன் அருகில் உட்

Boost is the secret of my energy!

புரீஸ்ட் அளவற்ற இரத்த சர்க்கரை
மற்றும் அளவற்ற செரிமானம் ஆகியவை
மேலும் உணவில்லாததால் உடம்பு
செடும். எனது உதவிக்காக டீஸ்ட்
இப்படித்தான் உணவாக உபயோகிக்க
புரீஸ்ட் மிகவும் பயனுள்ளது.

இதை உடம்பு உறிஞ்சும் போது
இரத்தம் உடம்பை உறிஞ்சும் போது,
அதற்குள்ளே புரீஸ்ட் உடம்பை
உணவாகப் பயன்படுத்தி செயல்படுகிறது. அதன்காரை
உணவு மூலம் உடம்பிற்கு உணவு கொடுக்கிறது.

உயிர்வாழ்வு மூலம் உடம்பை உறிஞ்சும்
போது, அது உடம்பிற்குத் தேவையான
சர்க்கரையும் அளவு கிடைக்கும் போது, உடம்பு
மற்றும் ஆரோக்கியமும் உடம்பும் இரத்தம் உறிஞ்சும் போது,
மற்றும் உடம்பை உறிஞ்சும் போது.

உயிர்வாழ்வு மூலம் உடம்பை உறிஞ்சும் போது.

புரீஸ்ட்

இன்சுலினவாய்க்க சக்தி

கார்த்து, தோயை அனைத்துக் கொண்டான்.

"அசடு... இப்பளவுக்குக் கண் கலங்கிற் றீர் முட்டை சாப்பிட்டு னாயி, தூராமாய் சாப்பிட்டுன், யார் தடுத்திருக்க? பக்கவா என்ன, ஆம்பல் பாலிகிட்டின்று சமைச்சச் சாப்பிட்டாக் கூட... நான் வேணும்னு சொல்லப் போறேன்? முட்டை அசைவத் தொட்ட சேத்தியா? இவ்வையே... இப்ப தொட்டதற்குப் போது கேகவ, ஐக்கீர்வ முட்டை சேக்கருங்கதான் - என்ருது தெரி யாதா என்ன? வாகை முகத்துல அனதரு சேத்தான் பிடிக்கிறான்று சொகிறேன்... வேணும்னு ரெண்டு கண்ணாடி தட்டை, தொளைக் கலுது தேனையானதை வாங்கித் தனியா உன் உப்போசத்துக்குண்டு வெச் சிட்டாப் போவது, எவ்வாறுதேயேயும் ஒண்ணடி மண்ணடியாய்க் கலத்திட வேணும்னு சொல்ல வந்தா... என்ன வக இது... பச்சைக் குழந்தையா? உன் கலங்கி... இந்த மாநிலி சின்ன விஷயத்தை நீ பெரிசு பண்ணாது எவக்கு வகுத்தவா இருக்கு... சிறைல கலக்கற மாநிலியா உன்னை நடத்திட்டு இருக்கேன்... என் தேவ தைவதை தங்கத் தாமராவாதுக தாங்கி உசத் தியா வெச்சிக்கொண்டிருக்கற என் ஆசை புரீ யாம என்ன வக தீ..."

கொஞ்சலாய்ப் பேசி, தெற்றியில் பறத்த முழைய விசக்கிக் கண்ணீர் தழையில விழிகளில் மாதவன் முத்தமிட, அந்த அவனை முக்காகக் காத்திருந்த திருமில் வசந்தா பெரிசாய் விசம்ப முற்பட்டாள்.

"ஊ... ஊ... வக... எதுக்குப்பா அதுறே?" மாதவன் பற்ற, அழுதவழிடு வசந்தா பேசினாள்.

"ரெண்டு நாளையே மனை சரிவாயெ இவ்வே மாய... முத்தாதான் எங்க சேத்தக் காரர் ஒருத்தனா பல் ஸ்பாடிக் பாரத் தென், நான் வீட்டை எதிர்த்துக்கிட்டு வந்ததுல அத்தம்மா இராய்ப் அப்பெ... ஆபிட்டாங்கனாம்; அண்ணன் வீட்டுல இருக்கறப்போ மூச்சு விடாம... இருத்திட்டு தனியா இருக்கிறப்போ வக, வசந்தா என்று என் பேரைச் சொல்லிப் புலம்பிக்கிட்டே இருக்காங்களாம். 'பரிமளம் பாதி உடம்பா விட்டா - பெத்த பாசத்தை விட வசந்தா பாசம் பெரிசில்லையா' என்று சொத்தக் காரங்க சொன்னபிபா ரொம்ப வகுத்தவா விருத்திக்க... என்னுல எத்தனை பேருக்கு என்னென்ன மனக்கஷ்டம்... சரி, நானையும் உங்ககிட்ட சாட்ட வேணும், பரவாய் தீங்க ளும் பெத்தவங்களை விட்டுப் பிரிஞ்சு கொடுத்துதாய போயிருக்கிங்கென்று பேசாம இருத்தேன், உங்களுக்காக நான் அத்தனை யும் தாங்கிக்கிட்டு இருந்ததைப் புரிகுதிக்காம், ஏன் முட்டை சாப்பிட்டேன்னு தீங்க கேட்டும், துக்கம் தான் மாட்டாமப் போயி ருச்சு..."

விசம்பல் அழுதவாய் மாறு, அவனை என்ன சொல்லித் தெறுவது என்று புரீ யாத அவலத்தையில் மாதவன் சில நிமிஷங் களுக்குத் தடுமாறினான். பிறகு, அனை பம்ப

இறுக்கி, முகத்தைத் தன் பக்கமாய்த் திருப்பி, கண்ணைத் துடைத்துவிட்டான்.

"இதுக்கெல்லாம் வகுத்தப்பா ஆரம்பிச் சேய்ந்துதான் பூரீ அழுதுக்கிட்டே இருக்க வேண்டியதுதான். தெவிக்க வக... யார் எப்படி வீராப்பா இருத்தாலும், சங்க அத்தம்மாவும் எங்கம்மாவுமாவது தப்ப நடத்தையால உடைஞ்சு போயிருவாங்கன் றது நாம எதிர்பார்த்த விஷயம்தானே... விடு... நானை, விடேய் மனை மாநி தப்பன எத்துப்பாங்கன்ற தம்பிக்கையோட வாழ னுடும் தவிர், இப்படி இடிஞ்சு போகக் கூடாது... நான் ஒண்ணு சொல்றேன் கேக்க தீயா? மீ..."

"என்ன?"

"பூண்டு, வெங்காயத்தை அப்படியே வெச்சிட்டு எழுத்திரு சொகிறேன்..."

"சூதுது..."

"சட்டுப்புட்டுண்டு குளிக்கட்டு, ரெண்டு மேதப் தவாராடி, புகாரிலிச் சாப்பிட்டுட்டு, அப்படியே மெனண்டிரோட்டல் மாட்டி படம் பார்த்துட்டு வரலாம்... ஸ்ராவீற்றுக் கிழவனாக விட்டுவேயே அடைஞ்சு விட்டதா எப்படி? மீ?"

"புகாரிலிச் என்ன சாப்பாடு விடைக்கும் தெரியுமா?"

"தக்கையே தெரியும்... நீ சிக்கல் சாப் பிடு, நான் ஆப்பம், வெஜி, பின் குரீமா சாப்பிட்டுறேன்..."

"நிஜம்மாத்தான் சொகிறீங்கனா மாது?"

"தீண்டா..."

"பாசப் எக்கச்சக்கமா அதுமே?"

"அதன்பற்றித் தகவியப்பாதை தங்கம், மாசம் போறது ஒரு வாரம் ஆகல, அதுக் குன்ன என்ன சிக்கனம்? இளம்பு, இளம்பு, அத்தவென்ன ஐரட்டெட் புடைவை, கன்னிக் வென் ரவிக்கையைப் போட்டுக்கிட்டு ஐம் முன்னு தெவதை மாநிலி இளம்பு பார்த்த காமம்..."

கிணங்கினாள்.

விட்டமிட்டபடி புகாரிலிச் சாப்பிட்டு, சாத்தியில்மா வி பார்த்துவிட்டு, அவர்கள் விடு நிதம்பிய போது மாலை மணி ஏழு...

"மாநிலி சாப்பாட்டுக்குச் சமைக்க ளும்" என்று வக கண்ணே போக இருந்த வகை படக்கி, "என்ன அவசரம்? - நான் பூரீ தன்னியே இருத்திட்டு இப்பயும் சமைவல் இளமல்கு ஐயுறு எப்ப டிச்சே?" என்றவாறு மாதவன் குறிய.

"இருங்கன் மாது - நான் சிக்கல் சாப்பிட் டிருப்பது மற்றது விட்டதா? - வானைக் கழுவித் கொண்டு வரட்டுமா?" என்று கேட்க திரைந்த வசந்தா - "எதற்கு? அவரே மற்றது விட்டதை நான் ஏன் வறிய ஸ்பாகப் படுத்தவேண்டும்?" என்கிற மாற்று எண்ணத் துடன் கைகளை அவன் கழுத்தில் மாலை வாக்கியபடி மாநிலி ஒண்டிக் கொண் டான்.

(தொடரும்)

ஸ்கோகாவுக்கு ஒரு டி.வி.

* இந்த வகுப்புப் போனஸிலாவது
டீ.வி. வாங்க வேண்டும்” என்றான்,
ஸ்கோகா.

சுட்டைவை, ‘இல்’ பண்ணி முன்னும்
பின்னும் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்த வித்
தேன். மனைவிக்ரூப் பதில் சொல்வதே சரி
வாண வார்த்தை விடைக்காமல் திரை
றும்.

“இதைத் தவிர்த்துவிட்டுத் திகைப் பண்ணாய்
டீ. வி. வில் காட்டுகிறார்கள். பார்த்துப்
பார்த்து அக்கம்பக்கத்திலே பேசுவதைக்
கேட்டுறி போது மனசுக்கு ஏக்கமாய் இருக்
கிறது — அவளது விவரத் தகவல் தீர்
மாகவே வந்திருக்கிறது. ஆனால், அவளை —

“பார்ப்போம்!” — என்ற முற்றுப் புள்ளி
புடல் அதுவரைகம் வந்தால்,
வேலை ஓடவில்லை.

ஸ்கோகாவுக்கு ஏதாவது பரிசாரம் காண
வேண்டுமே. டீ. வி. வா., தயிர்க்கிரா?

“என்ன வித்தேன், கோகா? என்னை
பாக்கியே போ? பணம் அப்போது
இல்லை?”

அடுத்த பிரிவு அருளாது, எதிர் நாள்
காலையில் சட்டென்று இழுத்துப் போட்டுக்
கொண்டு விடை வாங்கிக் கொள்.

தமிழ்நியன்

“நம் தலைவருக்கு ஏழை பங்காளன் என்பதெவர் எப்படி வந்தது?”

“ஒரு தடவை ஏழைகளுக்கு ‘பேய்க்’ கொடுத்த மானியத் தொகையிலே தலைக்கு நூறு ரூபாய் வாங்கிக்கிட்டாராம்!”

— அ. தெய்வசிகாமணி.

விக்கிளவு, அவனைச் சாண்ட பண்ண மல். “நீ ம. வி. வாங்கி விடலா?” என்று.

“வாங்கலாம் என்றுதான் ஆனால்... பிள்ளைகளைப் படிப்புக் கேட்டு இம். அந்த எண்ணித்தான் வாங்காமல் இருக்கிறேன்.”

“செராக்” எனக்குப் பூதுதான் சேர்ச்சி. ஆனால், மலைவீதான் தொண்டைக்கிறான். எப்படி? சன் ஒயிப்புக்கு ம. வி. சிம் இயல்பான் இயல்பான்?”

“நன்றாய்க் கேட்டாய். போ. ம. வி. என்று அவளுக்கு உயிருப்பா. ஒவியம் ஒவியம் பார்க்கா விட்டால் அவளுக்குச் சோறே இறங்காது.”

“அப்படிக்கு எப்படி? எங்கே பார்க்கிறான்?”

“அங்கேதான் இருக்கிறது சூக்கம். அடுத்த தெருவிலே நம்ம நரசிம்மன் வீடு இருக்கிறது. அவாது மலைவியும் இவளும் ரொம்பத் தோன்று. பிள்ளைகளை உருட்டி மிரட்டிப் படிக்க சொசுட்டு, அங்கே போயிருவான். இவன் போவதும் அவன் உ. வி. சிம் அப்பேர்ட் பண்ணிருவாங்க.”

“அப்படியா...” — முகத்தில் ஆச்சரியத்தோடு பரப்பினான் விக்கிளவு. ஆனால், மனம் ஆற்றாமையால் கலங்கி.

ஸ்கூல்காவுக்கும்தான் சிவையிதிகள் இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் விட்டும் இரட்டித்து. பழக்கம் பிடித்து. வாய்ச், சாமர்த்தியமாய்ப் போகத் தெரிந்ததா, அவளுக்கு. முடித்தவனா எதைவும் ஒவியின் அணுபவிக்க வேண்டாமா? அத்தகுத் துப்பில்லாமல் என் உயிரை எடுக்கிறேன்?

இனி ம. வி. என்று கேட்டதும் அவன், வாயில் கசியமண்டை வைத்து, அடைத்து விடுகிறான்...

ஏக ஆத்திரத்துடன் தீர்மானம் செய்கிறான்.

சொன்னது அலுவலிக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான். விக்கிளவு.

4-5-1 மீட்டர் இவ்வோர் பூக்கமாவ தூள். திரிந்தான்.

“அடேடே, வாங்க. சார்... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்புதான் தானும் அருளும் சங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோன்.”

“யார்... தொடங்கு மிளக அருள்ராஜா?”

“அருவகுப்புக் கழி ஒன்று நரசிம்மனின் புகழ்தின் பார்த்தது.”

“ஆமாம் என். சார்?”

“அவன் பட்டிவி கொஞ்சமுடல் விஷயத்தைத் தின்ன சா. சூன். விக்கிளவு. ஏதோ பரிசா சந்தக் கந்தான் ம. வி. போ. சூக் கந்தி லுடல். அதுதான் சாக்கென்று நின்று வந்து விட்டது. அத்தப் போன் தீங்காய் ம. வி. வாங்குத்களென்” என்று துபான் பாண்டியன் என் மலைவியும் சேர்ச்சிக் கொண்டுதான் இருக்கிறான் அத்தப் பெண்ணின் புத்திக்கு எட்டிவிட்டோன்.

“சா. சூன் இயல்பு, சார்... திரி... திரி... பிள்ளைகளின் படிப்புக் கெடுமே என்று...”

— அருளராஜன் பட்டிவிக்காகப் பரிந்துரைக்க முயன்றான். விக்கிளவு.

“காணாய். சார்...” என்று அவரைமுக மறுத்தார் நரசிம்மன். “யார் விட்டிருக்கிற படிக்கிற பிள்ளைகள் இவ்வா? திறத்தி மறுவார் எங்கள் விட்டிலே வந்து ம. வி. பார்த்தால் எங்கள் பிள்ளைகளோ படிப்புக் கேட்காது?”

“சார்” என்று குறுக்கிட்டு வந்தப் போவியாமல் தொடர்ந்தார், அவர்:

“அதெல்லாம் அசட்டுத்தனம் மிஸ்டர் விக்கிளவு. ம. வி. சா. படிப்புக் கெடுவது என்பதெல்லாம் கத்த நாய்க். எல்லாம் ஒரு கண்ணோட வேண்டும். அவ்வளவுதான். வாங்கிய புத்திஸ் ஆர்வமாய் இருப்பார்கள் அப்பறம் ரொடியோ மாநிரி பழகிடும் எங்களுக்கு அப்படிப் பழக்கமாயிருக்க வேண்டியதே நேரத்தில் மட்டும்தான் பார்ப்போம். ஆனால், அருளராஜன் மலைவீ மாநிரி ஸ்ரீரீய வருகிறவர்களாக தான் இப்போது எங்களுக்குத் தகை வேதன்! — நரசிம்மனின் தொடர்ந்த மனம் உங்களுக்குத் தெரிந்தது.

விக்கிளவு, முகத்தில் ஒரு ஷடன பாவம் பால. போனமாய் இருந்தான். “இரவல் ம. வி. சிம் இத்தன் பிரச்சினை இருக்கிறதா?”

“என்ன மிஸ்டர் விக்கிளவு. நான் பேசுவது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா என்ன? நெடுவென்று என்னவோ போசகனில் ஆழ்த்த விட்டிருக்கோ... என்னார், நரசிம்மன்.

“அதென்னுண்டு இயல்பு, சார். இந்த வருஷம் போனவில் நான் ம. வி. வாங்குவதாக முடிவு பண்ணிட்டேன்... என்று சிரித்தான். விக்கிளவு — ஸ்கூல்களின் முகத்தை மனத்தில் படர விட்டுக் கொண்டு.

சலி அன்று மிகுந்த பதற்றத்துடன் காணப்பட்டார். என் என்ற மணிப்பாடுகளை உடனடி

பத்து மணிக்கு நேரப்பொருள்பெறிய தடவையிலும் நேர்முக்கு நேரத்தில் அவன் கவந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதை தெய்வத்தின் வேண்டிக் கொண்டு அதற்கு கம்பெனியிலிருந்து போகச் செல்லும் போது மணி ஒன்பதே மூக்கால் அவிவிட்டது. அங்கே கடிமிகுந்த கட்டித் தாதுப் பார்த்ததும் அவனுடைய பதற்றம் இன்னும் அதிகரித்தது. மேலாக அரும்பின் வியர்வையையே தவிர்த்துக் கொண்டு இருக்கையில் அவர்த்தான். அவனுடையபேர் இரண்டு முறை அழைக்கப்படுவதை உணர்ந்து உட்கொண்ட இன்டர்ஸிது தடவையும் அழைக்கப்பட்டது.

"குடா பார்வியை என்" என்று சொல்லியிருந்தார். "பேசுவாங்கி" என்ற மணித்தையாகக் கொடுத்தும் இரண்டுகளில் அவர்த்தான். துத்து போர் அடிவியை ஒருமுறை தவிர விரைக்கத் தவிரவாது. அன்றையதே அங்கிலித்தில் கென்னி மேல் கென்னியாகக் கொடுத்த கொண்டு இருந்தார்கள். சலி அவர்கள் கொடுத்த கென்னியைப் பார்த்து கொண்டு உட்கொண்டார். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் தவிர அவருடைய பதில் கூற முடிந்தது. இறுதியாக நேர்முக்கு நேர்முக்கு உட்கொண்டார். "சலி தீங்கன் போருளாதாதத்தில் முதல் கருப்பியில் பான் கொடுத்திருக்கிறான். அருள் தாங்கன் அங்கிலித்தில் கொட்டும் கென்னியைக் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் தவிர அவருடைய பதில் கூற முடிந்தது."

தடவையும் தருமாய் தடவியைத் தவிர அவருடைய பதில் கூற முடிந்தது. தடவையும் தருமாய் தடவியைத் தவிர அவருடைய பதில் கூற முடிந்தது.

பார்வியைத் தீங்கன் "அங்கிலித்தில்" கென்னியைப் கொடுத்திருக்கும். என் மிகுந்த சலி" என்று அருள் கூறி நுழைந்தது. தான் கொண்டு வந்திருந்த கென்னியைத் தடவியைத் தருமாய் தடவியைத் கொண்டு கொடுத்திருக்கிறான். சலி

சலியைப் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

மேலும் சலியைப் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

இக்கருத்தை என்னும் கொண்டு "விவேகானந்தா கல்வி நிர்வாகத்தில்" தீங்கன் அங்கிலித்தில் கென்னியைத் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

இக்கருத்தை என்னும் கொண்டு "விவேகானந்தா கல்வி நிர்வாகத்தில்" தீங்கன் அங்கிலித்தில் கென்னியைத் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

"நேர்முக்குப் பயிற்சியும் உண்டு."

இக்கருத்தை என்னும் கொண்டு "விவேகானந்தா கல்வி நிர்வாகத்தில்" தீங்கன் அங்கிலித்தில் கென்னியைத் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான். தடவையும் தருமாய் தடவியைத் கொடுத்திருக்கிறான்.

என்னடா! பையன் கொம்பு குவியர் போனான்! வேலை உறுதியாகிடுச்சா?

அவன் என்ன சாதாரண ஆளா? விவேகானந்தா கல்வி நிர்வாகத்தில் ஆங்கிலம் படிச்சவன்டா, இன்டர்ஸிது கேட்ட கேள்விகளுக்கும் டான் டான்னு இங்கிலிஷ்யே பதில் சொல்லிவிடுப்பான்.

தபால் முறையில், கிடைக்கும் சேர்ந்து பயிற்சி பெற இன்றே தொடர்பு கொள்ளவும். நேர்முக்குப் பயிற்சியும் உண்டு.

விவேகானந்தா கல்வி நிர்வாகம் (Regd)
9, மேட்டி ரோடு, தி. நகர், சென்னை-600 017.

யொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 35

இலங்கைச் சிங்காதனம்

பு

கூடா என்கையில்
பிடித்த தீபத்தின்
வெளிச்சத்தில்
சுற்று முற்றும் ஒரு
கணம் பார்த்தார்.

இளவரசரும் அவருடைய தோழர்க
ளும் நிற்பதைக் கண்டு கொண்டார்
போலும். மறு கணம் விளக்கும்
வெளிச்சமும் மறைந்தன. சிறிது
நேரத்துக்கெல்லாம் பிசு தடாகத்
தின் படிக்கட்டுகளின் வழியாக
நடந்து வருவது தெரிந்தது. இளவர
சர் நிற்குமிடத்துக்கு வந்தார். நிலா
வெளிச்சத்தில் அவருடைய திரு
முடித்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

"தேவப்ரியா! வருக! வருக! தங்
களை எதிர் நோக்கி வைத்துப் பிசு
சங்கம் காத்திருக்கிறது. மகா தேரோ
ருருவும் விஜயம் செய்திருக்கிறார்.
குறிப்பிட்ட நேரம் தவறாது நாங்கள்
வந்து சேர்ந்தது பற்றி என் உள்ளம்
உவமை கொண்டு நன்றி செலுத்துகி
றது!" என்றார்.

"அடிகளே! இந்தச் சிறுவனிடம்
பல குறைகள் குடிக்கொண்டிருப்பதை
அறிந்துள்ளேன். எனினும், வாக்குத்

தவறுவதில்லை என்று ஒரு நல்லிர
தத்தை அனுசரித்து வருகிறேன். அந்த
விரதத்தில் என்னும் தவறியதில்லை!"
என்றார் யொன்னியின் செல்வர்.

"இன்று சூரியன் அஸ்தமிக்கும்
நேரம் வரையில் நாங்கள் வந்து சேர
வில்லை என்று அறிந்தேன். அதனால்
சிறிது கவலை ஏற்பட்டது."

"முன்னதாக வந்திருந்தால், ஒரு
வேளை வாக்கை நிறைவேற்ற முடியா
மல் போயிருக்கலாம். அதனாலேயே
சமயத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன்."

"ஆம், ஆம்! வானில் ஜோதி மல
மாக ஒளிரும் கிரிவளை மறைத்து
விடுவதற்குப் பல மேகத் திரள்கள்
சுற்றி வருகின்றன. நாங்களும் அறிந்
துள்ளோம். ஆனால் அந்த மேகத்
திரள்கள் எல்லாம் புத்த பகவானு
டைய கருணை யென்னும் பெருங்
காற்றினால் சின்ன பின்னமாகிக்
கலைந்து விடும். போகட்டும்! இதோ
நிற்பவர்கள் யார்? நாங்கள் நன்கு
அறிந்தவர்கள்தானா? தங்கனின்
பூரண நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களா?
கொடுத்த வாக்கைத் தவறாது நிறை
வேற்றக் கூடியவர்களா?" என்று
பிசு கேட்டார்.

"அடிகளே! என்னுடைய கரங்கள்
இரண்டையும் எப்படி நான் நம்புகி
றேனோ, அப்படியே இந்த நண்பர்களை
யும் நம்புகிறேன். எனினும் தங்களுக்கு

சுமரர் கீஸ்கீ

விருப்பமில்லையென்றால் இவர்களை இங்கேயே விட்டு விட்டுத் தங்களுடம் தனித்து வரச் சித்தமாயிருக்கிறேன்!" என்றார் இளவரசர்.

"இல்லை, இல்லை! அவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள நான் சித்தமாயில்லை. தங்களை நான் அழைத்துப் போகும் இடம் மிகப் பத்திரமானதுதான். ஆயினும், நீண்ட வழியில் போக வேண்டும். எந்த மூலையில் எந்தத் தூணுக்குப் பின்னால் என்ன அபாயம் மறைந்திருக்கும் என்று யார் சொல்ல முடியும்? இவர்கள் இருவரும் அவசியம் வரட்டும்!" என்றார் பிசு.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளம் கொந்தளித்தது. முன்பின் அறியாத தள்ளிடம் இளவரசர் இவ்வளவு பரிபூரண நம்பிக்கை காட்டியிருந்தார். அந்தரங்கமாக காரியத்துக்கு அழைத்து வந்ததை நினைத்துப் பூரிப்பு உண்டாயிற்று. இன்றிரவு ஏதோ முக்கியமான நிகழ்ச்சி நடக்கப் போகிறது. அது என்னவாயிருக்கும் என்று நினைவு பரபரப்பை அளித்தது.

பிசு = முன்னால் சென்று வழிகாட்ட மற்றவர்கள் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். தடாகத்தின் படிக்கட்டுகளின் வழியாகச் சென்று பின் புறத்துக் கல் கவரில் குடைந்து அமைந்திருந்த அறையில் புகுந்தார்கள்.

அதன் ஒரு பக்கம் சென்று இருட்டில் பிசு = ஏதோ செய்தார். உடனே ஒரு வழி ஏற்பட்டது. உள்ளே வெளியே செல்லப்பட்டது. பிசு = அங்கு வைத்திருந்த தீபத்தைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டார். மற்ற மூவரும் உள்ளே வந்ததும் வழியும் அடைபட்டது. வெளியே தடாகத்தில் சிங்க முகத்திலிருந்து விழுந்த அருவியின் ஒசை மிக இலேசாகக் கேட்டது. இல்லாவிட்டால் ஒரு கணத்துக்கு முன்னால் அப்படி தடாகக் கரையில் நின்று கொண்டிருந்தோம் என்பதையே அவர்களால் நம்ப முடியாமல் போயிருக்கும்.

தறுகலான கரங்கப் பாளை வழியாக அவர்கள் சென்றார்கள். பாளை வளைந்து வளைந்து சென்றது. முடிவில்லாமல் சென்று கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது. அவர்கள் காலடிச் சப்தமும் அதன் எதிரொலியும் பரங்கரத்தை உண்டாக்கின. வந்தியத்தேவனுக்கு நடு நடுவே இளவரசர் ஏமாந்து போய் ஏதோ ஒரு குழ்ச்சியில் சிக்கிக் கொண்டாரே என்று ஐயம் உண்டாயிற்று.

பாளை அகன்று அகன்று வந்து கடை சிமிள் ஒரு மண்டபம் தெரிந்தது. எப்போர்ப்பட்ட மண்டபம்? பிசு = கையில் பிடித்து வந்த தீபத்தில் சிறிய பகுதிதான் மங்கலாகக் கண்ணுக்குப் புலனாயிற்று. ஆயினும் அதன் தூண்கள் பளிங்குக் கல்லினால் ஆன தூண்கள் என்பது தெரிந்தது. நூற்புறமும் புத்தர் சிலைகள் நிரலும் தந்தன. நிற் புத்தர்கள், படுத்திருக்கும் புத்தர்கள், போத நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் புத்தர்கள், ஆசிரவதிக்கும் புத்தர்கள், பிரார்த்தனை செய்யும் புத்தர்கள், இப்படியிப் பல புத்தர் சிலைகள் தோன்றின.

பளிங்கு மண்டபத்தைத் தாண்டி அப்பால் சென்றார்கள். மறுபடி ஒரு தறுகலான பாளை. பின்னர் இன்னொரு மண்டபம். இதன் தூண்கள் நாயிரத் தகடுகளினால் ஆனவை. இரத்தினச் செப்பு நிறம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. இந்த மண்டபத்தின் மேற் கூரையிலும் செப்புத் தகடுகள், அவற்றில் பல வகைச் சித்திர வேலைப்பாடுகள், நாலாபுறமும் விதவிதமான புத்தர் சிலைகள், இம்மாதிரியே, அபூர்வமான மஞ்சள் நிற மரத் தூண்களை உடைய மண்டபம். யாரைத் தந்தைய்களால் இழைத்த தூண்களை மணியும் இழைத்த தூண்களைக் கொண்ட மண்டபம். இவற்றையெல்லாம் கடந்து சென்றார்கள். அந்நிலைமாக நடந்து சென்ற போதிலும் வந்தியத்தேவன் அங்கங்கே தூண்களைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டே போனான். இளவரசர் அவற்றைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது முன்னோக்கிய பார்வையுடன் சென்றது அவனுக்கு அளவீலா வியப்பை அளித்தது.

வோக மண்டபம்
களை யெல்லாம்
தாண்டிக் கடைசி
யில் சாதாரண
கருங்கல் மண்டபம்

ஒன்றுக்கு வந்து
சேர்த்தார்கள். ஆனால் விசாலமான
அம் மண்டபத்தில் அபூர்வமான
காட்சி தென்பட்டது. முந்தைய மண்
டபங்களில் புத்தர் பெருமானின் சிலை
களைத் தவிர மனிதர் யாருமில்லை.
இந்தக் கருங்கல் மண்டபத்தில் புத்த
பிக்ஷுக்கள் பலர் கூடியிருந்தார்கள்.
அவர்களுடைய முக மண்டலங்கள்
தேஜஸ் நிறைந்து திகழ்ந்தன. அவர்
களுக்கு மத்தியில் மகா தேரோ குரு
தொழையகமாக ஒரு பீடத்தில் வீற்றிருத்
தார். அவருக்கு எதிரே நவரத்தின
கனிதமான ஒரு தங்கச் சிங்காதனம்
காணப்பட்டது. அதன் அருகில் ஒரு
பீடத்தின் மேல் மணி மகுடம் ஒன்றும்
உடைவாளும்செங்கோலும்இருந்தன.
மண்டபத்தில் நாலாபுறமும் தீபங்கள்
எரிந்தன. தீபச் சுடரின் ஒளியில் தங்
கச் சிங்காதனமும் மணி மகுடமும்
உடைவாளும்ஜொலித்துத்திகழ்ந்தன.

இளவரசர் முதனியேரர் அந்த
மண்டபத்துக்குள் நுழைந்ததும்
பிக்ஷுக்கள் அனைவரும் எழுந்தநின்று
"புத்தர் வாழ்க" "நர்மம் வாழ்க"
"சங்கம் வாழ்க" என்று கோஷித்தார்
கள்.

இளவரசர் மகா தேரோ குருவின்
சமீபம் வந்து வணங்கி நின்றார்.

பிக்ஷுக்களின் அத்தியட்சகர் சிங்
காதனத்துக்கு அருகில் கிடத்த ஒரு
சாதாரண பீடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி,
அதில் அமரும்படி இளவரசரை
வேண்டினார்.

"மகா குருவே! இச் சிறுவனுக்கு
மூன்றாய் பிராவத்தினும் தர்மத்தினும்
மூத்தவர்களாகிய நாங்கள் அமர
வேண்டும்" என்று வேண்டினார் இள
வரசர்.

த்தியட்சக மகா குரு
தமது பீடத்தில் அமர்த்
ததும் இளவரசரும்
தமக்கென்று குறிப்
பிட்ட ஆசனத்தில்
பணிவுடன் உட்காரத்

தார்.

"தேவர்களின் அன்புக்குரிய இள
வரசரே! தங்கள் வருகைகளுக்கும் இந்த
மகா போதி சங்கம் மிக்க மகிழ்ச்சி
அடைத்திருக்கிறது. நாங்கள் குறிப்
பிட்ட திபத்தளைகளை யெல்லாம் ஒப்
புக் கொண்டு பல சிரமங்களுக்கு உட்
பட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். புத்த பகவா
னுடைய கருணை தங்களிடம் பூரண
மாக இருப்பதற்கு வேறு அத்தாட்சி
தேவையில்லை!"— இவ்விதம் பாலி
பாஷையில் பெரிய குரு கூற, இளவர
சரை அழைத்து வந்த பிக்ஷு-தமிழில்
மொழி பெயர்த்துச் சொன்னார். மற்ற
பிக்ஷு-க்கள் "சாது! சாது!" என்று
கோஷித்துத் தங்கள் சத்தோஷத்தை
வெளியிட்டார்கள்.

மகா தேரோ மேலும் கூறலுற்றார்:—
"இலங்கைத் தீவுக்குப் புத்த தர்மத்தை
அனுப்பிய பாரத வர்ஷத்துக்கு நாங்
கள் பெரிதும் கடமைப் பட்டிருக்கி
றோம். ஆனால் ஆதி நாளிலிருந்து உங்
கள் நாட்டிலிருந்து படையெடுத்து
வந்த சோழர்கள், பாண்டியர்கள்,
மலையாளத்தார், கலிங்கத்தார் எல்லா
ரும் இங்கே பல அட்டூழியங்களைச்
செய்துண்டு. புத்த விஹாரங்களை
யும்பிக்ஷுக்களின் மடாலயங்களையும்
குருகுலங்களையும் அவர்கள் இடித்துத்
தன்னி தேவர்களின் சாபத்துக்கு
ஆளானார்கள். உங்கள் நாட்டவரைச்
சொல்வானேன்? இந்த நாட்டின் மன்
னர்களே அத்தகைய கொர் கிருத்யங்
களைச் செய்திருக்கிறார்கள். புத்த சங்
கத்தில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தினா
ர்கள். தங்களுடைய தீய செயல்களை
எதிர்த்தபிக்ஷுக்களின் விஹாரங்களை
இடித்தார்கள்; அக்கிளிக்கு இளையாக்
கினார்கள். இரண்டு காத நீளமும் ஒரு
காதம் அகலமும் உள்ள இந்த விசால
மான புண்ணிய நகரத்தில் ஒரு சமயம்
பாதி விலங்கிரணத்தில் புத்த விஹாரங்
கள் இருந்தன. அவற்றில் பெரும்
பகுதி இன்று இடித்து பாழாய்க் கிடக்
கின்றன. இடிந்த விஹாரங்களைப்
பழுது பார்த்துச் செப்பணிட்டுக்
கொடுக்க வேண்டும் என்று இதுவரை
எந்த அரச குலத்தினரும் கட்டளை
விட்டதில்லை. அத்தகைய ஆக்ஷேப
பிறப்பிக்கும் பாக்கியம் இளவரசர்
அருள்மொழிவர்மருக்கே கிடைத்
தது. தேவர்களுக்கு உகந்தவரே! தங்

கனூடைய இந்தச் செய்கையைப் புத்த மகா சங்கம் பெரிதும் பாராட்டுகிறது...."

இளவரசர் தலை வணங்கி மகா தேரோவின் வாழ்த்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

"இன்னும், இந்தப் புராதன புண்ணிய நகரத்தில் வெகு காலமாகப் பெரஹரா உற்சவம் நடைபெறாமல் நடைப்பட்டிருந்தது. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாண்டியர்கள் ஒரு சமயம் இந்த மாநகரத்தைப் பிடித்தார்கள். அப்போது இலங்கை அரச குலத்தார் புலம்பலிய நகரம் சென்றார்கள். அது முதல் இப்போது பெரஹராத் திருவிழா நடைபெற்றதில்லை. இந்தப் புண்ணிய வருஷத்தில் தாங்கள் அவ்வுற்சவம் மீண்டும் நடைபெறலாம் என்று கட்டளைவிட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய வசதியும் அளித்தீர்கள். இதுபற்றியும் புத்த சங்கத்தார் சத்தோஷ மடைந்திருக்கிறார்கள்....."

இளவரசர் மீண்டும் சிரம் வணங்கி "மகா குருவே! அடியேன் புத்த சங்கத்தாருக்கு இன்னும் ஏதேனும் சேவை செய்யக் கூடியதாக இருந்தால் கருணை கூர்ந்து பணித்தருள்க" என்றார்.

அத்தியட்சகர் புன்னகை புரிந்து, "ஆம், இளவரசரே! புத்த சங்கம் மேலும் தங்கனூடைய சேவையை நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கிறது. அதற்கு முன்னதாக, இன்னும் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டும். புத்த பகவான் கடைசித் திரு அவதாரத்துக்கு முன்னால் வேறு பல அவதாரங்களில் தோன்றியதாக அறிந்திருப்பீர்கள். ஒரு சமயம் சிபிச் சக்கரவர்த்தியாக அவதரித்துக் கொடுமை நிறைந்த இந்த உலகத்தில் ஜீவகாருண்யத்தின் பெருமையை உணர்த்தினார். ஒரு சிறிய புருஷின் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தமது திருமேனியின் சதைப்பைத் துண்டு துண்டாக அவர் அரிந்து துலாக்கோவில் இட்டார். அந்தச் சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வம்சத்திலே வந்தவர்கள் என்று சோழ குலத்தவராகிய நீங்கள் சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். சிபியின் வம்சத்தில் வந்த காரணம் பற்றிச் 'செம்பியன்' என்ற பட்டப் பெயரும் குடிக்கொள்

கிறீர்கள். ஆனால் இது வரையில் புத்த சங்கத்தார் அதை நம்பவில்லை. சோழ குலத்துப் புரோகிதர்கள் கட்டிய கதை என்றுதான் எண்ணியிருந்தார்கள். இன்று—தங்கனூடைய அரும்பெரும் செயல்களைப் பார்த்த பிறகு,—சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் சோழர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டி வருகிறது. புத்த பகவானூடைய பெருங் கருணையை மானை காரணமாக இதுகாறும் சோழ குலம் மறந்திருந்தது. அந்தக் கருணை இன்றைய தினம் தங்கள் மீது ஆவிர்ப்பு பவித்திருக்கிறது. அதற்கான குசக முப் விடைத்திருக்கிறது. இதோ!..." என்றுகூறி அதிபைச் சகதேரோபிள்ளை திருமேயிப் பார்த்ததும், பிஷுக்கள் சிலர் பீடம் ஒன்றில் சாய்ந்து படுத்திருந்த மற்றொரு பிஷுவைப் பீடத்துடன் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தப் பிஷுவின் உடம்பெல்லாம் இடை விடாமல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. கைகள் வெட வெட வென்று நடுங்கின; கால்கள் நடுங்கின; உடம்பு நடுங்கிற்று; தலை ஆடிற்று; பற்கள் கிட்டின; கதடுகள் துடித்தன; சிவந்த கண்களுக்கு மேலே புருவங்களும் அசைத்தன.

"இந்த பிஷுவின் பேரில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ஆவிர்ப்பு பவித்திருக்கிறார்கள். தேவர்கள் கருணை கூர்ந்து சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்!" என்றார் மகா தேரோ.

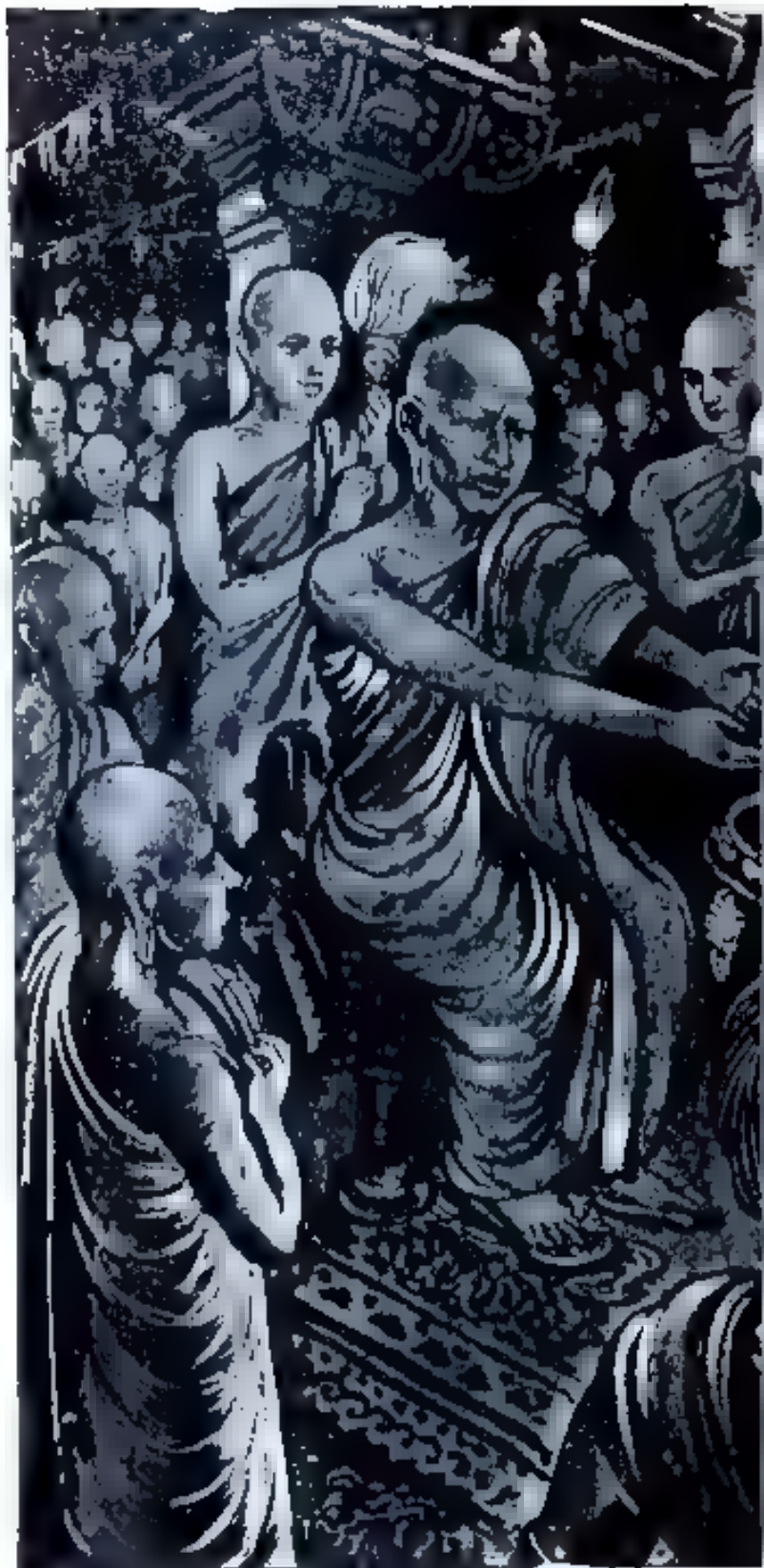

வேசக் கொண்டிருந்த புத்த பிஷுவின் வாலிலிருந்து நடுநடுங்கிக் குளறிய குரலில் ஏதேதோ மொழிகள் அதிவினரவாக வந்தன. அவர் பேசியிருந்தியதும் அத்தியட்சக குரு கூறினார்: "முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் தங்களை ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். முற்காலத்தில் தேவனும்பிரிய அசோக வர்த்தனார் பாரத பூமியை ஒரு குடையில் ஆண்டு புத்த தர்மத்தை உலக மெல்லாம் பரப்பினார். அத்தகைய மகா சாம்ராஜ்யத்துக்குத் தாங்கள் அதிபதியாவீர்கள் என்று தேவர்கள்

ஆசிரியர்க்கி
ரூர்க்கள், அகோக
ரைப் போல் தாங்
களும் புத்த தர்மத்
தை வலவில் பரப்ப
வேண்டும் என்று
விரும்பு கிரு
கள். அகோகர் பாடலி
புத்திரர் கிம்மாவைத்
தில் வீற்றிருந்து
செய்ததர்மப்பெரும்
பணிகளைத் தாங்கள்
இந்தத் தொன்மை
யில்க அதுராதபுரத்
தில் ஆரம்பித்து
நடத்த வேண்டு
மென்று கட்டளைவிடு
கிறார்கள். இள
வரசே! தேவர்களு
டைய கட்டளைகளுக்
குத் தங்கள் மறு
மொழி என்ன?"

இளநக கேட்ட
தும் இளவரசர்,
மகா குரு! தேவர்
கள் உத்திவாஹந்தவா
கள். அவர்கள் சித்
தப்படி நடத்திக்
கொள்ளுவா ர்
கள். ஆனால் அடியே
னுக்கு இப்போது
அவர்கள் இடும்பணி
யாது என்று விளங்க
வில்லையே?" என்
னார்.

"அதை நானே
தெரிவிக்கி
றேன்" என்று அத்தி
யட்சகதேரோகரிக்
சமிகளது செய்த
தும், ஆவேசம் வந்
திருந்த பிக்ஷுவை
அப்பாய் எடுத்துச்
சென்றார்கள். பின்
னர் பிக்ஷு தலைவா
கதிறார்: "இள
வரசே! இதோ உங்
கள் முன்னால் உள்ள
சிங்காதனத்தைப்
பாராங்கள். மணிமகு
டத்தைப் பாராங்

கள். செங்கோலையும் பாருங்கள். இலங்கை இராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் அனைவரும் இந்தச் சிங்காதனத்தில் அமர்ந்து, இந்த மணி மகுடத்தை அணிந்து, இந்தச் செங்கோலைக் கையில் தரித்த பிறகே, புத்த சங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசர்களானார்கள். துஷ்டகமனு சக்கரவர்த்தியும் தேவானாம்பிரிய திஸ்ஸரும் மகாசேனரும் அமர்ந்து முடி சூடிய சிங்காதனம் இது! அவர்கள் சிரசித் தரித்த கிரீடம் இது; அவர்கள் கரத்தில் ஏந்திய செங்கோல் இது. இப்படிப்பட்ட புராதன சிங்காதனம், — ஆபிரம் ஆண்டுகளாக அரசர்களைச் சிறுஷ்டித்த சிங்காதனம், — இதோ நங்கனாக்காடக் காத்திருக்கிறது. இதில் அமரவும் இந்த மணி மகுடமும் செங்கோலும் தரிக்கவும் நங்கனாக்குச் சம்மதமா?"

தையெல்லாம் கவனமாகக் கட்டிக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் மிக்க பரபரப்பை அடைந்தான். இளவரசரைத்

தூக்கி அந்தச் சிம்மாசனத்தில் அந்தக் கணமே உட்கார வைத்து விட்டால் என்ன என்று எண்ணினான். ஆனால் இளவரசருடைய முக பாவத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை.

முன்போலவே அமைதியான குரலில், "அத்தியட்சகா! அது எப்படிச் சாத்தியம்? இந்தச் சிங்காதனத்தில் ஏறி முடி சூடிய மகித்த மன்னர் இன்னும் தீவிய வந்தராக இருக்கிறாரே? அவர் இருக்குமிடம் தெரியா விட்டாலும்....." என்று கூறி நிறுத்தினார்.

"இளவரசே! இலங்கை இராஜ வம்சம் மாற வேண்டும் என்பது தேவர்களின் கட்டளை. அது நடந்தே தீரும். உங்களைப் பாரும் வங்க நாட்டிலிருந்து வந்த விஜயராதன் ஸ்தாபித்த இந்த வம்சத்தில் எத்தனையோ மகா ராஜர்கள் தோன்றினார்கள்; தரிமத்தையும் பரிபாலித்தார்கள். ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்த வம்சம் பல கொடிய கிருதங்களைச் செய்து தேவ சாபத்துக்கு ஆளாகி விட்டது. இந்த வம்சத்தில்

பிறந்தவர்களிலே தகப்பன் மகனைக் கொன்றான்; மகன் தகப்பனைக் கொன்றான்; அன்னை தம்பி கொன்றான்; தம்பியை அன்னை கொன்றான்; தாய் மகனைக் கொன்றாள்; மருமகன் மாமியாரைக் கொன்றான். இத்தகைய மகா பாதகங்களைச் செய்த வம்சத்தவர்கள் புத்ததரிமத்தைப் பரிபாலிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் அல்ல என்று தேவர்கள் கண்டனமிடுகிறார்கள். கடைசியாக முடி சூடிய மகித்தன் இலங்கைச் சிம்மாசனத்துக்கு உரிமையை இழந்து விட்டான். அவனுக்குச் சந்ததியும் இல்லை. ஆகையால் இராஜ வம்சம் எப்படியேனும் மாறியே தீர வேண்டும். அப்படி இராஜ வம்சம் மாறும்போது புதிய வம்சத்தின் முதல்வனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இந்தச் சங்கத்துக்கு உண்டு. இந்தச் சங்கத்தாரும் தங்களைத் தெரிந்தெடுக்க விரும்புகிறார்கள். நாங்கள் சம்மதம் கொடுத்தால் இன்று இரவே முடிசூட்டு விழா நடத்தி விடலாம்....."

அந்த மண்டபத்தில் சிறிது நேரம் பூசர்ப்பத்திலும் கடனின் ஆழத்திலும் குடி கொண்டிருப்பது போன்ற நிசப்தம் குடி கொண்டிருந்தது. வந்தியத்தேவனுடைய பரபரப்பு உச்ச நிலையை அடைந்து விட்டது.

அச்சமயத்தில் பெண்ணின் செல்வர் தமது பீடத்திலிருந்து எழுந்து புத்த பீஷுக்களின் சங்கத்துக்கு வணக்கம் செலுத்தினார். வந்தியத்தேவன் குறுகலத்தில் எல்லையை அடைந்தான். இளவரசர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்ததும் மணி மகுடத்தை எடுத்துத் தாவே சூட்டி விடலாம் என்று ஆத்திரப்பட்டான்.

இளவரசர் கூறினார்: — "மகான் கணே! உங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். இந்தச் சிவவனிடம் எல்லையில்லா அன்பும் நம்பிக்கையும் வைத்து இந்தப் புராதன சிங்காதனத்தை அளிக்க முன் வந்த உங்கள் பெருந்தன்மையைப் போற்றி வணங்குகிறேன். ஆனால் நாங்கள் இப்போது இடும் பணி என் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. நான் சோழ நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவன். அந்த நாட்டு நிலங்கள் தந்த உணவும் நதிகள் அளித்த நீரும் இந்த

உட்கூர் ஆக்கிவை. என் தந்தை சுத்தர
சோழ சக்கரவர்த்தியின் கட்டளைக்கு
உட்பட்டு இங்கே வந்தேன். அவரு
டைய விருப்பத்தை அறிவாமல் எது
வும் என்னால் செய்ய இயலாது....

பிசு - குறுக்கிட்டுக் கூறினார்: -
"இளவரசே! தங்கள் தந்தை சுத்தர
சோழர் இன்று சுத்திரமின்றிச் சிறை
யில் இருப்பது போல் இருப்பதை நீர்
அறியீரா?"

"ஆம்; என் தந்தை நோய்வாய்ப்
பட்டுப் படுத்த படுக்கையில் இருக்
கிறார். கால்களில் கவாதினைத்தெழுந்
திருக்கிறார். ஆவிலும் அவருடைய
பெயரால். - அவரிடம் அதிகாரம்
பெற்று. - சோழ நாட்டை ஆளு
வோரின் கட்டளைக்கு நான் உட்பட்
டவன். அவர்களுடைய கட்டளை
யின்றி நான் இந்தச் சிங்காதனைத்தை
ஏற்றுக் கொண்டால் தேசத் துரோகி
யும் ராஜதந்திரோகியும் ஆவேன்..."

"அவ்வாறு தாங்கள் கருதுவதாதி
ருந்தால் தஞ்சாவூருக்குத் துடிக்கோண்டி
ஒன்றை அனுப்பச் சித்தமாயிருக்கி
றோம். தங்கள் தந்தையார் புத்த தர்மத்
தில் மிகப் பற்றுக் கொண்டவர். எங்
கள் வேண்டுமோனை நிராகரிக்க மாட்
டார்..."

"இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் இருக்
கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்மத
மின்றி இராஜ்யத்தை விநியோகிக்க
யாருக்கு உரிமை உண்டு?"

"தங்களை அரசராகப் பெறுவ
தைப் பெறற்கரிய பேருக இத்தாட்டுப்
பிரஜைகள் கருதுவார்கள்."

"எல்லாரும் சம்மதிக்கலாம்; மனுவர்
சியும் அடையலாம். இந்த உலகில்
வேறுபாருடைய விருப்பத்தையும் காட்
டினும் நான் அதிகமாக மதிப்பது என்
தமக்கையாரின் விருப்பத்தையே. என்
அன்னை என்னைப் பெற்றாள்; போன்றி
நதி என் உயிரைக் காப்பாற்றி அளித்
தாள். ஆனால் என் தமக்கை என்
அறிவை வளர்த்து அகக் கண்களைத்
திறந்தார். அப்படிப்பட்டவருடைய
விருப்பத்தைக்காட்டிலும் என் உள்ளத்
திலே உள்ள ஒரு குரலின் கட்ட
ளையே எனக்கு மேலானது. மகா புகு
ஷர்களே! தாங்கள் இச்சிறுவனுக்கு
மனமுலந்து அளிக்கும் மகா பாக்கி
யத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி என்

உள்ளக் குரல் எனக்குச் சொல்ல
வில்லை! தயவு செய்து இச்சிறுவனை
மன்னித்து அருளுங்கள்!..."

மறுபடியும் அந்த மகா சபையில்
சிறிது நேரம் மெளனம் குடிக்கொண்
டிருந்தது. வந்தியத்தேவனுடைய நாடி
தரம்புகள் படபடவென்று துடித்த
சத்தம் அவன் காதில் மட்டும் விழுந்
து.

ந்துப் பொறுத்து,
பிசு - சங்கத்தின்
அத்தியட்சகர் கூறி
னார்: - "இளவரசே!
தாங்கள் கூறிய மறு
மொழி எனக்கு அதிக

வியப்பை அளிக்கவில்லை.
ஒருவாறு எதிர்பார்த்தேன். இதனு
லேயே இந்த இலங்கைச் சிங்காதனைத்
தில் ஏற எவரினும் அதிக தகுதி வாய்ந்
தவர் தாங்கள் என்று ஏற்படுகிறது.
தரீம் குகமத்தை சேர்ந்த எங்க
ளுக்கு இதைப் பற்றிச் சிறிதும் சந்தே
கம் கிடையாது. ஆனால் தங்களை வந்
புறத்தவும் விரும்பவில்லை. யோசிப்ப
தற்கு அவகாசம் கொடுக்கிறோம்.
ஓராண்டுக்குப் பிறகு இதே மாதிரி
ஒரு தான் தங்களுக்குச் சொல்லி
அனுப்புகிறோம். அப்போது எந்து
தங்கள் முடிவான கருத்தைத்
தெரிவிப்பீராக!..... ஒரு விஷயம்
மட்டும் நினைவுக்குகட்டும். இந்தப்
புராதன அதுராதபுரத்தில் பல புத்த
விவாரங்கள் மூர்க்கமான புத்தக்
கொடுமைகளினால் பாழாய்ப் போயி
ருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மகா யோதி
விவாரத்துக்கு மட்டும் எவ்விதச்
சேதமும் இதுவரை ஏற்படவில்லை.
ஏனெனில் இது பூமிக்குக் கீழே
குடைந்து அமைத்த விவாரம். இங்கே
வரும் வுறி இவ்விடத்தில் தற்சமயம்
கடியிருக்கும் புத்த சங்கத் தலைவர்க
ளுக்கு மட்டுமே தெரியும். எங்களில்
ஒருவர் வுறிகாட்டாமல் இங்கே
யாரும் வர முடியாது. இலங்கை
மன்னர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில்
ஒரு தடவை, புத்த சங்கத்தாரால் முடி
குடிக்கொள்வதற்கு மட்டுமே, இங்கு
அமைக்கப்படுவார்கள். அத்தகைய
புனிதமான இரகசியப் பாண்டியுள்ள
விவாரம் இது. இங்கே தாங்கள் வந்

பேரீலைமையும் கோர்ட்டுடையும் விருத்தி செய்வதனிடம் தர்மத்திற்குரிய விருத்தி பன்னாறுவதில் ராஜாரங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சொந்த நவன்களைக் கருதாமல், உப தேசத்தைப் பணம் பன்னாறுத் தொழி

லாக்காமல், பரோபகாரமே வடவிய மாகக் கொண்டு சாத்தமாகத் தர்மங்களை எடுத்துச் செய்வதெனக் கருத்து ராஜாங்கம் சற்சாகம் தரவேண்டும். இந்த உற் சாகத்தாலேயே யெனும், பலர் அவ்விதம் கருவாவார்கள். எடுத்துச் செய்வதை

ந்து, போனது. இங்கே நடந்தது எனதையும் பற்றி வெளியில் யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது. தங்களுடைய நன் பர்களும் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் மிகக் கடுமையான தேவ சாபத் துக்கு உள்ளாகும்படி நேரிடும்!”

“அத்தியட்சகர் சாபத்துக்குத் தேவையில்லை; வெளியில் யாருக்கும் சொல்வதில்லையென்று வாக்குக் கொடுத்து விட்டுத்தான் இங்கே என் நன்பர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தேன். கொடுத்த வாக்கை ஒரு நாளும் மீறமாட்டேன்” என்றார் பொன்னியின் செல்வன்.

ஐர நாழிகை நேரத்துக்குப் பிறகு இளவரசர் அருள்மொழிவர்மரும் ஆழ்வார்க்கடியானும் வந்தியத்தேவனும் அந்நாட்புரத்தின் வீதியில்

நிலா வெளிக்கத்தில் நடந்து கொண்டு இருந்தார்கள். விநாயகத்துக்குள் இருந்த வளரையில் வானைக் கெட்டி யாக மூடி வைத்துக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் இப்போது அடக்கி வைத்திருந்த எண்ணங்களை யெல்லாம் அவழித்து விட்டான்.

“சோழநாடு நீர் வளம் நில வளம் பொருந்தியதுதான். ஆனாலும் இந்த இலங்கைக்கு இன்னியாகாது. இப்படிப்பட்ட இரத்தினத் தீவின் சிம்மா

சனம் வலிய வந்ததை உதைத்துத் தள்ளிவிட்டீர்களே? இது என்ன பேதைமை? தங்களை அழைத்து மணி மகுடத்தை வழங்க வந்த பிச்சுக்களின் மதியை என்னவென்று சொல்ல? அடுத்தாற்போல் நானும் தானே தூண்கள் நின்று கொண்டிருந்தேனே? எனக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடாதா?” என்று இப்படியெல்லாம் பொருமிக் கொண்டிருந்தான்.

இளவரசர் அவனைச் சமாதானப் படுத்த முயன்றார். “துஷ்டகமனுலின் மகன் ஸாலி அசோகமாலா என்னும் பெண்ணின் காதலுக்காக இந்த இலங்கை ராஜ்யத்தைத் துறந்தா னென்று சொன்னேனே? அது உமது காதில் ஏறவில்லையா?” என்றார்.

“எல்லாம் ஏறிற்று. அப்படித் தாங்கள் எந்தப் பெண்ணைக் காதலிக்கிறீர்கள்? அவ்விதம் தாங்கள் சிம்மா சனம் ஏறுவதற்குக் குறுக்கே நிற்கும் பெண் யார்?” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“ஒரு பெண் அல்ல; இரண்டு பெண்கள். சத்தியம், தர்மம் என்னும் இரு பெண்களை நான் காதலிக்கிறேன். அவர்களுக்காகவே இலங்கை மணிமகுடத்தை வேண்டாம் என்றேன்.”

“இளவரசர்! தங்களைப் பாரித் தால் இளம்பிராயத்தினராகக் காணப் படுகிறது. பேச்சோ, வயதான பிழ

விட எடுத்துக் காட்டாக, தங்களை இருப்பதுதான் அதிக சக்தி வாய்ந்தது.

கோர்ட்டுகள் அதிகமாகின்றன என்ற குறு குற்றங்கள் அதிகமாகின்றன என்றே அந்தத் இதற்குப் பதில் கோவில்கள் அதிகமாகவும் எங்கும் சாத்தம் பரவும், பழைய சாவராஜாக்கள் கோர்ட்டுக்களுக்குப் பதிலாகக் கோவில்களைக் கட்டி வந்தார்கள். பழைய கோவில்களைப் புதுப்பித்தார்கள். அந்தக் கோவில்களிலேயே பொழுது போக்குக்கான சகல கலைகளும் கூடத் தெய்வீகமாக்கப்பட்டு அர்ப்பணமானவையாக, ஜனங்களுக்கும் ஆலய வலிபாடு செய்து சாத்தர்களாக இருந்தார்கள். இப்போதுள்ளது போலச் சமூகச் சச்சரவு, பூசல் எல்லாம் அப்போது இல்லை.

சட்டம் போட்டுக் குற்றம் செய்யாமல் தடுப்பதன்மேல் ஒரு நல்ல மார்க்கத்தைக் காட்டி அந்நேரம் ஜனங்களைத் திருப்பித் தப்பை எண்ணவும் செய்யவும் அவகாசத்தைக் குறைக்க வேண்டும். இப்படி தண்டனைத் காட்டாமல், நல்லதைக் காட்டித் தேவையில் சாத்தியை உண்டாக்குவதுதான் சிவாச்சியம். இத்தர் சாத்திதான் திணித்து நிற்கும், சாத்தர்களுக்கும், எத்துக்களுக்கும், தர்மிட்டர்களுக்கும் சாத்தாங்கம் மதிப்புத் தந்தாலே தேவத் திறம் ஜனங்களிடையே இந்த நல்ல பண்புகள் விருத்தியாகும்.

— துசுக்குரு கரஞ்சி காமகேசரி சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கலாமிகள்.

வணரப் போவ் பேசுகிறீர்கள்."

"நம்மில் யார் வயதானவர், யாருடைய பிராயம் முடியப் போகிறது என்பது யாருக்குத் தெரியும்?"

இப்படி அவர்கள் பேசிய போது வீதியின் ஓரமாக ஒரு பழைய மாளிகையின் சமீபம் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

விதிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் யாரோ கையைத் தட்டும் சப்தம் கேட்டது.

சப்தம் கேட்ட இடத்தில் ஓர் உருவம் நின்று கொண்டிருந்தது.

"இப்படி யாருங்கள்!" என்று கூறி, இளவரசர் அந்த உருவத்தை நோக்கி விதியைக் கடந்து போனார்.

மற்றவர்களும் தொடர்ந்து போனார்கள்.

அவர்கள் பாதி விதியைக் கடந்து கொண்டிருந்தபோது பின்னால் பெரிய தப்புடல் சப்தம் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் எந்த விட்டின் ஓரமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்களோ அதன் மேல் மாடத்தில் முகப்பு இடிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது!

அவர்கள் அங்கே விதியைக் கடக்கத் திரும்பி ராவிட்டால் அவர்கள் தலைமேலே விழுந்து கொன்றிருக்கும்!

ஒருகண நேர வித்தியாசத்தில் மூன்று உயிர்கள் பிழைத்தன! அதுவும் எம்பேரப்பட்ட உயிர்கள்!

"நம்மில் யாருக்குப் பிராயம் முடியப் போகிறது என்று யாருக்குத் தெரியும்?" என்று பொன்னியின் செல்வரென்றவருக்கு உண்மையான யார்த்தை?

இப்படி எண்ணி வந்தியத்தேவன் தடுவீதியில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க, இருவரும் அப்பால் சென்றார்கள்..

வந்தியத்தேவன் அவர்களை மறுபடி அணுகியபோது அங்கே நின்ற உருவம் நிலா வெளிச்சத்தில் தன்கு தெரிந்தது.

கண் முன்னே காண்பதை நம்புவதா, இவ்வையா என்ற சந்தேகம் அச்சமயம் அவனுக்கு உண்டாகிற்று.

இது என்ன பைந்தியக்காரத்தனம்? இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

தஞ்சையில் பழுவேட்டையார் அரண்மனையில் பார்த்த நந்தினி இங்கே இந்த அநுராதபுரத்து விதிக்கு எப்படி வந்திருக்க முடியும்? நன்றிரவில் இங்கே வந்து எதற்காக நிற்க வேண்டும்! மறுகணம் அந்த உருவம் மாயமாய் மறைந்தது. மற்ற இருவர் மட்டும் நின்றார்கள்.

(தொடரும்)

அவள்!

இருக்கதடித்து உன் போ இருனில் நூற்
காலிபோட்டு நான் அவனுக்காகக் காத்த
இருக்கிறேன். நான் மற்றவர்களைப் பார்த்து
திரும்பி, மற்றவர்களால் நம்மால் பார்க்க
முடியாத வசதி இருனில் இருப்பவருக்கு
உள்ளுமல்லவா? மூன்று நாட்களாயிற்று இத்

தினம் பிறகுதான் இந்தப் பிரத்தியேக
எற்பாடு.

மூன்று நாட்களாய், எல்லாவற்றோ மனம்
உணர்வை தரும் காலத்தில் அனுபவமாயிடுக

“உங்கள் போலீட்டு வசதிகளுக்காக உங்கள் தனி இப்படியப் புலாட்கிறேன்...”
 “உங்களுக்குக் காப்பி கொண்டுட்டு வரப் போனேனா, என் னவளே! என்னை இதை அப்பளக் குழுவிலே தவறிய போக் இடிச்சுக்கிட்டேன்!”

— தி. ராஜாராம்.

பூதம்: “குளிக் பாக்டீரியை என். என். டி. குழுவிலே சித்தப்பா லீக் கைத்துவன் வசதி, நான்!”

கார்போரேட்: “எங்கள் வேட்டுக்கு நான் கேட்கிறபோதெல்லாம் உங்க இந்த உணவாக்கைப் பேசுறது கொஞ்சம் உட! நல்லா இப்போ!”

— உ. ராஜாஜி.

இந்த ஐந்து வருடங்களில்தான் எத்தனை மாற்றங்கள்.

குருடனுக்கும் பார்வை வந்ததுபோல. இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு வேலை தந்து உத்தியோகம் தரும் அங்கேயிருந்து. காலப் கடந்த இந்த அங்கேயிலேயே சந்தியமால் எனக்கு மயிற்சலியிலே இவ்வியல்வாரிதி எனக்குக் கிடைக்காமல் போயிருப்பாரா?

பல இடங்களில் எனக்குச் சம்பந்தம் பேசிப் பேசி அனுத்துவிட்ட என் அப்பா, நன் வயோதிகத்தை வேண்டி வெறுப் பாய்க் கழித்து வந்தாலும், எப்படியும் ஓர் ஏற்பாடு செய்துவிடுவதென்ற முடியோடு இப்போது நன் சொந்தக் கிராமத்திற்குப் பயணம் சென்றிருக்கான்.

தனக்கேதில குழப்பத்தில் தவித்திட்ட என்னும் அடுத்த நாள் அலுவலகப் பணி களில் செவ்விலை ஈடுபட முடியவில்லை.

மாலை வரக் காத்திருந்து, பிறுநாள் காலை வரக் காத்திருந்து, வரவருக்துப் பாரிதி வரக் காத்திருந்தேன்.

என் காத்திருத்தல் விரவமாக — வெறுப் போடு வெளிப்பட்ட என் பார்வையில், தன் னீட்டு வாகனில் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருந்த பாரிதி தெரிந்தான்.

கதவைத் தாழிட்டுவிட்டு விடுகிறதெல்லாம் அவனை நோக்கி நடந்தேன்.

குனிந்திருந்த அவன் கண்களில் என் பாதம் தென்பட்டதும் “படக்கென் திமிர்ந்த தான்.”

அந்த நிலையில் தெற்றி வென்று வானமாய் வெளிச்சொழிக் கிடத்ததைப் பார்த்ததும் என்னை ஆறிரம் தேன்கள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டன.

அவசரமாய் உள்ளே நுழையப் போக வணக்கக் கைநீட்டி நிறுத்தியேன்.

“பாரிதி, இந்தனை வருடம் கழித்து உன்னை நான் இந்தக் கோலத்திலே சந்திக் கலையம்”

“இது விரி வரைந்த கோலம்”

“உன் கணவருக்கு என்னுடைய... உன், வேறு அப்பா”

“தடிவாறுக்குப் பெய்நீர் கொடுத்து, நீர் பெய்நிர் வரத்தத்தின் எங்கள் அப்பா சிக்கியே என்னை மூடிடாரு... எவக் கொடு பெய்நீர் கொடுத்திட்டு அந்தக் குடிவாறுக்குக் கல்லை மூடிடாரு”

“பாரிதி, நீ எங்கே இப்போ?”

“என் கணவர் இறந்ததும், அவர் பார்த் துக்கிப் புருத்த வேலைப் அரசாங்கம் எனக்குக் கொடுத்திருக்க... என்னுளில் இருக்கப் பிடிக்காமல் நான் இந்த ஊருக்கு மாற்றம் கேட்டுக்கிட்டு வந்தேன்... இப்போ எனக்கும், என் குழந்தைக்கும் வயிற்றுப் பட்டுக்கு அந்த வேல்தான் வழி செய்யுது... ஆனால், உங்களை இங்கே சந்திப்பென்னு தெனக்கவே இல்லை... உங்களைப் பார்த்த அன்னிக்கு நான் எப்படியும் பரவசப்பட் டேன் தெரியுமா...? அதுசரி, தீக்க ஏன் கல் யானை பண்ணிக்கா?”

“அது போகட்டும் பாரி, எங்க, னீட்டு வாகனமே நீ எதுக்காகக் கோலம் போட்டே?”

“சம்பந்தம் பேப்பரில் ஒரு செப்தி படிச் சேன்... சரியா ஒரு வீ. டி. டி. ஆள் இல் லென்னு தெரிந்த எப்படியோ அந்த வீட்டுப் பூட்டை உடைச்சேன் ஒரு திருடனைப் போலீசார் விசாரிச்சதுக்கு அவன் என்வ பதில் சொல்லியிருக்கான் தெரியுமா...? எந்த வீட்டு வாகனில் தொடர்ந்து காணம் தெனக்கக் கோலம் போடறியோ அந்த வீட்டில் ஆள் இல்லைன்னு கண்டுபிடிச்சச் சைப்பா உள்ளே நுழைந்திருவேன்னு சொல்லியிருந்தான்!”

“ஓய்லா, திருடன் எங்கேயுடையது என்று தெவாணெய்நிர் விசாரமா...? அப்படியே நுழைந்தான் அங்கே திருடற்கு எதுவு மில்லை பாரி... உன் இதயம் கூட ஏற்கெ னவே திருடு போயிருக்க... இப்போ நான் வென்று மனிதன்தான்” என்ற நான் சட்டெனத் திரும்பி விடுகிறதெல்லாம் னீட்டை நோக்கி நடந்தேன்.

தவறுதலாகப் பேசியிட்டோமோ என் னிற ஒரு குற்ற உணர்வு மட்டும் அன்றிரவு முழுக்க என் உன் மனத்தை அரித்துக்

கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக
ரசிகப்பெருமக்களுக்கு
இன்பத்தைப்பொழியும்
வீனஸ்.

IS-2082

வீனஸ்
வாட்டர் ஹீட்டர்

வசதி கொண்ட வாழ்க்கை வாழும் ரசிகர்களுக்கு 25 ஆண்டு
களாக தன் முழு அபிமானத்தை வாரி வழங்குகிறது வீனஸ்.
என்றென்றும் வீனஸ் தர முன்னணியில் நிற்க அதன் உயர்ந்த
தயாரிப்பை கவனம்.

வீனஸ்: உங்கள் ரசனையின் பிரதிபலிப்பு.

தயாரிப்பு & விற்பனை:

ஸ்டான்டர்ட் எலெக்ட்ரிக் அப்ளையன்ஸஸ்

• சென்னை • பெங்களூர் • கச்சேரி • மலபார் • புது டிவி

• தலைநகர ஆபீஸ் & பாக்டரி துறைத்துறை, திருச்சூர்

சுளபதி சிடமதி

பரிசு ரூ. 400/-

தமது ஆய்வகம் ஜோக்கர் தளபதி திடமதி
யில் அறிவுக் கொழுந்தான கருத்துக்களைப் புகத்
துக் குறிப்பிட்டு விளக்கியிருக்கிறார். அதே போலியில்
அரசியல்-சமுதாய நிலைப்போக்குகள் அங்கு பிசு-
பிசுக்கிட்டு கொட்டப்படுகின்றன. இதை உயர்வாக
கூப்பினால் எழுதி விவரம் பற்றி செய்து
கூறுப்பலாம். பிசுபிசுக்கும் துணுக்கு ஒவ்வொரு
தும் கு. 25 பக்கம் பெறும். தவிர, நுருவியே எழுதிய
துணுக்குகள் சில அடுத்த பல இதழ்களில் பிசுபிசு
மாண்பு ஒவ்வொரு முறையும் அவருக்குச் சம்-
மானம் இடப்படும். இவ்விதம் அறிவிப்பு செய்து
ஒரு துணுக்கு ரூ. 400 வரை பரிசு பெற வாய்ப்பு
பெற்று, உதவியின் மேல் "தளபதி திடமதி" என்று
வழக்காகக் குறிப்பிடும்.

உதவி:

உதவி இதழ் 12.12.87 - முடிவு தேதி: 22.12.87.

தளபதி திடமதி: .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

என் பெயர்: .....

விவரம்:

கொண்டே இருக்க, உறக்கம் பறிபோனது!

அடுத்த நாள் மாலை நான் ஆறுமணிக்குத்
நிலிருந்து வீடு திரும்பிய போது அம்மா
கிராமத்திலிருந்து வந்திருந்தாள்.

என் இதயத்தில் தோன்றியிருந்த புதிய
உணர்வுகளை என்னைப் பெளனியாக்கிவிட்ட
ஒரே அம்மாவார் என்னிடம் எதுவுமே
பேசா இருந்தாள்.

நான் முகம் கழுவிவிட்டு நாளாளுக்குள்
துழைந்தேன். காப்பி கூட பெளனியால்
வந்து போன மீது 'டொக்கென்று உட்-
கார்த்து.

வார்த்தைகளையே பெளனத்திற்கு அதிக
வலியைப் பிடிக்கிறேன்? அம்மாவின் மனநிலையை
என்னால் அனுமானிக்க முடியவில்லை.

அம்மாவின் என்னதான் சொல்லான் பாவம்?
இளமை மாறாத வயதிலேயே அந்த வீடு-
யில் தந்திகள் அனுப்பிப் போய்க்விட்டன.
கிராமத்து மட்டுமே தெரிந்திருந்த சொந்த
மாக்கிவிட்டு என் தந்தை 'மேல் பதவி'
அனுத்தான். உயர்ந்திருக்கிற பெயர்லாம்
கொண்டு போய்விட்டான். என்னைப் படிக்க
என்பதற்கென்றே உழைத்து கொண்டிருந்த அந்த
வீடு, எம்மாவை காலத்தில் மெல்ல குழந்தை
களின் பழக்க நடைகளையே ஒலிக்காதா
என்று அந்த வீடு இப்போது எங்கித் துடிப்-
பது இவ்வளவுதான்?

என்னம்மா, கிராமத்துல எதுவும்
விசேஷமில்லையா? - நானே

பொளனத்தாகத் துடித்தேன்.
"இந்த மூண்ட சிவியை என்னப்பா விசே-
ஷம் சொல்ல முடியும்?" - பதில் பாகலாய்
கொண்டான்.

கொஞ்ச நேர்த்தான் பெளனத்திடம் அப்ப
பணிகளை மீண்டும் தொடர்ந்தேன்.

"எம்மா, கொல்கிட்டுத்தான் கவனிச்-
சொ... பாகல் கொடி படர நீ நடடி-
குந்த கொம்பு நேற்று அடிச்ச காற்றில்
நிமிர்ந்து முறிஞ் சிவியை... அப்பறம்
நானே (மேலு கொம்பு துடிக்க கொடியைப்
படர விட்டேன்."

"பார்த்தேய்யோ!" - ஒரு வார்த்தைப்
பதில்தான் என்னுடைய அந்நி ருராரின்
அறிதல் கொள்கிறது.

இவ்வெண்ணு கவனிச்சொய்யம்மா...
நம்ப விட்டு உத்தரத்தில் கூடு கூட்டியிருந்த
குழந்தை குழம்புகிறது. ஆன் குழந்தை என்னில்
விசேஷம் அது... இது சென்று போய்விட்ட
சிவியை... இப்போது வேறொரு ஆன் குழந்தை
அந்தக் கூட்டில் வந்து அடைபட்டதுமாம்...
பெளன குழந்தைக்கு இறை பெயர்லாம் கூட
இதுவே குழந்தை!

என் நான்கு வயதில் புரியுதுப்பா...
அதே மாதிரி வேதனைகளை நானும் அனுப-
விச்சேன் இவ்வளவு... கவனிப்பதாதே கூடிய
சிக்கிரம் உங்க ரெண்டு பேரையும் சேர்த்து
வைக்கிறேன்... நான் கிராமத்துக்குப்
போவதே உங்களுக்குள்ளே சந்திப்பு நிசும-
னுக்குவெறுக்காகத்தான்.

அம்மா சொன்ன போது, மகிழ்ச்சியால்
பெளனமாயிப் போனேன் நான்.

“தீமாய் எல்லாம் முயற்சிது. நான்கு
கிணம்பெறும்” என்றான் மாதவன் தாயர்.

“கார், ஆஃப் ஹாண்டர் பார்க்க வர
வையா?” என்றார் பிரபு.

“அது எதுக்கு போர்! ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடறதைப் பத்தி எழுத்த்தான் தாமகொழும்புக்கு அழைச்ச வரப்பட்டோம். அது முயற்சி போச்சு. இனிமே நமக்கு என்ன வேலை?”

“பலத்த செக்யூரிட்டி வேறே கூட்டம் போடக் கூடாதுன்னு உத்தரவு. பீனேன் காத்துக் கொண்டிருக்கு. ஜர்னலிஸ்ட்களுக்கு காது” என்றான் தீயிப் படநாகர்.

“தீ வரலையா பிரபு?”

“இல்லை. எவக்கு இங்கே ரெண்டு மாசம் போண்டா?”

“குட்! தீயாவது ஏதாவது உருப்படியா எழுது. இனிமேல்தான் இங்கே கைத ஆரம்பம்.

எல்லாப் பத்திரிகைக்காரர்களும் கூட்டமாக நகர்ந்ததும் பிரபு இத்தியப் பிரதமரின் கடைசி திகழ்ச்சியைப் பார்க்க விரைந்தான். இவர்களை ஜனாதிபதியின் ஆலோசகர் இவ்வத்தியம் எதிர்த்தாற்போல் இருந்த ஜனாதிபதி மாவத்தியில் வார்ட் ஆஃப் ஹாண்டர் திகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு பிடிபிடுந்தது.

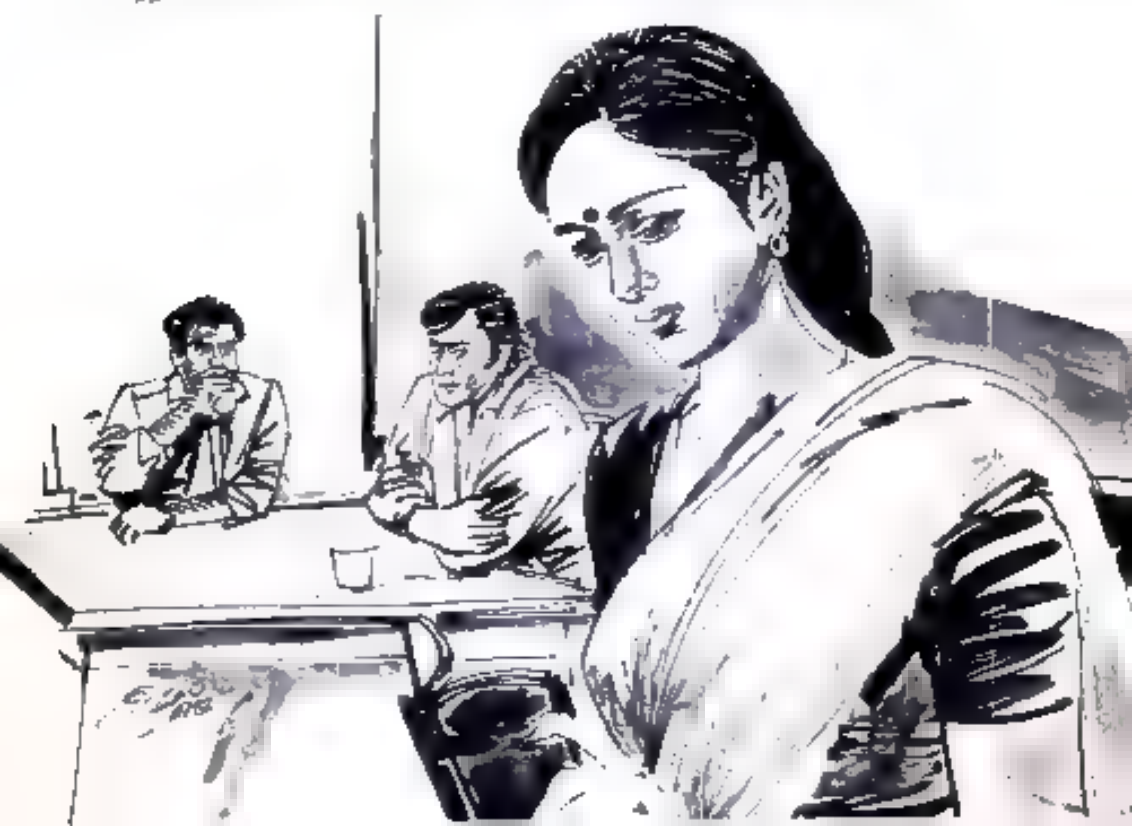
இத்தியம் குறுகிய விதில் எப்படி இருந்து ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பிரபு விவரித்தான்.

பிரதமரின் இன்டர் உருவம் மிடுக்குடன் இவர்களைக் கடற்படை அணிவின் முன் நகர்த்தது.

இவ்வாறு ஒரு வீரனில் துப்பாக்கியின் திடீர்துப்பாக்கிப் பிரதமரின் திடீர்ப்பக்கமாய் நகர்ந்தது. அதிசய வேகத்துடன் பிரதமர் திடீரையக் குறித்து நகர்ந்தார். அடி தொள் பட்டையில் விழுந்தது. எல்லாம் கண்ணிமைக்கும் போத்தில். கூட்டத்துடன் பிரபு அதிர்ந்து திள்ளான். உடம்புமாகப் போனில் அந்த ஆணைப் பிடித்துக் கொண்டு நகர்ந்தது. கற்றியும் ஒரு விக்கித்த உணர்வு வெகு நேரம் வரை விவரித்தது. “நல்லவேளை, உயிருக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லை” என்றிற திம்மதி இரண்டு பக்கமும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இத்தியம் அபகிக்குப் பிரதமர் இத்தியக் குறு அநிகத் தாமதமில்லாமல் வியப்பிச் சென்ற அதிசயத்தை நினைத்தபடி பிரபு துத்தான்.

“இன்றைக்குப் பெரிய கண்டம்” என்று தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். இத்த உடம்புக்கெடுத்துச் சிங்களவரின் தரப்பிலிருந்து வியப்பை மூலம் எதிர்ப்புக்குரல். இதற்குப் பின்னால் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். இத்த சமாதானத் துக்கு முறிவு ஏற்படுவதில் ஆர்வம் கொண்ட இன்ன உத்தரவு. வெளிநாட்டு எதிர்ப்புச் சத்திகள் அநேகம்.

அவன் பன் பிடிக்கக் கடற்கரைச் சாலை யாக “காக” விடுக்கு வந்தான்.

புல் நிலையத்தில் நின்றுகொண்ட அந்நா-
மாயச் சிங்கவர்கள் போல் இருந்தார்கள்.
நாளைக்கு இளைஞர்கள் காரகாமாய்ச் சிங்க-
வத்தில் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
சற்றுமுன் நடந்த விஷயத்தைப் பற்றி
இருக்க வேண்டும் என்று அவன் கூட
வேடிக்கை பார்த்தபடி நின்று.

அந்த இளைஞர்கள் ஆங்கிலத்தில் ப-
படக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

"இலங்கையை இந்தியாவுக்கு விற்று
விட்டார் கிறுடர்! இந்த எந்தச் சிங்கவான்
பொறுப்பான்?"

நல்லபேரையாக அவன் ஏற வேண்டிய
பன் வந்துவிட்டது. அவன் அவசரமாக ஏறி
அமர்ந்தான். இவரே இங்கு கவகம் ஏதா?

வரலாற்றி

ஓரளவும் பார்வையிலும் வருத்தம் தொனித்-
து. கபாலமான கரிசனமா அவ்வது இவ-
னுக்கே தெரியாத வேர்களின் கர்ப்பா-
வந்து புரியவில்லை.

"ஒங்கொருத்தருக்கும் ஒங்கொரு மாதிரி
பாஸ் கோபம் இருக்கலாம்."

"அதுக்காக இப்படியா? எத்தனை பெரிய
தாடு இந்தியா! விருத்தானியா வந்தவங்களை
இப்படிச் செல்லலாமா?"

பிரபு பதில் ஏதும் சொல்லாமல் சரப்பிடு
வதைத் தொடர்ந்தான்.

"உன் பேரென்ன?"

"என்னன்."

"இந்தியா போலிருக்கியா?"

"இவ்வளவு. போகணும் என்று ஆசையும்
இல்லை."

"ஏதப்பா?"

"எங்க கொத்தக்காரங்க பிரஜா கரிசனா

நிற்கல் வேண்டும்

பிரஜா ஏதா வான் என்று தோன்றிற்று.

அவன் புல்லின் தோட்டம் இருந்திருந்-
தான். மரங்களின் கீழ் இத்தம் பக்கமா-
வான். அருகிய தெருக்களில் இவ் வந்தவரையும்
தாடுவெடுக்கும் என்று கற்பனை செய்க-
வான். பார்த்து முடிவாகவில்லை. தாழ்ந்தவரைய-
பார்த்த ஒரு முடியில் புத்தகம் சில. அவை
யாக விற்றிருந்தது. இலங்கையில் வாக்குப்
புறத்தில் நுக்குப் விஷயங்கள் இவருக்குத்
தெரியுமா என்ற யோசனையுடன் அவன்
சாத்தி விதவாருக்கும் நுழைந்தான். இவ்
தான் இந்தியச் சரப்பாடு விளக்கும்.
வயிற்றை திரிபிச் கொண்டு தோவது
நல்லது என்று உன்னை செல்ல இடிக்
வடைக்கும் சொல்லிவிட்டு அமர்ந்தான்.

"ஐயா தமிழ் பேசறவங்கமா?" என்று
ஒர் இளம் சர்பர். இடிக் தான்
தகர்த்தபடி. "இந்தியா?"

"ஆமாம்." என்று பிரபு புன்னை
செய்தான். "எனக்கு எந்தப் பக்கம்?"

"தான் மரியாதை தமிழன் ஐயா. என்-
டிக்குப் பக்கத்திலே. தாத்தா, தோட்டத்து
வேலை செய்வ இந்தியாவிலேத்து வந்தவர்.
இன்னிக்கு நடந்த அறிமுகத்தையப் பார்த்த
தங்கள் ஐயா! இந்தியப் பிரதமரைக்
கொல்ல முயன்றதைச் சொன்னேன். எப்படிப்
பட்ட வெடிக் பாய். வேண்டிய செயல்."

பிரபு அவனைத் தவிரவந்தான் பார்த்த
தான். இருபத்தி ஐந்து வயதுக்கும் இருக்கும்
தனக்கே ஏற்பட்ட அவமானம் போல்

இன்னதையே இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட
சர்பர். அங்கே சரப்பாடு கஷ்டப்பா. ஏதா
கடிதம் வருவது. இந்தியாவிலே வாழ்க்கை
வசதி பத்தாவது.

"இங்கே ஸ்வம் இருக்கா?"

"இங்கே சரப்பாட்டுக்குக் கஷ்டமில்-
லை. இருக்க இடம் இருக்கு. படிப்பு வசதி
இருக்கு. தொண்டைமான தெரியுமா ஐயா,
எங்க மத்திரி. அயர் இருக்கிற வரை ஒன்-
னும் குளையில்லை."

"வேடிக்கையா இருக்கு என்னன். இவ்
கவலத்தில் போதெல்லாம் நீங்கலும் தா-
கப்பட்டுக்கிடங்க. பாதிப் பேருக்கு மேல்
பிரஜா கரிசனா போயிட்டது."

அதெல்லாம் உண்மைதான். அதெல்-
லாம் வாழ்ப்பானைத் தமிழர்களுடைய நிமிர்-
னுலே வந்த கீழங்க. பிரஜா கரிசனா
பறிக்கப்பட்ட ப்பு எங்களுக்காக அவங்க
வாரும் பேசல்லை. அவங்களுக்கு எங்களைக்
கண்டா எப்படி. இளப்பம், சிழ்ச்சாதி
எண்டு. அவங்க தனி நாடு கேட்டா அநிலை
எங்க பங்கோ லாபமோ ஒன்னுமில்லை.
தங்களுக்குப் பல்லு சேர்க்கணுமனு எங்களுக்
காகக் கவலைப்படறவங்க போலக் கதைக்க
ருங்க. அவங்கனோடு சேர்ந்தா இப்ப அ-
சாக்கத்திலே இளைக்கிற சமூகத்தைக் கூடக்
விடைக்காது.

"த படிச்சிருக்கியா?"

"அஞ்சாவிலான் வரை படிச்சேன்ங்க.

அப்பறம் படிப்பு ஏறல்வே. தொடர் வேலை செய்வதும் பிடிக்கல்வே. இங்கே வந்து டேன்.

பிரபு அவனை யோசனைபூட்டு பார்க்க தான். "உங்களுக்குக் கவாய் அப்ப குறைவான சொல்லும்படிவா ஒண்ணும் இல் வேங்கிறே?"

"குறைவேண்டா, இருக்கும்தான். அனாதைக் கவலிக்க எங்க தங்கவா இருக்கார். எங்களைக் கெவலமா நினைக்கிறவங்ககனோடு பிரே எங்களுக்கு விருப்பமிக்கை."

"இன்னவையாத்தின்போது வாழப்போனத் தமிழன். மலையகத் தமிழன்னு எங்கே வித்தி வாசம் பார்க்கிறாங்க? நீங்களுத்தானே அடி பட்டங்க?"

"அதுக்கும் அவங்கதாங்க காரணம். அவங்க யெஸ் இருக்கிற கோபத்தை எங்க மேல் கலக்ககாரங்க காண்பிக்காங்க. சமா தானம் வந்தால் எங்களுக்கு தவ்வது. திம்ம தியா இருப்போம்."

பிரபுவின் கவனம் கவந்தது. புடைவை அணிந்த ஒரு பெண் பரபரவேன்று என்னே யுளமுத்தான். கரீவ விழிகம் காணி இட நடைத் தேடிப் பிடித்ததும், கண்ணாடிக் ளக் என்னக் காட்டி அழைத்தான். அவன் கொடுத்த ஆர்டரை வாங்கிக் கொண்டு கண்ணம் உன்னே வினாத்தான்.

அந்தப் பெண் கற்றும் முற்றும் பார்க்க காமம் உ அழையாக ஒரு புத்தகத்தைப் பிரித் துப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

அவளிடம் இரு ஆடவர்கள் கவர்ச்சி இருந்தது. பிரபுவை மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கத்தான்முற்று. இவர்களுக்குப்பாறியில் அவன் வேலையாழிருக்கலாம் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

"திருச்சி 'பாங்கர்' தொழிற்சாலை யில், உனக்கு வேண்டியவங்க காரணத்து இருக்காங்கனா...?"

"என்ன விஷயம்...?"

"உக்கடை ஒண்ணு போடலாம்னு இருக்கேன். அதுக்கு 'பாங்கர்' வேண்டியிருக்கே... கொஞ்சம் சேட் கம்பி பண்ணி வாக்கவாமென்ற ஆசைதான்!"

— கங்குலம் நெய்யப்பாழிப்பிவா.

"இங்கே உட்காரலாமா?" என்று ஆங்கிலத்தில் தூல் கேட்டு அவன் திரும்பி ளன். தாடிப்பும் மீனையுமாக ஓர் உயரமான ஆள் அருகில் நின்றுகூத்தான்.

பிரபு தடியாட்டியதும் அருகில் அமர்ந்தான். கண்ணாடிக் கவன் பேசும். போது வாழப்போனத் தமிழன் என்று தோன்றிற்று. வாழப்போனமா?" என்று பிரபு தமிழில்.

"இல்லை. மட்டக்களப்பு. வாழப்போனத் நிலை படிச்சேன்."

"இங்கே வேலை பார்க்கறீங்களா?"

"இல்லை. கம்மா வந்திருக்கேன். நீங்கள்?"

"இந்தியன் ஸ்டாலினிஸ்ட் பிரபு."

"ஓ, இன்னும் உத்தமப் பார்க்க வந்திருக்கிறீர்கள்?"

"ஏன் கூத்துக்கறீர்கள்? எல்லாரும் திம்ம திங்குங்க!"

"அதில்" என்றும் அவன் அவைசியமாக, "இது வெற்றிபெறும் என்கிற எதிர்பார்ப்பு பிழுவை சொல்லப்பட்டு வார்த்தை அது!"

"என். வெற்றி பெறுதா?"

"அவன் உதவினார் பிழுக்கினும்." "இன்னும் உக்கே முதல் எச்சரிக்கை கிடைச்சிடுகிறேன்."

"சிலகனக்காரங்க இட்டேரத்து எதிர்ப்பு எதிர்பார்த்ததுதான்."

"இதைவிடத் தொத்தரவு தமிழர்கள் கொடுக்கப் போகலாம்."

பிரபு சற்று நேரம் பேசாமல் இருந்தான். பிரபு மென்சைக் கொள்ளும்.

"இரண்டு மாதம் முத்தி தான் வாழப் போனதிலே இருந்தேன். ராஜ்யவத் தாக்குதலாலே ஐனங்க பட்ட கட்டை சகிக்க முடியலையே. எப்படியாவது திம்மதிவராதான்னு அவங்க காத்துக்கிடக்குக்காங்க. மிஸ்டர்... என்ன பெயர்?"

"சகவான். அந்தெல்லாம் கரிதான். ஆனா திம்மதிவராதா."

"ஏன். ஓரத்துக்கள் திருப்பிவிடலாதது ளலா? இல்லை. அரசு அனாதை செயல்படுத்த தாதுக்கற பவத்தினாலையா?"

"சகவரலில் சிசிப்பில் ஏகத்தாளமா, பரிசுசமா என்று புரிவாத ஒன்றிருத்தது."

"இது வெளியிலே சொல்லப்படாத காரணங்கள். கண்ணாடிக் காரணம் வேறே."

அவனே பேசட்டும். என்று பிரபு பேசாமல் இருந்தான். அவனுடைய கண்ணாடிக் பேர்க்கைப் பார்க்கும் போது ஸ்பைலானின் திம்மதிவரத்தது. இவனும் அவனைப் போல் ஏமாற்றத்தான் ஏதாவது யோராணிக் குயிலினிருந்து வெளியில் வந்தவனோ என்று தோன்றிற்று.

பிரபு அவனுடைய விளக்கத்திற்குக் காத்திருக்கிறான் என்கிற கணர்வே இல்லாதவன் போல் கண்ணன் கொண்டு வந்து வந்தது கவனம் அவன் மேல்வ ஆரம்பித்தான்.

பிரபு குழப்பத்துடன் அவனைப் பார்க்க தான்.

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

"அதற்குமே?"

மருதசஞ்சீவின் மந்திரம்

கோகுலம்

தனயரி
இதழில்

கதை : ஆனந்தி
படம் : வினு

மீண்டும் ஏதோ ஒரு ரகசிய ஊர்வலத் துக்காக சகவரன் கிரித்தான்.

"இந்த உடன்படிக்கை வெற்றியடை யாம பார்த்துக்குவாங்க போராணிகு!"

"எத்தனை காலத்துக்கு சகவரன்?" என்றான் பிரபு அவாசத்துடன். "போராணி களே களைக்கப் போயிட்டாங்கன்னு நான் நினைச்சேன்."

"களைக்கப் போயிட்டாங்கதான். அதுவே சந்தேகமில்லே. வானெடுத்தவனுக்கு வானாவேதான் காலு என்னும். அவங்களுக் குத் தெரியும். ஜனநாயகம் வந்தா அப்பதம் ஒத்தமுடியாது. ஒழுக்கம் மத்தவலைத்தீர்க்கக் காத்திருக்கான். மிதவாத அரசியல்வாதிகட ஜனநாயகத்தைக் கண்டு பயப்படுவான்."

"பின்னே இதுக்கு என்னதான் முடிவு?" சகவரன் கைகளை வேகமாகத் தேய்த்துச் சிரித்தான்.

"ஓ, அது இப்ப ஒரு பெரிய கேள்விக்குறி!"

பிரபு அவனை ஆர்வத்துடன் பார்த்தபடி அமர்ந்திருத்தான்.

"இப்பே நோக்கம் திசை திரும்பிக் கை காலம் ஆயிட்டது. நாம் வளர்த்த பெரிய யங்கள் நம்ம சொப்பனு கேட்பாங்க என்னு இந்திய அரசு நினைக்கிறது. இது பிப்ராங்கில் மீன் வளர்த்த கதை என்னு விளங்காம!"

பிரபு பவமாகத் தலையாட்டினான். "இவ்வே சகவரன். தீங்க அதிகமாக் கவலைப்படறீங்க. எனக்கு தம்பிக்கை இருக்கு. ஆரம்பத்திலே

போராணிகளுக்குக் கஷ்டமாவிருக்கும். பிறகு சரியாவிரும்"

சகவரன் மீண்டும் பரிகாசமாகச் சிரித் தான்.

"உங்களுக்கு யம் வாழ்த்துக்கள்."

புதிதாகப் புருத்த சஞ்சலத்துடன் பிரபு எழுந்தான். சகவரனின் கையைக் குறுக்கி, மனப்படியும் இங்கே சந்திக்க லாம்" என்று விட்டு வெளியே வந் தான். சைதோட் புக்கைப் பிரித்துத் தான் செல்ல வேண்டிய விஜயபாலசூர்வாவின் விஸாசத்தை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு ஹால்வாக் வீதியில் நடத்தான்.

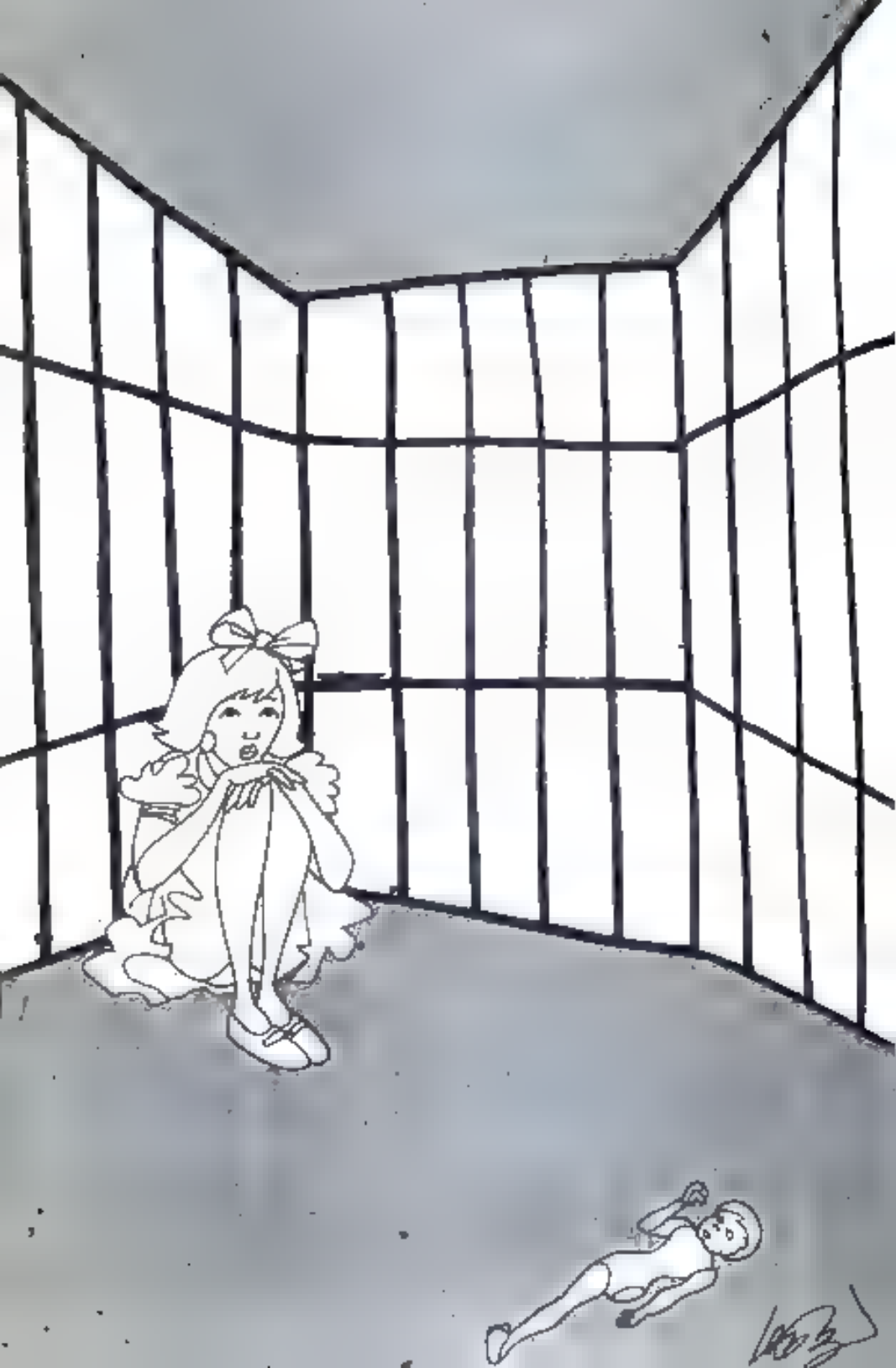
மரங்களும் பூச்செடிகளும் நிறைந்த ஒரு பெரிய வீட்டின் அழகுப்பு மணியை அழுத்தி னதும் கண்ணாடிக் பேராசிரியர் போவ் தோற் றம் கொண்ட ஒருவர் வந்தார். தான்தான் விஜயபாலசூர்வ என்றார்.

அவன் தன் பெயரைச் சொன்னான். மந்தோத்தரனின் கடிதத்தைக் காண்பித் தான். அவர் கருணை புடன் புன்னகை செய்து அவன் தோலைப் பற்றி உட்காரச் சொன் னார்.

"சீனியார்" என்று அவர் உத்தோக்கிக் குரல் கொடுத்தார்.

அவன் வியப்புடன் திமிர்ந்தான். அந்தப் பெண் வந்து தின்றான் - தோட்டத்தில் பார்க்கத் அதே பெண்!

(தொடரும்)

சிம்மா

சூட்டென விழிப்பு வந்தது உஷாவின் கண்களைத் திறக்காமலே தன் சின்னக் கைகளால் படுக்கையில் தன் பக்கத்தில் துளாவினாள். படுக்கை காலியாக இருந்தது. அவளுடைய அம்மா உமா எழுந்து போய் விட்டிருந்தாள்.

இது வழக்கம்தான். உஷா கண் விழிக்கும் முன்னரே அம்மா எழுந்து வேலைக்குப் போய் விடுவாள். மாலைவிலும் நேரம் கழித்துத்தான் திரும்புவாள். கூட எமக்காகக் கண்ணத்தில் வெகாக ஒரு தட்டு, உணர்ச்சியில்லாத வறண்ட புன்சிரிப்பு. இவைதான் அம்மாவிடமிருந்து அவளுக்குக் கிடைப்பவை. மனத்தில் ஒருவித வெறுமை ஏற்பட்டது. வேதனைபுடன்கண்களை மூடிக்கொண்டாள். நேற்றுப் பள்ளியில் நடந்த சம்பவம் நினைவிற்கு வந்தது.

உஷாவின் சிறுவதி ராணி தன் பிறந்த நாள் என்று அவளுக்குப் பரிசீ கொடுத்தாள். 'எங்கம்மா செய்ந்து!' என்றுக் கூடலே பெருமைபுடைய.

"அம்மா செய்ந்தா?" என்று விசய்ப்புடன் கேட்டாள் உஷா. ஏனெனில் அவன்களை உஷா தன் கையால் இப்படி எதுவும் செய்ந்து தந்ததாக அவளுக்கு நினைவே இல்லை.

ஆமா, எங்கம்மாவிற்கு எல்லாம் செய்ந்ததெல்லாம். இன்னும் உனக்கு வேண்டுமா?"

இன்னுமொரு துண்டு வேண்டும் போலிருந்தாலும், "வேண்டாம்" என்றாள் உஷா.

உஷாவின் வீட்டில் சமைப்ப வேலைகளை யெல்லாம் வேலைக்காரிதான் செய்வாள். எனவே, அவள் ஆவணடன் கேட்டாள். "உங்கம்மா வேலைக்குப் போகலையா?"

"எங்க வீட்டிலே அப்பாதான் ஆயின் பொருள். அம்மாவீட்டிலேதான் இருப்பார்களே"

"உன்னைக் காலியிலே யாரி குளிப்பாட்டுவா?"

"அம்மாதான். தலை வாருவது. ஊட்டி விடுவது எல்லாம் அம்மாதான். ராத்திரி தெனமும் கனகை சொல்லித் தூங்கப் போகுவாள். சில சமயம் தம்பிப் பாப்பா அடிவாள். அப்ப மட்டும் கனகை கிடையாது... என்ற ராணியின் அம்மா பெருமை இப்பொழுது. இந்த விடிவாகையே பொழுதியினை வந்த வந்து தெஞ்சிலே கனகைதான்.

கண்களை மூடிக்கொண்டாள் உஷா. அவள் அம்மா ஒரு தாளாவது அவளைத் துணிப்பாட்டிருப்பாளா? ஒரு தடனாவது வது தலைவாரி இருப்பாளா? ஒரு முறைவாவது உணர்ச்சியிருப்பாளா?

ஊதா... இந்த அம்மா எப்பவும் பிணிதான். ஒரே பிணி. தன் ஒரே பெண்ணைக் கூட கவனித்துப் பேண முடியாத அளவுக்குப் பிணி!

எல்லாம் நினைவிற்கு வந்து உஷாவின் நெஞ்சை அழுத்திற்று.

ஆவா வந்து அவளை எழுப்பினாள். உஷா நிரும்பிப் படுக்கையில் பார்த்தாள். அப்பா எழுந்து போய்விட்டிருந்தார்.

இந்த அப்பாவாவது தான் எழும் பொழுது என்னைவும் எழுப்பியிருக்கக் கூடாதா! எதற்கெடுத்தாலும் ஆவாதான் வர வேண்டுமா? உணர்ச்சியற்று, உடனடியானதே தன் லட்சியம் போல் இவங்கும் ஆவாவைக் கண்டாலே உஷாவிற்கு வெறுப்பு. அம்மா பொய்யாகவாவது சிரிக்கிறாள். இந்த ஆவா அப்படிக் கூட சிரிப்பதில்லை.

ஆவாவத்தையும் அந்த லோடுதான் அவளை எழுப்புவாள். பல் துலக்கி விட்டுக் குளிக்க வரும்படி அவசரப்படுத்துவாள். அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டால் எரிச்சலுடன் முணுமுணுத்துக்கொண்டே அவளை ஸ்ரட்டுத் தனமாகப் பிடித்து இழுத்து. உடைகளை அணிவதே சேவையாகிவிட்டது. இவையெல்லாம் உஷாவிற்கு வெறுப்பைமே ஊட்டும். வேண்டுமென்றே இன்னும் தாமதப்படுத்தி அவளை எரிச்சலுட்டுவதில் துரூர் நிரும்பி உண்டாகும்.

அம்மா இரவில் விடு நிரும்பிய பிறகு, அப்பா, அம்மா, உஷா மூன்று பேரும் ஒன்றுக்கு அமர்ந்துதான் சாப்பிடுவார்கள். ஆவா தான் பரிமாறுவாள். அப்பாவும் அம்மாவும் ஆயினை விஷயங்களைப்பேசிப் கொண்டிருப்பார்கள். அப்போதும் உஷா ஒரு பளுவி எவ்வே உணராமல், அவர்களுக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, உஷாவுக்கு அருகையால் வரும்.

உணவு முடிந்த பின்னரும் அம்மா, அப்பாவின் பேச்சு தொடரும். அவனிடம் யாரும் பேச மாட்டார்கள். அவளுக்குத் தரவது பேச வேண்டியிருக்கும் என்று

பஞ்சாபுரம்

நறுமணத்தின் உயர் உணர்வு

'ஷாவின்'

ஷா அகர்பத்தி அன் கோ

பம்பாய்-400 009

பெங்களூர் அலுவலகம்

1310/10, 12வது தெரு, 3வது பேஸ்,

செகாஷ் நகர், பெங்களூர்-560 021.

டெலிபோன் : 353941, 352064

தஞ்சை ஏதென்செய், தெ. 21/ 1, பழைய மது தெரு, ஆர். எம். பூங்கா, மேதூர் - 632 003, செட்டன் அண்ட் நோ., தெ. 110, ஆதிவழி நாயக்கன் தெரு, சென்னை - 600 078, விஜய் ஸ்டோர்ஸ், 73-ஏ, தம்பகாடகன் தெரு, மதுரை - 625 001.

வாருக்குமே தொன்றுவதில்லை.

அம்மாவைப் பார்த்தும் பொழுதெல்லாம் அவள் தன்னோடு ஒட்டாமல் தூரமாய் விலகி ஒடுவது போலிருக்கும் உஷாவுக்கு. அவள் தன்னோடு கொஞ்ச வேண்டும்; தட்டித் தடவிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தோன்றும். ஆனால் தன் ஆசைகளை ஏப்படி கொள்வது, எப்படி பெறுவது என்பது தெரியாமல் தழும்பி நிற்பான்.

உஷாவின் பிறந்த நாளுக்கு இன்னும் இரண்டே நாட்கள்தான் இருந்தன. அந்த ஒரு நாள்தான் வீட்டில் கலகலப்பும், குதூகலமும் திரியியிருக்கும். உறவினர்கள், நண்பர்கள், சிபியவழிகள் என்று வரி நிருவீராகக் கொலைய் பூண்டிருக்கும். அம்மா அவளை அகீச ததபடி கேக் வெட்டுவாள். ஒரு துண்டை எடுத்து வாயில் ஊட்டி விடுவாள். கண்வதில் முத்தமிடுவாள். வாழும் முழுவுதும் அவள் எவ்விதவிதங்களுக்கும் அரவணைப்பும், மறத்தமும் அவளுக்கு அன்றுதான் கொடுக்கும்.

ஆனால், இந்தத் தடவை வரப்போகும் பிறந்த நாள் பற்றிய நினைவுகள் அவளுக்கு எவ்வித உற்சாகத்தையும் தரவில்லை. ஒரு நாள் சந்தோஷம்... பிறகு வழக்கமான அரிமை, வெறுமையாதானே... என்ற கவலை!

அன்று அம்மா சிகிரம் வீட்டிற்குத் திரும்பிவிருந்தாள். வீட்டில் முன்னாறையில் இன் அலுவலக அமர்ந்து தோட்டத்து வண்டைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ரசிக்குக் கொண் டிருந்த உஷாவைப் பார்த்து ஒரு புன்சிரிப்புடன், "ஹேய்!" என்று. பிறகு உன்னைப் பார்ப் விட்டான்.

சிறிது தொத்திருப்பின்னர் அம்மாவும் அப்பாவுமாக இருவரும் வெளியே வந்தனர். கன்னத்தினியே, யாரும் தற் அருகைச் சிலுமி யோல் அமர்ந்திருந்த உஷாவுக்கு அருகில் வந்தனர்.

உஷா, "என்னுள் அம்மா, "சென்னைப் பள்ளம் உன் பிறந்த நாள் வரது. உனக்கு என்ன வேணும், சொல்லு. உங்கிட்டே ஏதா எமான உண்டா, என்னவாட்டுச் சாமான்கள், புத்தகங்கள் எல்லாமே இருக்கு. ஏதாவது புதுமையா, உன்னாலேயே உனக்குத் தென்பவாவதாய், இதுவரை உங்கிட்டே இல்லாததாய் ஏதாவது தர விரும்பினாய். ஆனால், எதைத் தருவது என்றுதான் எங்களுக்குப் புரியலை. உனக்கு எது விடுப்பம்? என்ன வேணுமென்று சொல்லு, உஷா!"

உஷா திரும்பி அம்மாவையே பார்த்தாள். அவள் சொல்வது திணுந்தான். அவளிடம் எல்லாமே இருக்கின்றன, எல்லாமே என்னுள் எல்லாமேதான். ஆனால்... ஆனால்... அம்மாவின் அரவணைப்பு, அருகாமை, கொஞ்சல்...?

அம்மா, என்னை அகீச சகக் கொஞ்சன்... எவ்வுக்குச் சாதம் ஊட்டிவிட்டேன்... தலைவாசியப் பின்னி விட்டேன்... அம்மா அனக்குத் தோன் செவ்வுடைய தோன் செவ்வுடைய... என்று சத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும். போல் இருந்தது. ஆனால் உஷா, தன் உணர்ச்சிகளுக்குச் சொல்வதெல்லாம் கொடுக்கத் தெரியாமல் உப்படி நின்றுள்!

அடுத்த இதழ்

கலைவிழாக் கிறப்பிதழ்!

- பழம்பெருமை பேசினால் போதாது!
— நாடகக் காவலர் மரேனார் வகுத்தம்

● மேடை ஏழுத கலைஞர் ●

- 'அகாடெமி' காரர்கள் வேரெக்க வேண்டாமோ?

- இளைஞர்களால்,

இளைஞர்களுக்காக...

- கண்டைகள் ஓயுமா?
சங்கங்கள் இளை யுமா?

ஆகத்து ௧. திட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளதுதான்!

- உலகின் பல பரதமன்றக் கட்டடங் களை தாள் பார்த்து நக்கிறேன். ஆனால், இந்தி யாவுக்கு அடுத்துபடியாகச் சிறுவன் பாரதமந் தன்றக் கட்டடமும் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக வட்டாளம்: வி. பி. தோண்டிள்ள சிறகுசெவரும் என்னை வெகுவராகக் கவர்ந் தன.

- பொருளாதாக் துறைய் புரிபவர்கள், உய்யும் கொடும்பவர்கள் - லாங்குபவர்கள், விசுவை ஏற்றி விற்றபவர்கள், பதுக்கலில் டிபர்டிலார் ஆகியோர் பீது கடுப் நடவ டுக்கள் எடுக்கப்படுகிறது. பொருளாதாக் துறைய் புரித்தவர்கள் பீது, துறைய் திறக்கப் பட்டால் மரண தண்டனை விதிக்கப்படு கிறது.

- சிறுவன் புராதனத் தலைநகரம் ஸாரு காவ, பிங்கலித் துது இரண்டு மணி நேர விமானப் பவானத்தின் இருக்கிறது. ஸாரு கொடிக்குப் அதிகமான மக்கள் தொகை கொண்ட ஸாருகாவ நகரத்தில் மக்கள், சூடப் பவான களை கொடுத்த கவனமாகக் காதி யளிக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேர், இரண்டாய் டிரை பேர் ஸாருகாவ் செவ்வக் கடிசை அளவுக்குக் களை கவனம்பாட்டு நிறுவனம் மட்ட இருக்கின்றன.

- ம. கி. மி. கி. மி. மி. ஒரு மணி நேரம் இருக்கிற செவ்வக் துதுகிடுக்கள்

- மக்களின் பொய்ப்பொருத்தத்தில் இந்தி யானவப் பறந்த கசப்பாண்டித் வதுர் - ஸாருகாவ் ம இக்கி

- ஒரு கட்டு (கம்ப்யூனின்) - ஆய் சிறுளற கள்ள சிறுவன் துதுபாது ஆய் சிறுவ வுதி து துதி செவ்வார் கம்ப்யூனின் தலைவர் சேவ்வாண்டி - மி. கி. மி. - மி. கி. மி. மி. மி.

- பிங்கலித் போக்குவரத்துப் பொலிஸா ஸாலை பார்க்க புதுவையில்லி. சி. மி. பத்தி கள் இவ்வாறு செவ்வார் போய் இருக் கின்றன. சிறுதலில் பார வண்டிகள் இழுப் பொலிஸார் பார்க்கிறேன். காக்கை, சாருப் பாதுய் செவ்வார் சிறு துதுவார் காரிகாவ வத்தாத் சேர்ந்தவையகாரகத்தாய் இருக் கின்றன.

- மக்களுக்கு மனவு. கடை. இருப்பிடம். ஆசையவற்றுக்கு இங்கே மத்தவாதா இருக் கிறது என் போதும் ஒரே மாதிரியான் கடை. ஆண்டு துதுபாருகள் என்று சி. மி. செவ்வார் செவ்வார் கடைபாடுப் புதுமிக் காக்கலில் து துக்கலில். ஆனால், இப்போது அப்படி இக்கி. கம்ப்யூனியோற்றுகொண்ட. மகாராஜகிக் துதுபாத்தாதுய் பிச்சைக் காக்கலில் எவ்வாறுப் பார்க்கலில்லை.

தொகுப்பு: பரியன்

இறைமைந்தன் இயேசுவுக்கு கிருப்பணி

பசியாயிருந்தேன், எனக்குப் போஜனங்
கொடுத்தீர்கள்: தாகமாயிருந்தேன், என்
தாகத்தைத் தீர்த்தீர்கள்: அந்நியனு
யிருந்தேன், என்னைச் சேர்த்துக்
கொண்டீர்கள்.

வஸ்திரமில்லாதிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரங்
கொடுத்தீர்கள்: வியாதியாயிருந்தேன்,
என்னை விசாரிக்க வந்தீர்கள்: காவலி
யிருந்தேன், என்னைப் பார்க்க வந்தீர்கள்
என்பார்.

மாத்தேயு-25 அதிகாரம் வசனம்: 35-36

ஆகையால் கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ் வாங்கி
நல்லோருக்கு விரியோகம் செய்யுங்கள்.

திருமண வைபவங்களுக்கு

சீர் முறுக்கு, சீர் அநிசம், முன்னுதேன்குழல், பருப்பு தேங்காய் வடைகள்,
திரட்டுப்பால், அப்பம் ஆகியவற்றை தயாரித்துக் கொடுக்கிறோம்.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர், அகடையாறு,
சென்னை-600 020. தொலைபேசி: 412557

உய்தன் வய்திக் கணக்குதலிற் நீய்தன் வினாவில் கொள்ள வேண்டிய

ஐந்து விதிமுறைகள்

1

உங்களைப் பற்றிப் படிக்கவும்
ஆங்கிலப்பேர்து
கவனிக்கிறேன் கொடுத்தது
கவனம் கவனம் பற்றி
கொடுக்க கொடுக்கவா
இதன் உங்களை
உங்களைத் தட்டிவிட்டு
கொடுக்கவா கொடுக்க
கொடுக்க கொடுக்க
பாட்டுகளைத் தட்டி
கொடுக்க கொடுக்க
கொடுக்க கொடுக்க
கொடுக்க கொடுக்க

2

உ.ம.சிவன் கட்டுரை
மு.க.ஸ்தாலன் கவிதை
மேலான துதிப்பாடுகள்
உ.ம.சிவன் கட்டுரை
மு.க.ஸ்தாலன் கவிதை
மேலான துதிப்பாடுகள்
உ.ம.சிவன் கட்டுரை
மு.க.ஸ்தாலன் கவிதை
மேலான துதிப்பாடுகள்

3

[illegible]

4

உறுதிப்படுத்தி
மத்திய
இருப்பதை
பெறும்

15

[illegible]

**புள்ளிக்
செக்டர்
பிராந்தங்கள்**

—**சென்னை:** கர்ப்பிணி பெண்கள் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறும் போது, அவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என மருத்துவ அமைப்புகள் கேட்டுக் கொண்டுள்ளன.

2.2.1. *Geographical context*

தமிழக அரசு
மதுரை
கலாநிதி
பெரியசாலை
மதுரை

[illegible][illegible]

一、目的：通过本实验，使学生掌握：(1) 常用仪器的使用；(2) 数据的记录与处理；(3) 误差的分析；(4) 实验报告的要求。

[illegible]

* திருமணமாகாத பெண்கள் இரண்டை அருகே அமர்ந்து முழுக்க, முழுக்க ஆண் பெருமக்களால் ஸ்டூடென்ட் என்ற தன் பத்திரப்பாவித்தனமான மனம் கவலைப்படக்கூடிய பதிந்தது இரண்டை பதனிடும் இது

சூள்
கிளப்புக்கிரூர்
குளப்து
சூடம்து

* ஊர்திரத்தி நோற்குததுபுகளின் விவரங்கள்
ஒன் புகைப்பாழும் கட்டுகாவும் தன்னாய்ச்செய்க
தனந்தொக்கமுத்து அருள்பவரான பாடமகள் அமைத்
திருச்சூன் எங்கு தின்றன்ம்.

சுமார்சித்தி

நிதம்மம் அதனைக்கு இது இரண்டு வது 'வார்ட் அட்டாக்!' வெண்டப்பட்டவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்து விடுங்கள்!" என டாக்டர் கூறி வதன் பேரில், கிட்டத்து மறவான இரண்டு மருமகன்களுக்குப் தந்தி கொடுத்து விட்டார்கள்.

அடுத்த நாள் காடியே இரண்டு பேரும் வந்து விட்டார்கள். முதலில் வந்தவன் முருத்தன். பங்காள்திவ தம்பி நாணுனில் மகன். பி. ச. படித்துவிட்டுச் சென்னையில் கட்டடக் காண்ட்ராக்டர் என்று சிமென்ட் பூயம் இருப்பிலும், ஏகமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இரண்டாமவன் கோபு, பங்காள்தின் கணவர் சுந்தரத்தில் தங்கை பிள்ளை.

தூத்துக்குடியில் பள்ளிக்கூட ஆதி 'கியராக இருக்கிறான். அவன் மாணவர்களுக்குப் போடும் கணக்குகளில் தான் ஆர் 'ரங்கல் தாளாளராகப் பழங்கிவ. வீட்டில் மா தத்தின் கண சி சிவ தா'கள் வெகு கிரமத் தூடன் தான் களர்ந்தன.

முருத்தன் தன் பனைவீ ராதாவுடன் வந்திறங்கிய போது, கோபு தான் கட்டும் தனியாகத் தோளில் ஆடிய ஒரே னைப்புடன் வந்து சேர்ந்தான்.

ஒருவனுக்கு ஒருவன் கொஞ்சமும் மாற்றாக் குறையாமல் 'மாமி' என்றும் அதனை என்னும். மாறி மாறி அளவுத்துத் தா'கன் வந்திருப்பதைக் கவனப்படுத்தினார்கள். இரண்டு பேரும் பருக்கையில் பக்கத்தை விட்டு நகராமல் இரவு பகலாகக் காவல்

வெழுத்துகள்

இருந்தார்கள்.

முருந்தனின் மாமனாவி ராதா, காரியன் தரிடம் அத்தனையின் கொத்து எவ்வளவு தேறும் என நாக்குக்காக விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டாள். அந்த வீடு, கொஞ்சம் திஸ்டி தவிர, ரொக்கமாகவும் திசுறைய இருந்தது. வங்கிகள் மூலமாகவும் தனி நபர்களிடம் இருந்தும் வட்டியை மாதா மாதம் ஐயாயிரத்து இருக்க குறையாமல் வருவதாகச் சொன்னார்.

அத்தனையின் வாரிசு யார்...?

முருந்தனு? கோபியா?

அட! அதுக்கு... பாதி என்று கிழவி எழுதி வைத்து மன் டைசையப் போட்டால் சரி... எவ்வளவு ஒருவனை முழுவதும் ஒதுக்கி விட்டால் என்ன செய்ய?

மங்களத்திற்கும் தான் அதிக நாட்கள் இருப்போம் என்ற நிபேக்கை போய் விட்டது. விபேகா, நிலபேகா தனித்தனியாகத் தண்டாடப்படுவதை அவள் விரும்பவில்லை. யாராவது ஒருவனுக்கு எனத் தீர்மானித்தால் அவள் யாருக்கு...? வசதிக்குறைவாவது கோபி? கம்பலாணித்திருந்த இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சொத்து அவனுக்கு வந்தால்... ஆனால் கோபியைப் பற்றி நினைத்துப் போதெல்லாம் அவன் தாய் பரவாததிடம் முகம்மது தான் பூக்கம் வந்த புறத்தில் தன்னை அரக்கியாக ஆட்டி வைத்த நாதனின் நினைவு - கோபியின் பக்கம் சாய விடவில்லை.

முருந்தன் வசதியுள்ளவன்... விட்டையுமிருந்தவனும் விறக வேண்டிய அவசியம்

இல்லை... அப்பா போல பிறகு, தன்னை வகுத்திக் கொண்டு உடன் பிறந்தவன் கண் கவன்காமல் இருக்க எத்தனை பாடுபட்டிருக்கிறான் தானா! அவன் செய்ததற்கு எல்லாம் பிரதியாக இப்போது முருந்தனுக்குச் செய்யலாமே...

இரண்டு முறை நெஞ்சில் வலி வந்து எச்சரிக்கவிட்டும் போய் விட்டது. அடுத்த முறை எச்சரிக்கையுடன் நிற்காது என்ன தெரியும்.

இப்போது டாக்டர் அவனை விட்டிருந்து மெதுவாக நடக்கலாம் எனக் கூறிவிட்டார். முருந்தனும் கோபியும் ஊருக்குத் திரும்ப வந்தனரெனினர்.

முகியம் இரண்டு மணி இருக்கும் மங்கை எத்திற்கு விழிப்பு வந்தது. கொஞ்சம் மெதுவாக எழுந்து நடக்கலாம் என்று எண்ணத்தில் கட்டினால் மெதுவாக எழுந்து டாக்டர்நான். விட்டு முன் அறையில் முருந்தனும் அவன் மனைவியும் பேசிக் கொண்டிருந்தது தெனிலாக்கி காலையில் விழுந்தது. மாமி அயர்ந்து தூங்குகிறான் என்ற நிலையில் அவர்கள் தங்கள் குரல் மட்டுப்படுத்தவில்லை.

"அத்தனையிடம் கேட்டார்களா?" - இது ராணை.

"எதை?" - எனக் கேட்டான் முருந்தன் அப்பாவி போல.

"படித்துப் படித்துச் சொல்லியும் புரியவில்லையா? இதுவரை டாக்டருக்கு - முருந்தனுக்கு - அப்படி இப்படி என்று மூலவிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கைக்காணை விதி இறைத்திருக்கிறார்கள்... உமக்கு என்ன கொட்டியா கிடக்கிறது?"

"ராணை! தீ புரியாமல்..."

"என்ன புரியாமல்...? அங்கே பாருங்கள். அந்த கோபியை! 'மாமி, மாமி' - என வாயெல்லாம் பல்லாக்க குறையுதுடன் சரி, ஒரு டஜன் ஆரஞ்சுப் பழம் வாங்கினால் கூடத் தம்மைவிடத்து தருவதில்லை... பன்னிரண்டு ரூபாய் என்று சொல்லிக் காரியன் தரிடம் கேட்டு வாய்க்கிக் கொடுக்கிறார். தேவலம் வேண்டடக்காய்... கிலோ மூன்று ரூபாய்... பணத்தைக் காரியன் தரிடம் இருந்து வாங்கிக் கொடுத்தாரே தவிர தம்மைப்பையைத்திற்கக் கிடக்க..."

"அது சரி, நான் யாருக்குச் செய்திருக்கிறேன்...? சொந்த அத்தனையுத்தானே?"

இதைக் கேட்ட மங்களத்தின் மனம் பெரிதாகத் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டது. இப்படி ஒரு பிள்ளை, தன் பணம் என்று நினைக்காமல் - அந்தக் கோபியைப் போலப் பைசா கணக்குப் பார்க்காமல் - செலவுகிடுகிறானே...? தவ்ல குணத்திற்குத் தன் அப்பாஸைக் கொண்டு இருக்கிறான். இவனை விட அவனுக்கு வேண்டியவார் யார் இருக்க முடி

ஸ்கிரீனாஜி

மனிதன் ஒவ்வொரு தாளும் தன் தன் முடிவைச் சீர்த் தகிப்படுத்திக் கொண்டு இருன். ஒன் தாளன் தன் உயிர்த் தகித் தகிப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது?

— சோப் பறவையி.
— ஏ. கே. தாசர்.

புறம் பட்டத்து அத்தலைவையுப் அவன் போய் எழுதி வைக்க முடிவு செய்த பழகனை...

ரானையின் குரல் தொடர்ந்தது. "உங்கள் அத்தைதான்... உங்க இவ்வியன் லுரிகள்? பார்த்துக் கொண்டு விடுங்கள்... எல்லாவற்றையும் செயலுதித்து விட்டு, ஏமாறியாதி 'சே' என்று விழிக்கப் போகிறீர்கள். மாயிசைக் குழைவ அடித்து அத்தக் கோபி எல்லாவற்றையும் அடித்துக் கொண்டு போகிறாரே இவ்வியை. பார்ப்பு உயிர்..."

"அடி பதித்தவர்...! என்னை நீ என்ன அத்தனை முட்டாளதம்பலகரை என் போட்டாய்? நான் இவ்வினியர் தெரியுமா? என்னைக்குப் பிரகாசம். என்ன பிரகாசம் போட்டுப் போகிய பிசைத் தட்டிய போவது போலவந்தான்... இந்த மூலையில் இம்மாதக் குப் போடுப் முதல். இது நாளைக்கு உங்கக் கணக்கால் அளவித் கொடுக்கும். நான் உங்க சீட்டு வாய்க்குவிட்டேன்... அதன் சர்க விழுந்தாலும் விழுப். இவ்வியைப் பார்ப்பு இவ்வியை. சொத்து என்ருத்தான்... தாப் புறம் பட்டு வந்த பழநான் வக்கிசைத் தருவிக்கும்படி விழி காரியவந்திடம் சொன்னது என்ருத் தெரியும். அடுத்த வாரம் சரின் கார்பி என் கையின்... படித்துப் பார்த்த பிறகுதான் என் சாமர்த்தியம் உனக்குப் புரியும்..." எனக் கிரித்தான் முகுத்தன்.

மங்கைத்திற்குச் "சீ" என்று ஆகிவிட்டது! இவ்வியையுதான் இவன்? ஒருவன் பைசா செயலுதிக்கக் கணக்குப் பார்த்திருன்... இன் பிறகுதான் ஒவ்வொரு பைசாவிற்கும் எத்தனை மடங்கு திருப்பிக் கிடைக்கும் எனக் கொட்டாவி விடுகிறான்...

எனையும் வெளிக்காட்டாமல் முகுத்தனையும் ரானையையும் வழியனுப்பி வைத்தான் மங்கை.

"முகுத்தான் நீ எனக்காக எது செயலுதித்திருந்தாலும் காரியவந்திடம் ஓர்பகமாகக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்!" என்றான் மங்கை.

"ஏதோ கொஞ்சம்... பெரிதாக ஏதும் இவ்விய... ஒரே அத்தை நீங்கள்... செய்தால் என் குறைந்தா போல் விடுவேன்?" - என உருகிறான் முகுத்தன்.

"அப்படி இவ்விய... தாயும் பிள்ளையும் ஆனாயும் வாயும் வயிறும் வேறே!" என மங்கை கட்டாயப்படுத்தினான்.

ஆகிரம் பிடு செய்து கொண். பின்னர் - காரியவந்திடம் கொஞ்சம் "தாராளமாக" வேண்டுகுத் சொல்லிப் பணம் பெற்றுக்

கொண்டான் முகுத்தன். ரானைக்குப் பறம் திருப்பி.

பழநான் காதி கேட்கிறது ஸ்கார்ப். செவ்வியிட்டுப் புறப்பட்டுான்.

"ச... என்னை வெளியே போகும்... தவக் காது ஒரு பைசா கூடச் செயலுதிக்காத பிள்ளை... தேவயம் பெண் ணைக்காய்க்காகக் கூடக் காது வாய்க்குவிட்டே!"

அகிரத்தையாக அவனுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பினான் மங்கை.

அடுத்த நாள் வக்கிசை வந்தார்.

தன்னுள் ஏ இறுதி! உடங்கு கணக்காக குபாய் பத்தாவிரம்... உணுத்த காரியவந்த குக்கும் பற்ற வேலைக்கா ரர்களுக்குப் தாராள மாகப் பணம்... பார்ப்பி செய்து அத்தலைவயம் தர காரியவந்தக்குப் கொலிவந்தக்கும் எழுதி வைத்தான் மங்கை. முகுத்த னுக்கோ, கோபிக்கோ ஒரு பைசாக் கூட இவ்விய.

முகுத்தன் காதி உ மங்கை காரியவந்த னாத் தெரிகுன். அ வர் பாரக் வேலியாகப் போகிறுப் பதற்குத் தகைய வந்தது. காரியவந்திடம் மங்கை விசாரித்த போது, "கோபி உ வர அவசரமாகப் புறப் பட்டும் போய்விட்டார். அருகருக் கொஞ்சம் பணம் தர வேண்டியிருந்தது. அனுப்பி விட்டு வந்தேன்."

"எதற்கு? எதுவும் கறிகாய் வாங்கிப் செயலா?"

"என்ன சொ் கிவிடுங்கள்?"

"அத்தக் கறிகை பைசா விட்டாமல் கேட்குப்பாடு!"

இவ்விய அவ்விய... தம் தந்தி போன போது அவ்வியம் பணம் இவ்விய... எது எப் படி இருக்குமோ எனப் பெண்டாட்டியின் கண்களில் உள் அருகைத்து மூலாவிரம் குபாய் பணம் வாங்கி வந்தார். அதை அப் படியே என்ரு விடம் கொடுத்து வைத்திருந்தார்.

"என்னை மா?"

"ஆமாம். அம்மாம்... அடிக்கடி சொல் வார். மாய் வும் மாயியும் எனக்கு எத்தனை செவ்விருக்கி லுரிகள்? என் தொலை செருப் பாகத் தைத் துப் போட்டால் கூட கூடாகாது. தான் சொ் வர செயலாளி. அவசரத்திற்கு என்ருல் பூட்டி முடிவாதி" என்று சொல்லி என்ரு விடம் கொடுத்திருந்தார். போதும் போது மறந்து போய்...

மங்கை உபரித்து கொண்டான். ஒரு நல்ல பிள்ளை உ - காறோ பேசியதைக் கேட்டுத் தப்பாகப் புரித்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் என்ரு எவருக்கோ துக்கித் தருவது என்ரு தியாயம்!

பழநான் மறுபடியும் வக்கிசை வரக் சொல்லிக் காரியவந்திடம் செவ்வி அனுப்பினான். உபரிக்க கோபியின் பெயருக்கு மற்ற வேண்டுமே!

ஆகும். அன்று இரவு மங்கைத்திற்கு மூன்றாவது முறை அட்டாக் வந்தது; அடக் வி விட்டார்.

ஓர் அரிய வாய்ப்பு ஜோதிடம் தபாலில் கற்கலாம்

தம்முடைய முப்பதாண்டுளுக்கும் மேலான ஜோதிட அனுபவமும் பரம்பரைக் கலைஞானமும், பலருக்கும் பயன்படும் முறையில் தபால் மூலம் ஜோதிடம் கற்பிக்க

ஜோதிடக்கலாநிதி டாக்டர் கே. என். சரஸ்வதி B.A., M.Ed D.Litt. (Astrological Science) (USA) அவர்கள் ஓர்எளிய முறையை உருவாக்கியிருக்கிறார்.

இவர் ஜோதிடக்கலைத்திரிதராக கிளங்கிய பி ர ம் ம ஸ்ரீ

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகளின் சிஷ்யரும் புதல்வியும் ஆவார்.

மாதம் ஒன்றுக்கு 30 பக்கம் அச்சடித்த பாடங்கள் வீதம் 100 மாதங்கள் பாடங்கள் தபால் மூலம் அனுப்பப் படும்.

10 மாத முடிவில் "கடலங்குடி ஜோதிட ஆராய்ச்சி

மையம்" என்ற ஆராய்ச்சி அமையப்பின் கீழ்பில் சான்றிதழ் வழங்கப்படும்.

முதல் பாடம் ஜனவரி 30 முதல் வாரம் அனுப்பப்படும்.

அட்டமிஷன் பாரங்களுக்கும் மற்ற விவரங்களுக்கும் ரூ. 3000 M.R. தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

KADALANGUDI ASTROLOGICAL RESEARCH CENTRE
38, Nagesa Iyer Street, (Near T. Nagar Bus Terminus) Madras-600 017.

வினாயகநாதேவர் நாவேது
ஆஸ்ப்ரோ ஆறுதல்

அதி உன்னதமான
தலைவலி
நிவாரணி

உலகெங்கும் பல லட்சம் பேரின் நம்பிக்கை மருந்து

மணர் என்பார்,
மதி என்பார்,
மயில் என்பார்.

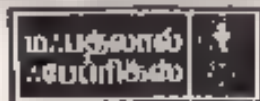
எப்படி
கொழப்பினும்
கண்ணே,
நாட்டில் எதுவும்
கொடுக்கா!

யுதி
சென்னசென்னை
கவிதை மந்திர மந்திர மந்திர

மஃபத்லால்

—நம்பிக்கைக்குப் பெயர் பெற்றது

உபதான இலட்சக்கணக்கில் மட்டும் செலவு செய்து
கிடைத்த மஃபத்லால் மட்டும் கிடைத்தது
கிடைத்தது கிடைத்தது கிடைத்தது கிடைத்தது
கிடைத்தது கிடைத்தது கிடைத்தது கிடைத்தது

"நம்ப டாக்டர் எதில்
ஸ்பெஷலிஸ்ட்...?"

"அதிகமளவு பிஸி சுறக்
சுறவுவதான்!"

— இருக்குமேன் பகித்ரமரியா

"முதலாளமச்சர் ரெண்டு நாளா 'மூடு
அடிட்டா' இருக்கார் போகிறாருக்கு; இவராலு
நாலு மத்திரிங்களை நீக்கி அறிக்கை விட்டிருக்க
காரு!"

"இதுவு என்ன 'மூடு அடிட்ட' இருக்கு?"

"அந்த தாலு பேர்ல ரெண்டு பேரு மத்திய
அளமச்சர்களாச்சே!"

— செத்துர் அப்பழகன்.

மணியி: மாதா மாதம் கங்க சம்பளப் பணத்தைத்
குதாடித் தொலைக்கிறீங்கனே! குடும்பம் நடத்தப்
பணம் போணும்ங்கிற பொறுப்பு வேண்டாமா?

கணவன்: அந்தப் பொறுப்பு என்லிட்டே இருக்கிற
தாலதான் சம்பள வேலைக்கு அனுப்பவேன்!

— மணியன் தர்மயிங்கம்.

"என்னங்க இது? அளம்பித்த
ழிலே மணமகன் பெயருக்குப் பதில்
நயித் மாதத்தின் பெயர் கொண்டு
இந்தெழுத்துக்காரர்னு போட்டி
ருக்கு..."

"அதுவா...? ம ர ப ய ி ன் னே
'கெகெ' எழுதுபவராச்சே!"

— ஆர். வசந்தகுமார்.

கணவன்: என்ன, போர்டு எழுதித்
லிட்டே இருக்கே?"

மணியி: பக்கத்து வீட்டுக்காரங்க
அடிக்கடி கடன் கேட்டுத்
தொலை செய்யுங்க... அதற்
குத்தான்...

— எஸ். சாத்தி.

சுரசியன் சபத்தின் கீழ் மொழிபெயர்ப்பு சுவசியம் தூறு?

* தாற்பது தீயிடம்

* இவர் வாழ்க்கை...

* ...தாட்சியே இவர்!

* சூன் 11. துரைராஜ், சென்னை - 112.

? 'தாற்பது தாட்சன் வேண்டாம், தாற்பது தீயிடத்தில் விடுதலைப் புலிகள் அழிந்து விடுவோம்' என்று மூப்பனார் பேசியிருப்பது பற்றி?

! தாற்பது தீயிடத்தில் அழிந்துவிட முடியும்; ஆனால் அப்படி அமைதல் படை செய்வாததற்குக் காரணம், வாழ்பவர்களைத் தீயிடம் க்குக்குத் தேதல் வினைவிடக் கூடாது என்பது ஒன்று; மற்றது, விடுதலைப் புலிகளை விரோதிகளாக நாம் எண்ணவில்லை; அவர்கள் ஆயுதங்களைப் பறிமுதல் செய்து துவ நாயக அமைதி வாழ்க்கைக்கு அவர்களின் தினை திருப்புவதே நமது நோக்கம். இந்த அர்த்தத்தில்தான் மூப்பனார் பேசியிருக்கிறார். தீயிடங்களின் பேச்சிலிருந்து ஓர் குவர்களை மட்டும் தவிர்ப்பே பிரத்தெடுத்துப் பார்த்தால் விபரீதமாகத்தான் தோன்றும். இப்படிச் செய்வது அவர்களுக்கு அநீதி தீவழிப்பதாகும்.

* என். பாலகப்பிரமணியன், சென்னை - 101

? விடுதலைப் புலிகள் என்பது உறுப்பினர்

கள் மூலம் அரசுக்கு எதிராக என்ன பயன்?

! ஏன் இல்லை? உறுப்பினர்களின் சம்பளமும் அவர்களுக்கும் உபரக் கூடுமே!

* கோ. கமா, தேனி.

? உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள தேர்ப்பூசில் பக்தர் ஒருவர் நான்கை அறுத்துக் காணிகளை வாகச் செலுத்தினாராமே? இது பக்தி தானா?

! அவர் மூட்டாத்தனம். அவருடைய தாக்கில் தத்திக் கொள்வது; மூதுவில் கொக்கி போட்டுக் கொண்டு உயிரை தொங்குவது முதலிய எல்லாமே மூட்டத்தனம்தான். இதுவத்தில் அன்புக் கர்ப்பமும் உள்னம்துய்யம் அடைவதுமே உண்மையான பக்தி.

* மீனா சங்கர், புலியங்குடி.

? நம் அரசினால் சட்டத்தின் இத்தி மொழி பெயர்ப்பு அவசியம்தானா?

1 கண்டிப்பாக அவசியம்தான். ஆனால் அது இந்த பேசும் மக்களுக்கு மட்டும்தான் வேண்டும். இந்தியாவில் அளவு எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் ஒரே சமயத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் மசோதாவை மத்திய அரசு நிறைவேற்றியிருக்கும்படி மன்றமாவது பாராட்டலாம்.

* ஆற்காடு எழிலன், திருச்சி - 2.

2 தெற்காசிய ஸீனியாட்டும் போட்டிகளில் இந்தியா தங்கப் பதக்கங்களைக் குவித்தது குறித்து?

1 கண்டிப்பே போகிறது! கிரிக்கெட்டால் தொந்து போன உள்ளங்களைத் தொண்டூற்றொரு தங்கப் பதக்கங்களால் ஆறுதலும் ஏராளமும் அளவு வசீ செய்த ஆந்திரா பேருக்கும் நமது வாழ்த்து!

* எஸ். ஆ. மங்கையண்ணன், சுவத்தீஸ் வரன் கோயில்.

1 தெரு ஸீனாட்டில் படித்து மேதை ஆக முடியுமா?

1 கடத்த காவல்தில் அப்படி ஆளவர்களின் பட்டியல் நிறையவே இருக்கிறது. திகழ் காலத்தில் நிறைய மேதைகள் கருவாதி ஸீப் போகிறார்களே என்ற பயத்தின்தான் தெரு ஸீனாட்டிகள் சரியானபடி சரியாமல் அரசு கவனித்துக் கொள்கிறது போலும்!

* மு. கண்ணன், திருச்சி - 30.

2 வீமானம் ஓட்டும் அளவுக்குப் பெண் கள் முன்னேறியிருக்கும் பேருதை ஏன் ஓட்டுவதில்லை?

1 வெளிநாடுகளில்லல்லாம் பேருந்து என்ன, லாரியே ஓட்டுகிறார்கள். தொழிற் சாலைகளில் கூட ஆண்களுக்கு இலையாக எல்லா வேலைகளிலும் பெண்கள் கடுபட்டிருக்கிறார்கள். இங்கும் கூட கிராமப் புறங்களில் ஆண்களுக்கு இலையாகப் பெண்கள் வேலை செய்வதைப் பார்க்கலாம். ஆக, பெண்களால் ஆண்களைப் போல் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய முடியும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. படித்த பெண்கள்தான் படித்த ஆண்களைப் போலவே கௌரவம் பார்த்துச் சில வேலைகளிலிருந்து ஒதுங்கு வார்கள்.

* க. தியாகராஜன், தெய்வேலி.

1 ஒரேயொரு வேட்டியோடு உத்தமக் காதலியைகள் வாழ்த்த இந்தியாவுக்கும், காமன்வெல்த் மாதாட்டியை கலந்து கொள் வதற்காகப் பதின்ந்து சொடி செலவு செய்த ராஜீவ் காதலி வாழ்கிற இந்தியாவுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

1 காந்திஜி வட்டமேதை மாதாட்டுக்குச் சென்று போல் நமது பிரதமரும் இப்பே வேட்டியோடு காமன்வெல்த் மாதாட்டுக்குச்

சென்றிருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. எனினும் ராஜீவ் உபயோகித்த ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டிய பட்டிதென்பது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய கனதாரித்தனம். அதோடு இந்தியப் பொருள் கள் அனைத்தும் உபயோகிக்க வாய்க்கவில்லாதவை என்றிருந்து, இந்தியாவில் பொது மக்களுக்கு இந்தியனுக்கு இந்தியப் பொருள் வாங்கு என்று அரசு உபதேசிப்பது வெட்கக்கேடு.

* ஏ. வி. சி. சும்பகோணம்.

2 தமிழ்நாட்டிலுள்ள போக்குவரத்துக் கழகங்கள், மாவட்டங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் பல்வேறு தலைவர்களின் பெயர்களின் குட்டியுள்ளனர். ஆனால் தமிழகத்தில் ஓடும் ஆறுகளுக்கு அல்லாது பெயர் குட்டப்படாமல் இருக்கிறதே, ஏன்?

1 எல்லாம் சென்டிமெண்டலான பாய் தான். கதாரணமாக எம். ஜி. ஆர். ஆறு, கருணாநிதி ஆறு என்று பெயர் வைத்தால் அது நான்காவது எம். ஜி. ஆர். யாரு? கருணாநிதி யாரு? என்று கேட்கப்படுகிற ஒன்றுகி விடுமே! அதுதான். இல்லையென்றால் ஆறுகளே மட்டும் விட்டு வைத்திருப்பார்களா என்ன?

* மன்ரீன அருவி, சுவத்தீஸ்வரன் கோயில்.

2 வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதே அதிகமாக உள்ள இந்தக் காலத்தில் அரசாங்க வேலை களுக்கான வயது வரம்பை முப்பத்தைந்து என்று உயர்த்தினால் என்ன?

1 வேலையில்லாத தினாட்டத்தை ஒழிக்கும் வழி இதுவல்ல. எனினும் வேளைய வர்களுக்கு ஒவ்வக் காலத்திற்கும் பிரதமர் பதவி நீட்டிப்புச் செய்வதைவாயது குறைந்த பட்சம் தலிக்கலாம்.

* பி. எஸ். வாசன், சரோடு.

2 தாலாவாத்துதேர்தல்முடியுமெனக்காட்டுகிறது?

1 தேர்தலில் பண பலத்தின் முக்கியத்துவம் நீடிக்கிறது என்பது ஒன்று. அல்லாம் - நாகாலாந்து இடைவே உள்ள பிரச்சினைகள் காரணமாக ஏதெனில் ஆட்சியுள்ள கூறியே நாகாலாந்திலும் ஆட்சியில் இருப்பது சாதக மாயிருக்கும் என மக்கள் புத்திசாலித்தனமாகத் தீர்மானித்தது இரண்டு. மாதிரிக் களில் இவ்விதேசிகக் கட்சிகளுக்கு இடமில்லை பிராந்தியக் கட்சிகள் மட்டுமே பலம் பெறும் என்ற கருத்துப் பொய்த்துப் போனது ஒன்று.

* கு. 15 பரிக் பெறுபயர்:

க. தியாகராஜன், எம். 15/1, மத்தராசுக்குப்பம் காவலி, தெய்வேலி - 607 802.

“வெவாசிகள் குணநய
ரீகனைக் கேளு!”

-சுஷித் திடமதி

அமெரிக்காவில் ரேகன் பங்கு மார்க்
கெட் விலையெல்லாம் குறைந்து விட்
டாராமே, அங்கே போய்க் குத்த நம் பிர
தமர் இங்கே விலையெல்லாம் குறைக்க
யோசனை கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்
கக் கூடாதா?

- ரேகனா, சி. எஸ். என். ராஜா.

என்னை உட்டாங்களுக்கு இந்த
வாழையே கட்டித் தள்ளிடுவேன்! அது
காத்தானே தவறுத் தவறுத் வேறு
கட்டி மேல் துண்டு போட்டிருக்கோம்!
- சென்னை - 33, எஸ். ராம்கொபாய்.

கொஞ்சம் பொறுத்துக்கூங்க! நரி
மணம், புவனெரி என்னெய்க் கொழு
கன் வந்துட்டா. அப்பறம் கடவென்
னென், நகுவென்னென் விலையெல்லாம்
தாதுமாருச் சரிஞ்சுடாதா!
- நெய்வெலி - 3, மாயுதி சீவிவாசன்.

“அதிகம் பெருகித் தவறிப்படாதே”
என்ற வாசகம் ஒவ்வோர் அரசாங்க
அலுவலகத்திலும் எழுதி வைக்கப்பட
லுமனு யோசனை சொல்றேன்! கு. க.
பிட்டர் பிரதானம் ஆக்க; அதிகாரிகள்
அளவுக்கு மீறி வஞ்சக வாங்காதிருக்க
றர் எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கும்!
- திருச்சி, சரஸ்வதி பஞ்சக.

நிதம் வந்தி!
அதில் பருகி!

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. பரதம் பங்கிடுகையில் பிரதேவ் விமிடெட் சார்பாக
வெளியிட்டவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆதிரியர்: செ. ராஜேந்திரன்.
நிர்வாகக் காரியாலயம்: நெய்வெலிச் சாலை, சென்னை - 600 032. போன்: 632543, 434167.
ஆதிரியர் குழு அலுவலகம்: 28, துந்தாவது தெரு, சரி வட்டம், துண்டாவத்தம், சென்னை - 600 034.
போன்: 473289.
ஆண்டுச் சந்தா - உத்தர: ரூ. 104/-; வெளி நாடு கப்பல் தபால் ரூ. 280/-; விமானத் தபால் ரூ. 480/-.
ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தர: ரூ. 52/-; வெளி நாடு கப்பல் தபால் ரூ. 240/-; விமானத் தபால் ரூ. 340/-.

**மார்வல்-இதம் தரும் தன்மை
காஞ்சிப்பட்டுப் போன்ற மென்மை.**

முகம் மிகவும் மென்மையாக மாற்றும் மார்வல் பவுடர்.
மேலும் மென்மையான தோலையும் உண்டாக்கித் தரும் மார்வல்
சுந்தரணமும் தரும் மார்வல் பவுடர் மென்மை.

1997 சென்னை மி.
A. க. அ. அபிஷேகா பவுடர் மென்மை

விருடிகளில் நிவாரண
மளிக்கும் பாம்!

ஜண்டு பாம்
ஜலதோஷம், தலைவலி
மற்றும் நோவுகளிலிருந்து
துரித நிவாரணம்

OFFICIALLY SELECTED BY
RELIANCE CUP '87

ZANDU BALM

CHICKEN FOR PEACE

ஜண்டு பாம் பலவகை வலிகளைப் நீக்குவதில், இது
பாக்களிட, அதிக சக்தி வாய்ந்த வலி நிவாரணி,
தலைவலி, ஜலதோஷம், தளர்ச்சியுடைய, மூட்டுவலி, மற்றும்
சருக்கு ஆகியவையிலிருந்து நிவாரணமளிக்கிறது.

ஜண்டு பாம் எடு இளைப்பாற்றும், நிம்மற்றது—அதனால்
கூடுதல் பழையோர் என்னுடைய பழையோர், சிகிச்சைப்பற்றும்—
அதனால் வீட்டிலோ வெளியிலோ உபயோகிக்கலாம்,
எதுமேனும் கொண்டு. ஜண்டு பாம் மீதியிடுக
பாக்குவோர் கொண்டதால் குறைவாக உபயோகித்தால்
போதும், அதனால் சிக்கலானது, மிகுதியான சருமத்
திற்கும் உகந்தது. அதனால்தான் நாங்கள் தங்கள்
குழந்தைகளுக்கு ஜண்டு பாமையே நடவ விடும்புகிறோம்.
சோவியெம் இடமும் சிகப்பு சீலைப்பாத்து வாய்க்குமே.

**ஜண்டு பாம்
வலிகளை நீக்கும் பாம்**